

Diệp Tình

NHẬT KÝ

DES BY NGOC AI

EDITOR: PUCK

Hồi vợ

ƯỚC KÝ ƯỚC ƯỚC

Tác giả: Diệp Tình

Converter: Ngọcquynh520

Editor: Puck

Số chương: 10 chương

Làm ebook: Mia

Nguồn: <http://diendanlequydon.com/>

Truyện edit mừng sinh nhật Dung Sa tròn 18 tuổi

Giới thiệu

Lời tâm tình của người đàn ông, phụ nữ không nên nghe, nếu không sẽ sa vào;

Người phụ nữ ngây ngốc, đàn ông không nên tin, nếu không sẽ bị mắc kẹt.

Năm tám tuổi, Hoa Vi Vi được nhận nuôi, nhưng nhà họ Cao nhận nuôi cô không phải làm con nuôi, mà muốn nuôi con dâu. Nhưng vốn Cao Kỳ Lãng không muốn cưới cô, anh còn tuyên bố, nếu cô dám gả cho anh, ngày ngày anh sẽ khiến cho cô phải khóc!

Nhưng mà thầy học sinh nam theo đuổi cô, Cao Kỳ Lãng không nói hai lời, ôm cô vào trong ngực, nghe thấy cô nói chưa bao giờ thích anh, anh lại cảm tức lỗi cô lên giường, không danh không phận muốn đêm đầu tiên của cô không nói, lại cường thế không phải cô thì không cưới.

Cao Kỳ Lãng đẹp trai, quan hệ với không ít người phụ nữ, nhưng chưa bao giờ để họ trong lòng, không ngờ người phụ nữ khiến cho anh lần đầu tiên động lòng lại là cô em gái nuôi từ nhỏ Hoa Vi Vi, càng khiến cho anh không thể nói gì, đã lăn lộn trên giường, đã nói lời yêu thương, nhưng cô con dâu nuôi từ bé của anh lại chạy trốn khỏi anh. Cái gì? Cô dám nói anh không thương cô?

Mặc dù anh luôn cho rằng Hoa Vi Vi ngây ngốc, nhưng không ngờ rằng cô lại có thể ngây ngốc đến như thế, anh đưa bản thân đến trước mặt cô, cô lại nói không nghe thấy anh nói yêu cô, cô không lấy chồng!

Mục lục

Mở đầu

Chương 1

Chương 2

Chương 3

Chương 4

Chương 5

Chương 6

Chương 7

Chương 8

Chương 9

Chương 10

Mở đầu

Ở trong cô nhi viện, chỉ có một người luôn duy trì thói quen sạch sẽ, đó chính là Hoa Vi Vi, bởi vì sơ dạy cô bé nói cho cô bé biết, cô bé tuyệt đối không thể cho phép trên người mình có vết dơ bẩn, cho nên cô bé luôn ở một bên sân nhìn những người khác trong cô nhi viện đang chơi đùa vui vẻ.

Hoa Vi Vi không thích cuộc sống bây giờ, nhưng vì cha mẹ đã qua đời, khiến cho cô bé không thể không tới nơi này, mà khi đó cô bé mới năm tuổi, mặc dù bây giờ cô bé đã tám tuổi, cũng là một bé gái có cá tính, nhưng cô bé không thể rời đi vào lúc này.

“Vi Vi, tới đây!” Giọng nói viện trưởng vang lên từ nơi cách không xa.

Cô bé nhìn thoáng qua rồi từ từ đi sang.

“Vi Vi, hôm nay có người muốn đón con đi, con đến ở trong nhà người ta phải ngoan ngoãn nghe lời biết không?” Viện trưởng vẫn có chút thương tiếc đứa bé này, bởi vì cô bé luôn ngồi ở trong góc không lộ ra nét mặt gì, khiến cho bà rất lo lắng.

“Vâng.” Cô bé nhàn nhạt trả lời một câu.

Hoa Vi Vi biết viện trưởng đang sốt ruột cho mình, nhưng trong lòng cô bé vẫn còn đau, vốn không thể quên việc mất đi cha mẹ.

Mặc dù bây giờ có người muốn dẫn cô bé về nhà, nhưng đó cũng không phải là cha mẹ của cô bé, có lẽ bắt đầu từ hôm nay cô bé sẽ có một cuộc sống hoàn toàn mới, nhưng bên cạnh không có cha mẹ làm bạn.

Tới đón Hoa Vi Vi chính là một phu nhân, giọng nói rất êm tai, dáng người xinh đẹp vô cùng.

Cô bé vẫn luôn nghĩ rằng chỉ có người không có con mới đến cô nhi viện nhận con nuôi. Người như cô ấy lại không có con sao?

Đọc theo đường đi người phụ nữ nói rất nhiều với cô bé, nhưng cô bé vẫn không trả lời, người phụ nữ cho rằng cô bé đang xấu hổ, cho nên vẫn luôn luôn trêu chọc cô bé.

Chờ cho đến lúc, kể từ thời điểm này, Hoa Vi Vi biết vận mệnh trong tương lai của mình nhất định không giống nhau.

“Vi Vi, mẹ giới thiệu cho con, đây là Kỳ Lăng, là con trai của mẹ.” Phu nhân chỉ vào hoàng tử tao nhã mới đi ra nói.

Thân hình hoàng tử rất cao, hơn nữa còn cao hơn cô bé hai cái đầu, xem ra cậu bé đã hơn mười tuổi rồi! Cho dù là nhìn ngang hay nhìn dọc đều là bé trai đẹp trai nhất mà cô bé đã từng gặp.

Hoàng tử tao nhã thấy Hoa Vi Vi phản ứng đầu tiên có chút kỳ quái: “Mẹ, đây chính là người từ cô nhi viện mà mẹ nhận nuôi? Sao không giống như con nhìn thấy trong TV? Con tưởng rằng sẽ rất bản thủ.”

Hoa Vi Vi cũng nghĩ không thông suốt, rõ ràng phu nhân này đã có con, tại sao còn muốn nhận nuôi cô bé?

“Không cần nhiều lời! Dù sao bắt đầu từ hôm nay Vi Vi chính là người của nhà họ Cao, hơn nữa trong tương lai có thể là vợ của con.” Vị phu nhân tuyên bố kết luận cuối cùng.

Cao Kỳ Lãng bất mãn: “Mẹ, mẹ còn làm phiền con giống như bọn họ sao? Con không muốn!”

Vợ? Có ý gì? Hoa Vi Vi còn không phải cực kỳ rõ ý tứ của họ.

“Sắp xếp cho con một con dâu nuôi từ bé là quy củ nhà họ Cao, mẹ cũng không hiểu vì sao phải như vậy, nhưng con xem ba và mẹ sống cùng nhau rất tốt, không nên quá để ý, các con sẽ bồi dưỡng được tình cảm.” Thật ra vị phu nhân này cũng không muốn quyết định hạnh phúc của con mình như vậy, nhưng đây là quy củ của nhà họ Cao, hôn sự của chủ nhà phải do gia tộc an bài, không được có lựa chọn nào khác.

Cao Kỳ Lãng nghe mẹ nói xong, quay đầu trợn mắt nhìn Hoa Vi Vi một cái rồi đi vào nhà.

“Vi Vi à, con không cần để ý, con trai mẹ chính là như vậy, về sau con chung đụng lâu sẽ quen.” Vị phu nhân an ủi cô bé.

Thật ra thì Hoa Vi Vi cũng không ngại, bởi vì cô bé nghe không hiểu.

Cô bé chỉ cần một gia đình khiến cho cô bé có cảm giác hạnh phúc là được, cô bé khát vọng có gia đình, có người thương yêu cô bé.

Chương 1

“Vi Vi, chờ tớ một chút.” Một cô gái chạy thật nhanh từ phía sau tới, thật vất vả đi theo người phía trước.

“Dao Dao? Không phải tớ mới nói với cậu, không thể về nhà cùng cậu sao?” Hoa Vi vi cũng cảm thấy có chút áy náy, bởi vì bình thường cô đều cùng Dao Dao về nhà sau khi tan học.

Đương nhiên Dao Dao biết vì sao cô ấy không thể cùng về nhà với mình, cô sẽ đi, chỉ định nói với cô ấy vài điều mà thôi.

“Không phải đâu, tớ chỉ nhớ rằng tớ đã quên nói cho cậu một chuyện, vừa đúng lúc nhìn thấy cậu, tớ mới đuổi theo.”

Hoa Vi Vi kỳ quái, “Chuyện gì?”

Vẻ mặt của cô thần bí: “Chuyện tốt đó! Buổi tối cuối tuần cậu có bận gì không? Nếu không thì cùng đi với tớ.”

“Đi đâu?” Hoa Vi Vi có cảm giác kỳ quái, cô không dám đồng ý ngay lập tức.

“Dù sao đến lúc đó cậu sẽ biết, phải đến đấy.” Nói xong Dao Dao đi trước, không cho cô có cơ hội cự tuyệt.

Thật ra thì Hoa Vi Vi cũng không có cách nào cự tuyệt, bởi vì cô chỉ có Dao Dao là người bạn thân thiết nhất, là người bạn tốt thân thiết nhất, mặc dù cô và Dao Dao biết nhau khi bắt đầu học cấp ba, nhưng đối với cô mà

nói, giống như cô đã biết Dao Dao từ rất lâu rồi, chân tiếp tục đi tới cổng trường, thấy chiếc xe hơi dừng trước cổng trường, cô liền ngồi lên.

Đó là tài xế nhà họ Cao, bình thường lqđ cô không đi xe, tài xế cũng chỉ đi đằng sau làm trọn trách nhiệm, nhưng hôm nay thì khác, hôm nay Cao Kỳ Lãng trở lại.

Anh ra nước ngoài ba năm, rớt cuộc bây giờ phải trở lại, bởi vì đó là tin tức tốt, cho nên hôm nay tâm trạng của cô rất hưng phấn.

“Chú Quyền, đi thôi!” Cô phân phó chú Quyền lái xe.

Chú Quyền nhìn thoáng qua Hoa Vi Vi rồi lái xe.

Hoa Vi Vi nhìn ra ngoài cửa sổ, mình đã không nhìn thấy anh ấy ba năm rồi?

Khi còn bé cô không hiểu lời của mẹ Cao có ý gì, nhưng khi trưởng thành, cũng hiểu, cô là con dâu nhà họ Cao nuôi từ bé, về sau sẽ gả cho Cao Kỳ Lãng, nhưng Cao Kỳ Lãng hoàn toàn không có ý này, cô biết.

Cô còn nhớ rõ khi còn bé, Cao Kỳ Lãng đã từng nói với cô, đó là khi cô vào nhà họ Cao được một tháng, cô vẫn luôn ngoan ngoãn ở trong nhà họ Cao, cũng rất nghe lời cha Cao mẹ Cao, cả ngày đi theo bên cạnh Cao Kỳ Lãng, nhưng Cao Kỳ Lãng rất ghét cô.

“Hoa Vi Vi, mày không cần đi theo tao.” Cao Kỳ Lãng phiền não nói với cô.

Hoa Vi Vi cảm thấy uất ức, cô bé cũng không muốn đi theo anh, đây là lời cha mẹ nói đó, cô bé chỉ muốn người nhà của anh nói chuyện với cô bé mà thôi.

“Nhưng mà...” Hoa Vi Vi vừa định mở miệng, lại bị anh chặn lại.

“Câm mồm, đừng nói nữa, dù sao lqd tao sẽ không để cho mày làm vợ của tao, nếu như mày là em gái tao, tao sẽ đối xử với mày thật tốt, nhưng nếu như mày biến thành vợ của tao, vậy mỗi ngày tao sẽ đánh mày, khiến cho mày mỗi ngày đều khóc.” Cao Kỳ Lãng uy hiếp.

Hoa Vi Vi sợ hãi nhìn Cao Kỳ Lãng, không hiểu vì sao anh lại nói như vậy?

Cao Kỳ Lãng nhìn cô bé, nhìn từ trên cao xuống: “Mày nghe và hiểu rõ chưa?”

Hoa Vi Vi chính là sợ hãi, cho nên gật đầu.

“Bắt đầu từ hôm nay, chúng ta là quan hệ anh trai và em gái, không phải là vợ chồng, mày hiểu chưa? Hơn nữa mày không được nói chuyện này cho cha mẹ.” Cao Kỳ Lãng nắm lấy khuôn mặt nhỏ nhắn của cô bé nói.

Hoa Vi Vi cau mày, có vẻ muốn khóc, nhưng cô bé vẫn nhịn được.

“Chỉ cần mày là em gái của tao, tao sẽ đối xử với mày thật tốt, nhất định không ăn hiếp mày.” Cao Kỳ Lãng mỉm cười nói.

Cô bé nhìn nụ cười của anh, nhìn thật kỹ nụ cười này! Bởi vì nụ cười của Cao Kỳ Lãng, cho nên cô bé đồng ý giao ước này, mà anh cũng tuân thủ theo giao ước, từ nhỏ đến lớn vẫn đối xử với cô bé rất tốt, cũng bắt đầu từ khi đó, quan hệ của hai người là anh em, mà quan hệ vợ chồng trong miệng của cha mẹ, đối với bọn họ mà nói cái gì cũng không có.

Hoa Vi Vi nhếch miệng, lộ ra một nụ cười rất đẹp.

“Tiểu thư, đã đến.” nhìn cô không lqđ có ý xuống xe, chú Quyền không thể làm gì khác hơn là nhắc nhở.

Hoa Vi Vi nhìn căn nhà đã ở mười mấy năm, đã đến nơi.

“Cám ơn chú Quyền.” Cô xuống xe đi vào nhà.

Mẹ Cao đã ngồi trên ghế sa lon nói chuyện cùng Cao Kỳ Lãng.

“Vi Vi, đã về rồi, qua đây nhanh lên.” Mẹ Cao thấy bóng dáng Hoa Vi Vi, lập tức kêu cô qua đây.

“Mẹ, anh Kỳ Lãng.” Ở nhà họ Cao thời gian dài như vậy, mẹ Cao đã cưỡng ép sửa lại cách xưng hô của cô, dù sao về sau cũng vào cửa, trước tiên sửa lại xưng hô có quan hệ gì?

Cao Kỳ Lãng vừa nhìn thấy cô liền mỉm cười, trong ấn tượng dường như bây giờ cô gầy đi? Chuyện gì đã xảy ra? Chẳng lẽ ba năm nay cô ăn không đầy đủ sao? Nhưng so với trước kia xinh đẹp hơn là được rồi.

"Vi Vi, đã lâu không gặp."

Hoa Vi Vi cũng mỉm cười với anh, “Tại lqđ anh Kỳ Lãng vẫn một mực không chịu trở lại.”

“Đúng vậy, con không biết Vi Vi nhớ con bao nhiêu, thậm chí cả Tết con cũng không về, thật khiến cho chúng ta đau lòng!” Mẹ Cao tức giận nói, đứa con trai này đã làm thật sự đoạn tuyệt, lại có thể đi học ba năm thì ba năm không trở lại.

Hoa Vi Vi đỏ mặt cúi đầu, cô không có nhớ.

“Con thấy mẹ mới nhớ con, nhớ đến bạc tóc!” Cao Kỳ Lãng dụ dỗ mẹ.

“Ở đâu? Ở đâu có tóc bạc?” Mẹ Cao lập tức khẩn trương muốn kiểm tra.

Hoa Vi Vi ngồi xuống bên cạnh mẹ Cao. “Không có đâu, mẹ đừng nghe anh Kỳ Lãng nói lung tung.”

Mẹ Cao trợn mắt nhìn Cao Kỳ Lãng liếc một cái, Cao Kỳ Lãng cố ý nói sang chuyện khác, “Vi Vi, nhưng thứ quà tặng này do anh mang từ nước ngoài về, thích gì thì lấy đi, nếu em thích toàn bộ, có thể lấy tất cả.”

“Còn của mẹ đâu? Tiểu tử này con thật bất hiếu.” Mẹ Cao nhíu mày, sao đây? Còn chưa cưới ngay con dâu về hả?

Đương nhiên là Cao Kỳ Lãng có chiêu đối phó với mẹ, “Mẹ, không phải mẹ không thích hợp với mấy thứ đồ chơi của người trẻ tuổi này sao, mẹ muốn gì con lập tức dẫn mẹ đi mua, đương nhiên không phải ở trong nước, lần sau khi chúng ta ra nước ngoài, toàn bộ đều do con thanh toán.”

Mẹ Cao bị anh dụ dỗ đôi câu nên cũng không ghen tỵ nữa.

Hoa Vi Vi bị nhắc đến cũng có chút đỏ mặt, tùy tiện cầm lấy một búp bê sứ lên nói: “Con muốn lấy cái này thôi! Con lên trước thay đổi quần áo rồi lại xuống.”

Mẹ Cao nhìn không cao hứng lắm, không hiểu vì sao con trai lại thuận tiện mua mấy thứ đồ đó về? Biết rõ Hoa Vi Vi chỉ biết chọn đồ không tốn kém.

Cao Kỳ Lãng hiểu rõ ý mẹ mình, “Mẹ yên tâm, một lát nữa mấy thứ đồ này sẽ xuất hiện ở trong phòng của em ấy, mà quà tặng của mẹ còn đặt trong phòng con!”

Bà cũng biết con trai hiểu chuyện, nhưng nếu như chuyện hôn sự con trai cũng hiểu chuyện như vậy thì tốt.

“Con đã trở về, vậy chuyện hôn lễ cũng nên bắt đầu suy tính rồi chứ?”

“Mẹ, mẹ lại nữa rồi! Con đã nói rất nhiều lần, con và Vi Vi đã đạt thành hiệp nghị, chỉ coi là anh em, bây giờ mẹ nhắc lại chuyện này để làm gì?” Cao Kỳ Lãng cũng biết khi trở về sẽ bị nhắc tới chuyện này.

Mẹ Cao khó chịu, “Em gái cái gì? Mẹ không phải để cho con bé làm em gái, con bé là con dâu mà chúng ta đã lựa chọn, là vợ tương lai của con, chúng ta đã nói cho Vi Vi biết, con bé sẽ trở thành thiếu phu nhân nhà họ Cao.”

Cao Kỳ Lãng bất đắc dĩ, “Chuyện này mẹ xác định chắc chắn là em ấy đồng ý sao? Con nói rồi, chúng con chỉ làm anh em, tuyệt đối không thích hợp làm vợ chồng, cho nên mẹ nói bao nhiêu lần cũng vậy.”

Bây giờ người trẻ tuổi đâu cần bề trên tới sắp đặt chuyện hôn nhân? Trước không cần nói Hoa Vi Vi có chịu hay không, dù thế nào đi nữa anh cũng tuyệt đối không đồng ý, bởi vì từ nhỏ đến lớn anh vẫn một mực phản đối.

“Vốn Vi Vi cũng không yêu con, mà con cũng không thích em ấy, căn bản là chúng con không thích hợp.” Cao Kỳ Lãng hoàn toàn không có biện pháp tán thành cách nói của cha mẹ, đây chính là ép buộc, giống như cách gọi con dâu nuôi từ bé vậy.

Mẹ Cao tức giận đập cánh tay anh: “Con lqđ có chuyện gì thuận theo ý cha mẹ sao? Dù sao mẹ mặc kệ, chuyện của Vi vi cứ quyết định như vậy, tóm lại các con nhất định phải kết hôn.”

Cao Kỳ Lãng cũng không nói nữa, bởi vì cho dù nói nhiều hơn nữa, cuối cùng mẹ vẫn sẽ chỉ tìm cha đến nói chuyện với anh mà thôi.

Núp sau cầu thang dĩ nhiên Hoa Vi Vi cũng nghe được đoạn đối thoại của hai người, cô vốn biết ý của Cao Kỳ Lãng, anh sẽ không lấy cô, cho nên cô vẫn coi anh như anh trai, cô cũng hiểu anh chỉ muốn làm anh trai của cô, nhưng bản thân cô lại không ngăn được suy nghĩ của chính mình.

Đã qua mười mấy năm, anh vẫn luôn rất thương yêu, rất quan tâm cô, điều này khiến cho cô thích anh yêu anh, cho dù khi còn bé anh đã từng nói với cô, không cần mơ mộng hũa huyền làm vợ của anh, nhưng cô vẫn yêu.

Ôi, rõ ràng bản thân mình đã sớm biết trước đáp án, tại sao sau khi nghe được mình vẫn có cảm giác ê ẩm?

Cuối tuần ở hộp đêm tổ chức quan hệ hữu nghị, thật ra thì hoạt động này Hoa Vi Vi đã nghe nói trước, chỉ có điều nhìn dáng vẻ thân bí của Dao Dao, cũng sẽ không phá hỏng.

Về chuyện của Cao Kỳ Lãng, cô lqđ đã nói trước cho Dao Dao rồi, chỉ có điều Dao Dao vẫn chưa từng nhìn thấy Cao Kỳ Lãng, cho nên cô ấy vẫn cứng rắn kéo cô tới, nói chính xác là không để cô treo cổ trên một thân cây, như vậy thật sự quá bi thương rồi.

Hoa Vi Vi rất khó xử khi có mặt ở hộp đêm, bởi vì cách ăn mặc của cô hoàn toàn khác những người khác ở hộp đêm.

“Dao Dao, tớ đi trước thôi.” Cô lộ vẻ khó xử, nơi này vốn không phải là nơi cô nên đến.

“Đừng, bọn họ ở góc bên kia, đêm nay thật sự rất nhiều người, cậu liên tục tập vô gút vui thôi, khi nào đến mười hai giờ tớ lại đưa cậu về.” Dao Dao thật sự muốn lôi kéo Vi Vi tới để tăng thêm can đảm, bởi vì cô không có dũng khí, không dám một mình tới nơi như thế này.

Hoa Vi Vi đi vào trong nhóm người, hoàn toàn đông nghẹt, nữ có nam có, ở đây cũng không biết ai là ai.

“Đây không phải là Vi Vi sao?” Một nữ sinh đột nhiên xuất hiện trước mặt Hoa Vi Vi.

Hoa Vi Vi nhìn sang, hóa ra là Lâm Na bạn học hồi cấp ba, trước kia hai người chung đụng không tệ, coi như là bạn tốt, nhưng sau khi tốt nghiệp cấp ba cũng không thấy, chỉ nghe nói hình như cô ta chuyển tới nơi khác học.

“Lâm Na?” Cô không ngờ ở đây lại nhìn thấy cô ta.

Lâm Na lập tức xông qua vòng vây đi tới trước mặt cô, cách ăn mặc của cô ta khiến cho Hoa Vi Vi cảm thấy kinh ngạc, có thể năm ấy họ còn là học sinh trung học, cho nên không có cảm giác kinh ngạc như thế, nhưng bây giờ vừa thấy, cô có thể thấy hoàn toàn bất đồng rồi.

Cách ăn mặc của cô ta hiện giờ mặc dù lqđ không giống mấy cô gái điên cuồng, nhưng lộ ra hơi thở thành thực, hơn nữa cách ăn mặc toàn màu đen, mang theo cảm giác mị hoặc thần bí, khiến cho bất kỳ người đàn ông nào nhìn thấy cũng muốn nhìn thêm vài lần.

“Vi Vi, thật sự là chúng ta đã lâu không gặp, nếu không phải hôm nay cảm thấy cậu ăn mặc thật sự nổi trội, tớ cũng sẽ không chú ý đến cậu.” Lâm Na vui mừng đến gần, đẩy Dao Dao sang một bên.

Dao Dao trợn mắt nhìn người phụ nữ trước mặt, đã bị người khác gọi đi nói chuyện.

“Tớ cũng không ngờ sẽ gặp được cậu ở đây.”

“Tớ bị người ta kéo tới quan hệ hữu nghị, nhưng bây giờ tốt rồi, tớ còn muốn cảm ơn đợt quan hệ hữu nghị lần này!” Lâm Na vui mừng nói

“Vi Vi, cậu biết không? Tớ rất nhớ cậu, cũng đã lâu không gặp rồi, uống hai chén chứ? Lâm Na cầm ly rượu lên đưa cho Hoa Vi Vi.

Hoa Vi Vi cau mày, “Tớ không uống rượu.”

“Nào có ai đến hộp đêm mà không uống rượu, nhanh lên đi.” Lâm Na thúc giục.

Hoa Vi Vi không dám tiếp nhận, khi liqđ Lâm Na đẩy ly rượu tới lần nữa, lại bị người khác chặn lại, mà người kia chính là Cao Kỳ Lãng.

“Vi Vi sẽ không uống, tôi uống giúp cô ấy.” Cao Kỳ Lãng mỉm cười nhìn hai người.

Mắt Lâm Na sáng lên, là Cao Kỳ Lãng.

Hôm nay cô ta đến đây, vì nghe nói đối tượng của quan hệ hữu nghị hôm nay đều là kẻ có tiền, chỉ có điều cô ta không ngờ lại có thể gặp được Hoa Vi Vi, quả nhiên, ở cùng một chỗ với Hoa Vi Vi có thể gặp được rất nhiều người đàn ông ưu tú.

Lúc trước cô ta cũng biết Hoa Vi Vi là người có tiền, cho nên cô ta mới có thể làm bạn cùng Hoa Vi Vi, bởi vì quan hệ bạn bè mà có qua nhà Hoa

Vi Vi, vì vậy biết Cao Kỳ Lãng, trước kia ba người bọn họ cũng thường xuyên ở chung một chỗ, coi như Hoa Vi Vi không nói lời nào, hai người bọn họ cũng có đề tài để tán gẫu, không biết qua thời gian dài như thế anh còn nhớ cô không?

“Anh Kỳ Lãng? Sao anh biết chỗ này?” Hoa Vi Vi kinh ngạc, thái độ giống như người vợ làm chuyện xấu, bị chồng bắt được vậy.

Anh mới muốn hỏi vì sao cô lại ở đây? Không lẽ phải mẹ nói cô ấy rất ngoan sao? Sao mới ba năm không thấy, cô liền xuất hiện ở hộp đêm rồi chứ? Mặc dù trên người mặc quần áo bình thường, nhưng vừa nghĩ tới cô đến hộp đêm sẽ có rất nhiều người đàn ông đến gần, anh đã cảm thấy không thoải mái.

“Tại sao em lại ở đây?” Anh hỏi ngược lại.

Hoa Vi Vi không dám trả lời, nói rằng cô tới đây tham gia quan hệ hữu nghị.

Dao Dao thấy bên này phát sinh tình hình, vội đi tới hỏi: “Vi Vi, sao vậy?”

Hoa Vi Vi lắc lắc đầu, không lên tiếng.

“Anh Kỳ Lãng, là em mời Vi Vi uống rượu, không phải anh... anh như vậy không được đâu nha.” Lâm Na chu cái miệng nhỏ nhắn ra vẻ tức giận.

Cao Kỳ Lãng cười sáng khoái, vừa nghe thấy cách xưng hô này là anh biết rồi, cô ta quả nhiên là Lâm Na, năm đó chỉ có hai nữ sinh có thể gọi anh như vậy, chính là Hoa Vi Vi và Lâm Na.

Anh biết Lâm Na là do Hoa Vi Vi, hai cô lqđ là bạn bè, cho nên Lâm Na thường xuyên đến nhà chơi, cũng bởi vì quan hệ với Hoa Vi Vi, mình cũng đặc biệt quan tâm, chăm sóc Lâm Na, như vậy mà nói, ba người bọn họ cũng được coi là thanh mai trúc mã chứ?

Lâm Na đã trưởng thành, vẫn xinh đẹp như vậy, mê người như vậy, cô ta vẫn dịu dàng như trước đây chứ?

“Em cũng biết Vi Vi vốn không uống rượu, tạm tha cho cô ấy đi, em muốn cô ấy uống mấy ly, anh uống dùm.” Ánh mắt tươi cười của Cao Kỳ Lãng nhìn Lâm Na.

Hoa Vi Vi có dự cảm không tốt, cô cảm thấy dường như Cao Kỳ Lãng thích Lâm Na, lúc học trung học, mặc dù mọi người vẫn còn rất ngây thơ, nhưng cô vốn trưởng thành sớm sao lại không hiểu? Ít nhất cô cũng biết Lâm Na rất thích Cao Kỳ Lãng, nhưng tình cảm của Cao Kỳ Lãng thì cô không rõ ràng.

Lâm Na nhìn về phía Hoa Vi Vi, “Vi Vi, cậu nên học chút lợi hại, vẫn muốn anh Kỳ Lãng uống rượu dùm sao? Chẳng qua tớ sẽ không yêu cầu uống nhiều, rất không dễ dàng gặp được cậu, cho nên tớ mới muốn uống rượu góp vui một chút mà thôi.”

Dao Dao hỏi Hoa Vi Vi, “Người đàn ông này là ai?”

“Cô không biết sao? Anh Kỳ Lãng lqđ là anh trai Vi Vi, là con trai của cha mẹ nuôi của cô ấy.” Lâm Na cau mày nhìn Dao Dao, chẳng lẽ người này không phải là bạn của Vi Vi sao? Sao lại không biết chuyện này?

Dĩ nhiên là Dao Dao biết cô ấy có cha mẹ nuôi, cũng có một anh trai, cũng nghe qua chuyện giữa Hoa Vi Vi và Cao Kỳ Lãng, chỉ có điều chưa từng gặp mà thôi, người đó chính là người trước mắt sao? Đáng đáp đúng là đẹp trai nha.

Hoa Vi Vi nghe thấy Lâm Na nói ra hai chữ anh trai, cô cảm thấy không thoải mái, mặc dù cô là em gái Cao Kỳ Lãng, nhưng vẫn bài xích cách nói này, hai chữ đó khiến cho cô cảm thấy đau lòng.

Hoa Vi Vi không muốn thừa nhận mình là em gái Cao Kỳ Lãng trước mặt Lâm Na, cô nhìn Cao Kỳ Lãng, ánh mắt của anh vẫn ngừng lại trên người Lâm Na, cảm giác cô ta mới đúng là vật sáng, còn cô chỉ là cái bóng bên cạnh anh mà thôi.

Hoa Vi Vi cảm thấy tối nay bản thân rất kỳ quái, tại sao trong lòng chỉ nghĩ tới những chuyện xấu? Cô nhìn rượu trong ly, cô luôn không uống rượu, nhưng tối nay cô có kích động muốn uống say, nhưng cô sợ, sợ sau khi mình uống say sẽ làm ra chuyện khiến cho bản thân cũng không thể tha thứ.

Dao Dao lo lắng ngồi ở bên cạnh Hoa Vi Vi, “Vi Vi, cậu làm sao vậy? Cậu cảm thấy không thoải mái sao?”

Hoa Vi Vi lắc đầu, nhưng trong lòng cô quả thực rất không thoải mái, cho tới bây giờ cô cũng chưa từng nhớ Cao Kỳ Lãng đối tốt với người phụ nữ khác như vậy, nhưng lúc học trung học, khi Lâm Na xuất hiện, khiến cho cô biết địa vị của Cao Kỳ Lãng trong lòng cô không chỉ có là anh trai. Cô sẽ ghen tỵ khi thấy anh nói chuyện với người phụ nữ khác, ghen tỵ giống như cô bây giờ vậy, cô như vậy, vốn dĩ không phải bản thân như vậy, chẳng lẽ bởi vì cô thích anh sao?

Trong quá khứ mình vẫn khát vọng mong được sự quan tâm của anh, chẳng lẽ bởi vì mình thích anh?

“Vi Vi.” Dao Dao thấy cũng không có ai để ý đến các cô, liền đề nghị: “Không bằng chúng ta đi thôi.”

“Ừm.” Cô đã sớm muốn đi, Hoa Vi Vi nhìn về phía Cao Kỳ Lãng, trong lòng biết bản thân đang ghen, anh sẽ không mặc kệ để cô đi chứ? Nhưng vừa định đi ra ngoài, lại bị Cao Kỳ Lãng kéo tay lại.

“Em đi đâu?”

“Muốn trở về.” Hoa Vi Vi thành thật trả lời.

Trở về? Mới tới đây không được lâu bao lâu không phải sao? Cao Kỳ Lãng cảm thấy nét mặt của cô có chút kỳ quái, chỉ có điều như vậy cũng được, dù sao chỗ này cũng không thích hợp với cô, nhanh chóng đưa cô đi cũng tốt.

“Vậy anh cũng cùng đi, chúng ta trở về thôi.”

Lâm Na vừa nghe, sao vừa gặp mặt đã đi?

“Đợi chút đi, chúng ta tâm sự chút đã, đi nhanh như vậy làm gì?” Cô ta nói với hai người, nhưng kỳ thật cô chỉ nói với Cao Kỳ Lãng, hy vọng anh lưu lại.

Hoa Vi Vi không hề muốn ở lại, cho nên nhìn Cao Kỳ Lãng, trên mặt lộ vẻ khó xử.

Cao Kỳ Lãng hiểu Hoa Vi Vi, cô hẳn là không thích không khí ở đây, “Vi Vi không thoải mái, chúng tôi đi trước, lần sau chúng ta cùng ra ngoài ăn cơm.”

Lâm Na nghe được câu nói này mới nguyện ý thả người, bởi vì câu nói này có nghĩa lần sau mình có thể tới tìm anh.

“Được rồi.” Lâm Na có chút khỏ sở nhìn Hoa Vi Vi, “Vi Vi, vậy lần sau chúng ta tán gẫu tiếp nha.”

Hoa Vi Vi gật đầu, “Rất xin lỗi, Lâm Na.”

Cao Kỳ Lãng đợi cô nói dứt lời, liền lqđ kéo tay cô đi ra ngoài, mà Dao Dao đi ở phía sau, liếc mắt nhìn Lâm Na rồi mới bước nhanh theo Cao Kỳ Lãng rời đi.

Hoa Vi Vi bị anh nắm tay, không thoải mái trong lòng hoàn toàn biến mất, mới vừa rời còn là khuôn mặt không vui, nhưng vừa rời cửa hộp đêm lập tức thành tốt toàn bộ.

Sau khi đưa Dao Dao về nhà, Cao Kỳ Lãng mới cùng Hoa Vi Vi về nhà.

“Bây giờ em còn không thoải mái không?” Cao Kỳ Lãng quan tâm hỏi.

Hoa Vi Vi lắc đầu.

“Tôi nay em đến đó làm gì?” Cao Kỳ Lãng thấy trong hộp đêm nhiều cả trai lẫn gái như vậy, còn giống như là vừa mới quen biết, liền đoán được một ít rồi, anh hỏi vậy chỉ để xem cô có thể nói thật hay không.

“Em...” Hoa Vi Vi do dự, cái này có thể nói sao?

“Quan hệ hữu nghị đúng không?” Cao Kỳ Lãng khẳng định.

“Anh Kỳ Lãng, em bị Dao Dao dẫn đi, em vừa mới ngồi xuống thì anh đến, em vốn không biết ai cả.” Hoa Vi Vi vội vàng giải thích.

Cao Kỳ Lãng nghiêm túc nhìn cô, xác lqđ định cô không nói láo, “Được rồi, chỉ có điều về sau em không được phép đi quan hệ hữu nghị, hơn nữa cũng không được đi mấy nơi đó, chỗ đó không thích hợp với em, hơn nữa em không thể cả ngày ở trong hộp đêm đùa giỡn đàn ông, chuyện đó có hại với em.”

Hoa Vi Vi gật đầu, cũng nói thầm trong lòng: không cho phép cô đi quan hệ hữu nghị thì thôi đi, ngay cả hộp đêm cũng không cho vào? Vậy tại sao anh lại đi?

“Không được bất mãn.” Cao Kỳ Lãng biết trong lòng cô đang nói thầm những điều gì, “Còn nữa, nếu em lại đi, anh liền nói với ba mẹ, để ba mẹ quản giáo nữ sinh phản nghịch như em.”

Phản nghịch? Cô giống như người phản nghịch sao? Hơn nữa cô đã không còn là cô học trò nhỏ nữa, cô là thiếu nữ.

Hoa Vi Vi cúi đầu xem dáng người bản thân, mặc dù cô không biết vóc người của mình có lọt vào mắt Cao Kỳ Lãng hay không, nhưng cho dù là vậy cũng không thể quá kém chứ?

“Anh Kỳ Lãng, anh có thể không cho phép em đi, nhưng không thể công kích người thân!” Hoa Vi Vi tức giận.

Cao Kỳ Lãng cũng liếc nhìn vóc người lqđ của cô, ngay sau đó cười to, thật ra thì vóc người của cô anh không biết, bởi vì bình thường cô cũng chỉ mặc quần áo rộng thùng thình, có rất ít quần áo có thể lộ ra đường cong thân thể, cho nên anh hoàn toàn không biết vóc người của cô tốt hay xấu, chỉ có điều cô có thể nói như vậy, vậy thì vóc người của cô cũng không phải rất hoàn mỹ.

Hoa Vi Vi tức giận, đưa tay chuẩn bị đánh anh.

“Anh nói trước nha, nếu em đánh anh, xe sẽ không vững đó, em cũng không hy vọng hai chúng ta cùng chết chứ?” Cao Kỳ Lãng cảnh cáo.

Hoa Vi Vi chu cái miệng nhỏ nhắn, bất mãn vô cùng, nhưng cũng không thật sự đánh anh, chuyện tối nay ở hộp đêm đã xảy ra, Hoa Vi Vi đã không còn quan tâm, chỉ cần bọn họ chơi vui vẻ là được rồi.

“Đúng rồi, chuyện đêm nay anh sẽ không nói cho ba mẹ chứ?” Hoa Vi Vi lo lắng hỏi.

Mặc dù cô không lo cha Cao, mẹ Cao sẽ lần lượt trách móc, nhưng bọn họ mất hứng là thật, bởi vì ở nhà họ Cao cô được coi như là con dâu nhà họ Cao, kết quả cô lại chạy đi quan hệ hữu nghị, như vậy rất không tốt.

“Bây giờ em mới biết sợ?” Cao Kỳ Lãng liếc xéo Hoa Vi Vi.

Cô nghiêng đầu không nói gì, Hoa Vi Vi cô mới không sợ, cô chỉ cảm thấy như vậy không tốt thôi, chẳng qua nếu như anh là người trong cuộc muốn nói cho cha mẹ trong nhà, nói vợ của mình ở bên ngoài..., cô cũng không sao cả, chỉ cần anh thừa nhận quan hệ của bọn họ.

Cao Kỳ Lãng đưa tay sờ sờ đầu cô, “Được lqđ rồi, anh sẽ không nói, nhưng lần sau em phải cẩn thận, nếu để anh bắt được nhược điểm, sẽ không được tốt như vậy đâu...”

Hoa Vi Vi làm mặt quỷ, trong lòng cười, coi như anh tóm được lần nữa thì như thế nào?

Chỉ có điều, anh là người tốt, người tốt sẽ không làm tổn thương cô.

Chương 2

Mấy năm nay Hoa Vi Vi đã nuôi dưỡng thành một thói quen, đọc sách, nhưng nếu như đọc sách trong phòng của cô, đoán chừng cứ nhìn vào đồ vật trong phòng, lực chú ý hoàn toàn không ở trong sách, bởi vì trong phòng bày đầy quà tặng do Cao Kỳ Lãng tặng, từ nhỏ đến lớn, đều rất phù hợp với tâm tình của thiếu nữ trẻ tuổi, mỗi một món đồ cô đều rất ưa thích.

Coi như anh ra ngoài ba năm, trong khoảng thời gian này hàng năm cũng sẽ gửi chút đồ về, nhưng cho dù là như thế, những món đồ này không phải là thứ mà cô muốn nhất, thật ra cô muốn nhất chính là anh có thể trở về hàng năm.

Hoa Vi Vi đặt sách xuống, nhìn hoa đang nở rộ trên bệ cửa sổ, đó chính là hoa forget me not do chính cô trồng, ba năm trước khi anh rời đi bắt đầu gieo xuống, mặc dù hoa nở rất tươi tốt, nhưng thật ra nó đã nở rộ không được bao lâu rồi.

Có đôi khi cô nghĩ Cao Kỳ Lãng đối tốt với cô có phải vì trách nhiệm không? Nhưng mà cô lại tin tưởng tuyệt đối rằng đó không phải vì trách nhiệm, mà đơn thuần vì anh thương cô, cũng bởi vì năm đó anh đáp ứng lời hứa hẹn với cô.

Cao Kỳ Lãng đi tới trước cửa phòng lqđ cô, nhìn cô, bình thường cô hay ngăn người khi ở trong nhà sao? Có thể quá nhàm chán không, hơn nữa lần này trở về anh còn phát hiện buồn bực trên trán cô, đã xảy ra chuyện gì?

Anh gõ cửa phòng cô.

Hoa Vi Vi nhìn về phía cửa, có chút kinh ngạc vì sao anh lại tới?

“Buổi tối anh có cuộc gặp mặt cá nhân, cùng tham gia đi.” Cao Kỳ Lãng đề nghị.

Suy nghĩ của cô có chút sững sốt, đây là lần đầu tiên Cao Kỳ Lãng mời cô tham gia cuộc họp mặt cá nhân, nhưng mà... Vì sao chứ?

Cô lắc đầu, “Không, em không muốn đi.”

Cao Kỳ Lãng muốn để cho cô vui vẻ, mà không phải ở trong phòng buồn bực, anh cho rằng buồn bực bây giờ của cô xuất hiện từ căn phòng này mà ra. “Anh mặc kệ, dù sao tối nay em phải đi, hơn nữa những người đó đều là bạn anh, không phải em không biết.” Cao Kỳ Lãng tìm kiếm bộ trang phục trong tủ quần áo của cô mà cô có thể mặc đi tham gia buổi họp mặt.

“Nhưng mà em muốn ở nhà đọc sách.” Cô còn phải viết luận văn đấy.

“Có thể, vậy bây giờ anh sẽ đi nói cho ba mẹ biết, em lén lút đi quan hệ hữu nghị.” Mặc dù không phải anh muốn nói ra, nhưng lqd đây là gót chân Asin của cô, tóm được là có thể không chế cô.

“Anh Kỳ Lãng...” Sao anh có thể như vậy?

“Yên tâm đi, sẽ không có chuyện gì, anh sẽ chăm sóc cho em.” Cao Kỳ Lãng mỉm cười nói với cô.

Hoa Vi Vi đứng lên, nhìn động tác của anh, không hiểu vì sao anh muốn cô tham gia? Anh cũng biết cô không thích tham gia náo nhiệt, nhưng nếu anh nói anh sẽ chăm sóc cô, cô cũng đành phải đồng ý, dù sao cô không thể nào ở mãi trong phòng mà không đi ra ngoài.

Cao Kỳ Lãng nhìn qua, nếu không phải không có thời gian đưa cô đi mua trang phục, anh hoàn toàn sẽ không coi trọng quần áo trong tủ quần áo

của cô, anh lấy ra một bộ đồ trông có vẻ là bộ váy liền thân, hình thức đơn giản.

“Mặc bộ này đi.”

Hoa Vi Vi khó xử nhìn bộ váy, đó là do mẹ Cao mua cho cô, một lần cô cũng chưa từng mặc qua.

“Không được rắc rối, mặc vào.” Cao Kỳ Lãng bá đạo nói.

Cô nhận lấy chiếc váy, anh bá đạo như lqđ vậy, cô có thể không mặc sao?

Hoa Vi Vi đi theo phía sau Cao Kỳ Lãng, bước vào biệt thự của bạn anh.

“Này, không ngờ em gái Vi Vi của chúng ta cũng sẽ đến.” Lý Lam giống như phát hiện ra một vùng đất mới nhảy đến trước mặt Hoa Vi Vi.

Mặc dù Hoa Vi Vi rất ít khi gặp bọn họ, nhưng cũng coi như đã biết từ nhỏ, vì vậy vội vàng chào hỏi.

“Em gái Vi Vi còn lễ phép như vậy, cũng không giống như người khác, ngay cả trở lại cũng phải do mọi người hỏi chung quanh mới biết.” Cung Vũ Thương nói có ngụ ý.

Cao Kỳ Lãng từ chối cho ý kiến, “Nếu cậu muốn biết thì hỏi Thôi Hàn ấy, cậu ấy hiểu rõ nhất, tớ đang ở đâu cậu ấy cũng có thể tìm đến.”

Thôi Hàn cũng không muốn trở thành ra đa của anh, vội vàng thanh minh: “Thôi đi, trước mặt đại gia tớ không nói, ở nước ngoài cậu có thể đi đâu chứ? Trừ bỏ ra ngoài tìm tặng phẩm tinh xảo đẹp đẽ, chính là trốn ở trong phòng, cậu có thể đi đâu?”

Lý Lam nghe được câu mẩu chót, “Tặng phẩm? Tặng phẩm gì? Sao không thấy tặng phẩm của chúng ta? Thiệt thòi tở thương nhớ đợi chờ các cậu lâu như vậy.”

Cao Kỳ Lãng không lên tiếng, dẫn Hoa Vi Vi lqđ ngồi xuống ghế sa lon.

“Các cậu còn hỏi cái gì? Chẳng lẽ vẫn không hiểu sao?” Thôi Hàn cảm thấy hình như nếu không nói trắng ra thì mọi người vẫn không phát hiện được?

Lý Lam lập tức tiếp thu được tin tức nói. “Thôi đi! Xem ra chúng ta vẫn kém em gái Vi Vi.”

Hoa Vi Vi bị điếm tên, lập tức nhanh chóng nhìn bọn họ, “Cái gì?”

“Không có việc gì, không cần để ý đến họ, em muốn ăn gì thì ăn đi, dù sao Lam sẽ không ngại.” Cao Kỳ Lãng lườm bọn họ một cái, sau đó nói với Hoa Vi Vi.

Vốn vừa rồi cô không nghe, nên không biết bọn họ đang nói cái gì, chỉ có điều Cao Kỳ Lãng nói không cần quan tâm đến bọn họ làm gì, cô cũng không để ý, dù sao ở đây cô chỉ là nhân vật làm nền mà thôi; chỉ có điều, tối nay chỉ có mình Cao Kỳ Lãng mang theo bạn gái, điều này có phải nói rõ ràng trong nhóm bạn bè của anh cô rất quan trọng không? Hoặc là trong mắt anh cô rất quan trọng?

Hoa Vi Vi nghĩ vậy liền có cảm giác vui vẻ, bởi vì mặc kệ là đứng ở vị trí em gái hay vợ, chỉ cần ở trong lòng anh cô giữ một vị trí là được rồi.

“Em gái Vi Vi, em đang cười gì vậy?” Cung Vũ Thương đột nhiên xuất hiện bên cạnh cô, trước mặt thêm một cái bánh ngọt.

Hoa Vi Vi lập tức lắc đầu, “Không có gì, em lqđ chỉ cảm thấy tình cảm của các anh rất tốt.”

“Em cũng có thể mà, em là em gái Kỳ Lãng, cũng chính là em gái của tụi anh, đương nhiên tụi anh có thể chăm sóc cho em thật tốt, chẳng qua anh cảm thấy, chỉ bằng quan hệ em gái chưa đủ thân mật, không bằng chúng ta đổi quan hệ khác?” Cung Vũ Thương xấu xa muốn dẫn Hoa Vi Vi vào thòng lọng.

Hoa Vi Vi nghe không hiểu, ngây ngốc hỏi: “Đổi lại quan hệ gì?”

Cung Vũ Thương vừa định nói, Cao Kỳ Lãng liền vung tay che miệng anh ta, đẩy anh ta đi.

“Làm trò, Thương, Vi Vi không phải người mà cậu có thể dây dưa.” Anh với ham muốn chiếm hữu cực mạnh ôm lấy cô.

Cung Vũ Thương mập mờ nhìn hai người, “Người ta cũng đã nhìn vài năm qua, em gái Vi Vi càng lớn càng xinh đẹp, vóc người càng ngày càng đẹp, mới có thể nảy ra ý định này đây, nhưng mà cậu yên tâm đi, tớ cũng chỉ nói vậy mà thôi, dĩ nhiên hiểu rõ là không nên.”

Xinh đẹp? Vóc người đẹp? Dù thế nào thì Hoa Vi Vi cũng không có chút nào cho rằng anh đang nói về cô?

Mặc dù Cao Kỳ Lãng không định lqđ thừa nhận, nhưng bây giờ bộ dáng Hoa Vi Vi đúng là giống như một thiếu nữ, không nói tới vóc dáng của cô, ngay cả ngũ quan cũng tinh xảo hơn nhiều.

“Đúng thế chính là thế, nhưng xinh đẹp hơn nữa cũng không phải của cậu, người ta đã sớm là danh hoa có chủ.” Lý Lam cầm ly rượu mặt cười mờ ám nói.

Cao Kỳ Lãng nhìn đám bạn này, thật sự không nên dẫn Vi Vi tới, quả nhiên bị trêu chọc, chọc tức anh thì không sao cả, bọn họ còn nhạo báng cả Hoa Vi Vi, vốn Hoa Vi Vi không biết phản kích như thế nào.

Hoa Vi Vi không tham dự vào đề tài của bọn họ, họ luôn luôn như thế, luôn nhạo báng lẫn nhau, chỉ có điều nhân vật chính của hôm nay lại biến thành cô.

“Em gái Vi Vi, em có phát hiện không, càng ngày em càng trở nên giống tiên nữ? Cảm giác chỉ một giây sau muốn bay lên trời vậy.” Kỳ thật những lời này chính là dùng để nhắc nhở một người nào đó, nếu không biết nắm bắt thật tốt, cơ hội sẽ không còn. Lý Lam đúng là dụng tâm lương khổ, cũng không biết người nào đó nghe có hiểu hay không?

Dĩ nhiên Cao Kỳ Lãng nghe hiểu, bọn họ đều biết chuyện giữa anh và Hoa Vi Vi, nhưng những chuyện này sao có thể nói ở đây chứ? Làm hại anh một chút tâm tình cũng không có.

“Vi Vi, em có bạn trai chưa?” Thôi Hàn hỏi.

Hoa Vi Vi có cảm giác mình lại trở thành tiêu điểm của tối nay, tại sao mọi người không ngừng hỏi cô chứ, “Không có.”

“Vậy em cảm thấy ba người tội anh như thế nào? Có cơ hội không?” Bình thường Thôi Hàn rất ít khi nói giỡn, nhưng thấy bọn họ đùa giỡn vui vẻ như vậy, bản thân cũng nên gia nhập, chỉ có điều đề tài này sẽ làm nổ tung cơn giận của ai đó.

Cô lúng túng liếc mắt nhìn Cao Kỳ Lãng, hôm nay xảy ra chuyện gì? Tại sao bọn họ đều hỏi cô mấy chuyện này chứ?

“À...”

Cao Kỳ Lãng tức giận, tại sao hôm nay mọi người nhiều lời vậy, “Đủ rồi! Đề tài tối nay của các cậu có thể không cần cứ vòng quanh Vi Vi không?”

Cao Kỳ Lãng lên tiếng, bọn họ cũng biết nên có chừng mực.

“Được rồi, vậy không nói nữa, chỉ lqđ có điều gần đây đề tài quá ít, cũng không biết phải nói cái gì, vẫn nên uống rượu thôi.” Lý Lam lập tức nói sang chuyện khác.

Cao Kỳ Lãng nhìn Hoa Vi Vi, cô đang cúi đầu ăn bánh ngọt, cũng không nói chuyện.

Cuộc gặp mặt của mấy người đàn ông nói chuyện rất vui vẻ, nhưng Hoa Vi Vi chỉ có thể ngồi trong góc không ngừng ăn cái gì đó, có lúc Cao Kỳ Lãng sẽ quan tâm tới hỏi mấy câu, nhưng đều bị Hoa Vi Vi đẩy ra, bởi vì nếu Cao Kỳ Lãng tới đây, đề tài sẽ lại xuất hiện trên người cô.

Lúc bọn họ rời đi, Thôi Hàn còn cố ý nói với Hoa Vi Vi một câu, “Lần sau gặp mặt, hy vọng em không còn là em gái nữa.”

Hoa Vi Vi kinh ngạc, không hiểu vì sao anh ta lại nói với cô như vậy?

Cao Kỳ Lãng nghe được, lập tức kéo Hoa Vi Vi đi.

“Về sau khi thấy bọn họ, trừ phi anh ở bên cạnh em, nếu không em phải quay đầu rời đi.” Anh thề, nhất định không để cho Hoa Vi Vi gặp gỡ đám bạn xấu này nữa, tối nay quả thực bọn họ quá khoa trương.

Hoa Vi Vi không hiểu, tối nay anh đưa cô đi, không phải để cho cô gặp đám bạn của anh hay sao? Tại sao về sau không cho phép gặp nữa? Bọn họ

không phải là bạn bè sao?

“Nhưng mà, các anh không phải là bạn bè sao? Tại sao anh phải tức giận như vậy?”

Đương nhiên Cao Kỳ Lãng tức có nguyên nhân, bởi vì mấy người này cứ nói đến chuyện giữa anh và Hoa Vi Vi, rõ ràng đã nói cho bọn họ biết, tụi anh chỉ là quan hệ anh em, nhưng bọn họ vẫn muốn tán gẫu xa xôi như thế.

“Không sai, nhưng bọn họ rất xấu, sẽ dạy hư em.”

Hoa Vi Vi không cảm thấy như thế, chuyện bọn họ nói đều là chuyện giữa anh và cô, rất dễ nhận thấy bọn họ biết, nhưng cô đã giấu kín tâm sự đi, bọn họ vẫn nhìn thấy sao? Chẳng lẽ bọn họ biết mình thích Cao Kỳ Lãng? Nếu như vậy, cô liền thăm rồi, chuyện thăm mền như vậy sao có thể để cho người khác biết?

Cao Kỳ Lãng nghiêng đầu liếc mắt nhìn cô, “Sao vậy?”

Hoa Vi Vi lập tức nở nụ cười nói không có việc gì.

-----Puck.d.đ.l.q.đ-----

Trong ánh nắng tươi sáng buổi chiều, Hoa Vi Vi ngồi một mình giữa đám người trong quán cà phê giữa trung tâm thành phố, người kia đương nhiên không phải Cao Kỳ Lãng, cũng không phải là Dao Dao, mà là Lâm Na, sáng nay Lâm Na hẹn cô, nói muốn cùng nhau nói chuyện phiếm, cô không có cách nào từ chối, liền đồng ý rồi.

Hoa Vi Vi đến sớm, cô không phải người muốn kéo dài thời gian đến đúng giờ mới xuất hiện, nhưng Lâm Na lại quá đáng đến trễ nửa giờ, đến bây giờ người còn chưa xuất hiện, chỉ có điều trong khoảng thời gian này,

vừa đúng để cho cô có thời gian suy nghĩ thật kỹ, tại sao Cao Kỳ Lãng lại trở nên kỳ lạ như thế?

Lần đầu tiên anh hẹn cô ra ngoài tham gia gặp gỡ, điều này đủ để khiến cho cô cảm thấy kỳ lạ rồi, cuối cùng lại còn nói cái gì, muốn về sau khi cô nhìn thấy bạn bè anh thì quay đầu đi, bọn họ cũng chỉ nói với cô mấy câu đùa giỡn, cô cũng biết mấy thứ đó không phải là thật, nhưng sao anh lại đột nhiên để ý như vậy?

Điểm này khiến cho cô cảm thấy rất kỳ quái, nhưng cô không thể hỏi anh đến tột cùng là có chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ anh thay đổi cách nhìn đối với cô?

“Hi, Vi Vi.” Rốt cuộc Lâm Na xuất hiện, mà thời gian đã qua bốn mươi phút rồi, đồng thời cắt đứt dòng suy nghĩ của Hoa Vi Vi, nhưng trên mặt cô ta một chút á náy cũng không có.

“Vi Vi, cậu biết không? Tối nay anh Kỳ Lãng hẹn tớ đi ăn cơm.” Lâm Na ngồi xuống liền ném ra một quả bom làm chấn động.

Thân thể Hoa Vi Vi hơi run run, đi ăn cơm?

“Cậu cũng cảm thấy rất kỳ quái phải lqđ không? Chẳng qua tớ cảm thấy như vậy rất tốt, cậu cũng biết, lúc nhỏ tớ chỉ thích anh Kỳ Lãng, không ngờ sau khi lớn lên anh Kỳ Lãng vẫn còn nhớ ra tớ, còn hẹn tớ đi ăn cơm.” Lâm Na hưng phấn nói.

“Ừ, có lẽ đây là cơ hội tốt.” Cô biết trái tim mình đang đau, đau vì tại sao mình lại ngu vậy? Lại cho rằng Cao Kỳ Lãng có cảm giác gì đó với cô, thật ra vốn không có, giữa bọn họ vốn không xảy ra cái gì cả, cái gì cũng không xảy ra.

Lâm Na cảm thấy vẻ mặt Hoa Vi Vi có chút kỳ quái, vừa rồi cô có nói gì sao? Hay là cô ấy đang trách cô tới trễ, nhưng cô sẽ không giải thích, phụ nữ mà, người nào ra cửa mà không để cho người khác phải chờ? Hơn nữa cô cũng chỉ để cho cô ấy chờ có bốn mươi phút mà thôi.

“Tớ cũng cảm thấy đây là một cơ hội tốt, cho nên tớ định đi mua quần áo, tối nay phải ăn mặc thật xinh đẹp để đi gặp anh ấy, có lẽ anh ấy sẽ nhận thấy tớ đẹp, muốn cùng một chỗ với tớ.”

Cô ta không ngờ tiến triển lại thuận lợi lqđ như thế, còn chưa có thi triển thủ đoạn đã quyến rũ được Cao Kỳ Lãng rồi, xem ra, chiếc ghế thiếu phu nhân nhà họ Cao nhất định là của mình rồi.

Ý nghĩ viên vông của Lâm Na Hoa Vi Vi cũng không biết, nếu như cô biết Cao Kỳ Lãng định thổ lộ với Lâm Na vào tối nay, sau này tiếp tục đối mặt, cô vĩnh viễn không bao giờ đến gần Cao Kỳ Lãng, cô vĩnh viễn chỉ là em gái của anh mà thôi.

“Vi Vi, cậu ở nhà họ Cao trong thời gian dài như thế, chẳng lẽ chưa từng thấy anh Kỳ Lãng dẫn bạn gái về nhà sao?” Trước khi làm một việc gì đó, phải hiểu rõ đối phương, mà nguyên nhân cô ta muốn gặp gỡ Hoa Vi Vi, cũng bởi vì Hoa Vi Vi là người hiểu rõ Cao Kỳ Lãng nhất.

Đương nhiên là cô chưa từng thấy, bởi vì nếu như Cao Kỳ Lãng có, anh cũng sẽ không dám dẫn về nhà.

“Không có.”

“Chẳng lẽ từ nhỏ đến lớn anh ấy đều không có bạn gái sao?” Lâm Na kinh ngạc, đối với một người đàn ông tốt như vậy điều này không có khả năng.

Hoa Vi Vi uống một hớp cà phê, trong lòng thật sự đau khổ.

“Anh ấy sẽ không dẫn bạn gái lqđ về nhà, cho nên tớ không biết.” Vốn cô chưa từng thấy bạn gái Cao Kỳ Lãng, thậm chí còn chưa từng thấy anh nhắc đến.

Lâm Na cảm thấy Hoa Vi Vi rất kỳ lạ, vẻ mặt lạnh nhạt, trả lời vô cùng ngắn gọn, hoàn toàn không giống với Hoa Vi Vi trong trí nhớ.

“Có phải cậu biết cái gì đó, nhưng không nói cho tớ biết?” Lâm Na hoài nghi.

Trong lòng cô giấu đi một bí mật không muốn nói cho cô ta biết, nhưng những lời đó cô không muốn nói, nếu như Cao Kỳ Lãng thật sự thích cô ta, vậy anh sẽ giải quyết, vốn không cần Lâm Na lo lắng về chuyện này.

“Tớ không có gì gạt cậu cả, chỉ có điều hôm nay tớ không đi dạo phố cùng cậu được, tớ tưởng cậu chỉ có vài chuyện muốn nói với tớ thôi, cho nên tớ đã hẹn Dao Dao, đã đến lúc rồi, tớ phải đi gặp cô ấy.” Hoa Vi Vi nói dối.

Lâm Na nhìn không ra lời nói dối của cô, nhưng cũng biết cô không muốn chờ đợi, liền đồng ý, cũng rời đi.

Dĩ nhiên Hoa Vi Vi không hẹn Dao Dao, cô chỉ không muốn mất không chế trước mặt Lâm Na, cô rất nỗ lực đè nén tâm sự của mình, cô không thể chịu được người đàn ông mình thích ăn cơm với người phụ nữ khác, cho dù đó là bạn của cô.

Cô biết, bắt đầu từ hôm nay lqđ cô nên buông xuống, mặc kệ kết cục sau này của Cao Kỳ Lãng và Lâm Na như thế nào, quan hệ của cô và Cao Kỳ Lãng bởi vì chuyện này mà thay đổi ra sao, cô sẽ không khổ sở đợi chờ nữa, cô muốn quên đi rằng mình đã từng thích người đàn ông này, cũng tự thuyết phục bản thân nên buông tha đoạn tình cảm không có khả năng nảy sinh này.

Hoa Vi Vi không nhớ nổi mình đã nảy sinh tình cảm với Cao Kỳ Lãng từ lúc nào, nhưng cô hiểu rõ, từ đầu tới cuối anh chỉ coi cô là em gái, cô cũng không hiểu tại sao mình lại cố chấp một mực đợi chờ phía sau như vậy, thậm chí không cần đáp trả.

Khi cô biết mình thích Cao Kỳ Lãng, cô cho rằng chỉ cần đợi một chút, đợi một chút thôi, đợi đến khi anh phải kết hôn với cô, hạnh phúc sẽ tới với mình vào phút cuối, nhưng cô phát hiện thực sự rất khó, so với bất cứ chuyện gì cũng khó khăn hơn.

Hoa Vi Vi biết nước mắt đã chảy xuống, cô kiên cường lau sạch nước mắt trên khuôn mặt mình, “Hoa Vi Vi, bắt đầu từ hôm nay, mày phải học được cách buông tay, không theo đuổi những thứ không thuộc về mày.”

-----Puck.d.đ.l.q.đ-----

Trước khi tan việc Cao Kỳ Lãng gọi điện cho Hoa Vi Vi, nói chuyện bữa tiệc tối nay, để cho cô cùng đi.

“Em không thoải mái, nên không đi, anh và Lâm Na cứ ăn đi.” Bởi vì lúc xế chiều Hoa Vi Vi khóc, cho nên giọng nói hơi kỳ quái.

Điều này làm cho Cao Kỳ Lãng tin, “Em không sao chứ? Khó chịu ở đâu?”

“Em sẽ tự chăm sóc mình.” Ngay sau đó Hoa Vi Vi cúp điện thoại.

Cao Kỳ Lãng nghi ngờ, hơn nữa cũng lo lắng, lập tức thu thập đồ đạc đi về nhà nhìn Hoa Vi Vi, mà bữa tiệc, đương nhiên hủy bỏ, nếu Hoa Vi Vi không muốn đi, vậy anh không cần phải xuất hiện.

Cao Kỳ Lãng về đến nhà, phát hiện Hoa Vi Vi đã ngủ rồi, sắc mặt của cô có chút tái nhợt, hơn nữa dường như trên gương mặt còn có nước mắt, đã xảy ra chuyện gì? Không thoải mái, còn khóc nữa? Anh lo lắng đắp mền cho cô, quyết định trước tiên cứ để cho cô ngủ một giấc đã.

Hoa Vi Vi không biết mình tỉnh dậy lúc mấy giờ, nhưng trong phòng lại có ánh đèn yếu ớt, nhìn về phía bàn đọc sách, Cao Kỳ Lãng đang ở đó xem văn kiện, có lúc mệt mỏi, anh có thể ngáp một cái, nhìn dáng vẻ của anh, Hoa Vi Vi có cảm giác đau lòng, tại sao về nhà rồi mà vẫn còn làm việc chứ?

Dường như Cao Kỳ Lãng phát hiện động tác của Hoa Vi Vi, đi đến bên giường nhìn lại, hơn nữa đối diện với ánh mắt của cô.

“Em đã tỉnh?” Cao Kỳ Lãng đi về phía cô.

Lúc này Hoa Vi Vi mới ngồi dậy, nhìn đồng hồ, đã mười giờ, “Anh Kỳ Lãng, không phải anh định ăn cơm với Lâm Na sao? Sao lại ở đây?”

Cao Kỳ Lãng đi tới bên cạnh cô, ngồi bên cạnh giường.

“Anh không đi, em không thoải mái, anh đi làm gì? Vốn là vì em và Lâm Na mà bố trí bữa tiệc, anh chỉ làm nền mà thôi, cô ấy là bạn của em mà.” Anh thấy gần đây dường như cô có chuyện không vui, nhớ trước kia khi nói chuyện với Lâm Na sẽ có chút đề tài, cho nên mới muốn tìm Lâm Na nói chuyện với cô một chút để hiểu rõ, ai ngờ cô lại không thoải mái.

Thật ra thì Hoa Vi Vi cũng không phải thật sự không thoải mái, chỉ có điều không ngờ Cao Kỳ Lãng hẹn Lâm Na ăn cơm lại còn hẹn cả cô, cho nên cô mới làm ra vẻ không thoải mái, một mặt không muốn đối diện với Lâm Na, mặt khác cũng không muốn đối diện với chuyện có thể xảy ra vào tối nay, cô sợ Cao Kỳ Lãng muốn để cho cô chứng kiến, chỉ không ngờ Cao Kỳ Lãng hẹn Lâm Na là vì cô.

“Bây giờ em có khỏe không?” Anh tự tay sờ soạng cái trán của Hoa Vi Vi một chút, cảm thấy nhiệt độ gần như bình thường.

Hoa Vi Vi gật đầu, “Đã không có việc gì rồi.” Vốn cô không có việc gì, nhưng vì để giấu diếm lời nói dối của mình, chỉ có thể nói như vậy.

Không phải cô rất vui vẻ, tại sao anh muốn lôi kéo cô và Lâm Na, xen vào chuyện của người khác như vậy? Cứ coi như trước kia hai người là bạn bè, nhưng đã lâu như vậy, cũng đã lạnh nhạt, thậm chí có thể nói hiện tại cô không biết gì về Lâm Na rồi, vừa nghĩ tới anh gọi điện cho Lâm Na, thậm chí nhớ tới tình cảnh ngày trước anh đối xử rất tốt với Lâm Na, khiến cho cô có chút khổ sở.

“Anh không đi nghỉ sao? Em muốn lqđ tới toilet trước, em còn muốn ngủ.” Hoa Vi Vi cố ý nói.

Cao Kỳ Lãng cảm thấy kỳ quái, vừa rồi còn rất tốt, sao dường như bây giờ không thích anh ở đây vậy?

“Em chưa ăn cơm phải không? Đi ăn cơm trước đã.” Đã trễ rồi, chắc cũng đói bụng.

Hoa Vi Vi lắc đầu, “Em không muốn ăn, cũng không đói, chỉ muốn ngủ.”

Cao Kỳ Lãng hết cách với cô, liền thu thập đồ đạc đi ra ngoài, nhưng vẫn quan tâm cầm sữa tươi dưới tầng lên cho cô, không để cho cô đói bụng, có lúc cảm thấy dường như anh quá quan tâm Hoa Vi Vi rồi, nhưng quan tâm em gái như vậy không sai chứ? Nhưng có vẻ giống như cô muốn cự tuyệt sự quan tâm của anh, chẳng lẽ cô không thích anh quan tâm đến cô sao?

Hoa Vi Vi nằm trên giường của mình, cô còn nhớ lúc xế chiều mình đã nói gì, cô muốn buông tay rồi, cho nên bọn họ chỉ là anh em, cô không nên để cho mình hiểu sai mới đúng, vừa rồi Cao Kỳ Lãng chỉ xuất phát từ sự quan tâm của anh trai mà thôi, cô cũng có thể hồi đáp như em gái, nhưng vừa rồi mình lại lam sai, anh không nhìn ra cái gì chứ?

Cô nên sắp xếp lại tâm tình của bản thân, để cho mình ở trong trạng thái em gái, mà không phải là cái gì khác nữa.

-----Puck.d.đ.l.q.đ-----

Khi Lâm Na biết được Cao Kỳ Lãng vì Hoa Vi Vi mà không có mặt ở bữa tiệc, cả người tức giận đập bẻ mọi thứ trong nhà, Hoa Vi Vi quan trọng hơn so với cô sao? Vậy tại sao anh lại hẹn cô ăn cơm?

Cũng đáng hoài nghi, từ nhỏ đến lớn, quan tâm của Cao Kỳ Lãng với Hoa Vi Vi không đơn giản chỉ là tình cảm anh em, huống chi bọn họ còn không phải là anh em ruột, tại sao bọn họ lại đối tốt như thế? Chẳng lẽ Hoa Vi Vi thích Cao Kỳ Lãng? Còn Cao Kỳ Lãng? Chẳng lẽ cũng vậy?

Bất kể lúc nào, khi cô nhìn đến luôn thấy bọn họ thân mật, điều này quả thực khiến cho cô ghen tỵ đến chết rồi, lần trước bởi vì Hoa Vi Vi muốn rời khỏi nên Cao Kỳ Lãng cũng lập tức rời đi, lần này thật sự khiến cho cô quá tức giận, rốt cuộc mình kém cô ta ở chỗ nào? Hay bởi vì Hoa Vi Vi là em gái?

Lâm Na cầm điện thoại lên, gọi điện thoại cho một người bạn quen thuộc chuyên săn thông tin.

“Tra giúp tôi về chủ tịch tập đoàn Cao thị Cao Kỳ Lãng, còn có Hoa Vi Vi ở nhà của anh ấy có quan hệ như thế nào?”

Cô không tin quan hệ giữa Cao Kỳ Lãng và Hoa Vi Vi là đơn thuần, nếu như hai người là quan hệ tình nhân, cô nhất định phải chia rẽ; Hoa Vi Vi biết rõ cô thích Cao Kỳ Lãng, coi như không gặp mấy năm, nhưng điều này không có nghĩa rằng cô sẽ dễ dàng buông tha thứ muốn đạt được như vậy.

Mặc dù mình vì tiền của Cao thị mới có thể đến gần Cao Kỳ Lãng, nhưng mà cô rất vất vả mới quen biết một kẻ có tiền, dĩ nhiên cô phải nắm chắc cơ hội, sẽ không dễ dàng buông tay.

Lâm Na thè trong lòng, Hoa Vi Vi, nếu như mày trở thành chướng ngại vật của tao, vậy kết quả của mày sẽ rất khó coi.

<http://diendanlequydon.com/>

Chương 3

Phòng làm việc tầng cao nhất tòa nhà tập đoàn Cao thị, Cao Kỳ Lãng đang vùi đầu ra sức làm việc, mặc dù bản thân mới nhận công việc không lâu, nhưng đã phát hiện ra một vài vấn đề trong công ty, phong cách làm việc của anh và của cha anh khác nhau, ông làm việc có chút theo cảm tính, nhưng Cao Kỳ Lãng thì không, thiên tử phạm pháp tội như thứ dân, cho nên mặc kệ người gây ra sai lầm là ai, anh đều nghiêm trị.

Cha anh biết tính cách của anh cho nên giao toàn bộ công ty cho anh xử lý, hoàn toàn không để ý đến nữa, tùy anh muốn làm gì thì làm, điều này khiến cho anh bận rộn mỗi ngày, hơn nữa có hôm rất khuya mới về đến nhà, như bây giờ vậy, bên ngoài đã lên đèn, nhưng anh vẫn chưa thể trở về nhà, vì công việc phải xử lý còn rất nhiều.

Đột nhiên điện thoại reo vang, anh liếc lqd qua là điện thoại từ nhà gọi, chắc là mẹ gọi tới, bà ở nhà sao?

“Bây giờ con lập tức về nhà.” Mẹ Cao vội vàng nói.

Cao Kỳ Lãng có chút kỳ quái, “Sao vậy?” Công việc của anh còn chưa xong đâu? Sao đột nhiên muốn anh gấp rút về nhà như vậy?

“Về Vi Vi, con lập tức trở về, rất gấp.” Sau đó mẹ Cao liền cúp điện thoại.

Cao Kỳ Lãng nghe thấy là về Hoa Vi Vi, liền bắt đầu nghĩ lung tung, lúc trước cô nói không thoải mái, chẳng lẽ lại không thoải mái sao? Nếu không tại sao mẹ lại gọi anh về nhà gấp như thế?

Anh lập tức chạy về nhà, nhưng sau khi về đến nhà, thấy tình hình hoàn toàn khác so với tưởng tượng của anh, ba người bọn họ đang nhìn cái gì đó, hơn nữa còn vừa nói vừa cười.

“Đã xảy ra chuyện gì?”

Mẹ Cao thấy con trai trở lại, lập tức kéo con trai ngồi bên cạnh Hoa Vi Vi, “Chính là để cho con về nhìn ảnh mẫu hình cưới, mẹ cảm thấy mấy hình này rất đẹp, nhưng ba con lại nói hơi đơn điệu, con nói mấy hình này thế nào?”

Ảnh cưới? Ai nói muốn chụp hình cưới chứ? Ai nói muốn kết hôn chứ? Cao Kỳ Lãng cau mày nhìn album hình trước mắt mình.

Đột nhiên Hoa Vi Vi nhìn thấy một lqđ tấm hình rất đẹp mắt, cổ kính.

“Ba, mẹ, tấm này đẹp, cổ kính.” Hoa Vi Vi đưa cho mẹ Cao.

Lại bị Cao Kỳ Lãng đẩy ra, anh nhìn ba mẹ, “Hai người đang làm gì? Không phải con nói sẽ không kết hôn với Vi Vi sao? Con vẫn coi Vi Vi như em gái, con làm sao có thể kết hôn với em gái chứ? Hai người có thể dừng ngay mấy chuyện này được không, con tuyệt đối không thích.”

Cao Kỳ Lãng quay đầu nhìn về phía Hoa Vi Vi, nói: “Mặc kệ đã trải qua bao nhiêu năm, chúng ta cũng không thể yêu nhau giống như ba mẹ, cũng sẽ không trở thành vợ chồng, giải trừ hôn ước đi.”

Hoa Vi Vi không nói lời nào nhìn anh, sao anh có thể nói những lời đó vào lúc này chứ?

Cha Cao rất tức giận, dù con trai có điều gì bất mãn cũng không nên nói ngay trước mặt Hoa Vi Vi, điều này khiến cho con bé mất mặt? Huống chi,

ảnh cưới hôm nay cũng không phải bởi vì hai đứa mới nhìn.

“Cao Kỳ Lãng, con đang nói bậy bạ gì đó? Đây là sự giáo dục của con à? Nếu chúng ta đã quyết định rồi, vậy con nhất định phải kết hôn, Vi Vi là một đứa bé tốt như vậy, sao con lại ghét bỏ như thế?”

“Con gái tốt bên ngoài còn nhiều mà, tại sao lại muốn lựa chọn một người con gái con thích, không yêu chứ?” Cao Kỳ Lãng rất tức giận, bây giờ liền không lựa lời nói ra.

Hoa Vi Vi sững sốt, cô biết anh vẫn lqđ không coi cô là vợ, nhưng bây giờ là không thích cùng không yêu sao? Vậy những năm nay đối xử tốt với cô là giả ư? Hoàn toàn không phải vì thích? Mặc dù cảm giác khác biệt, nhưng bản thân nghe được anh nói, cô vẫn cảm thấy kinh ngạc.

Mẹ Cao hơi khiếp sợ, một mực ở bên cạnh không nói lời nào, cha Cao còn tiến lên tát con trai một cái.

“Cao Kỳ Lãng, con phải chú ý lời nói của mình, yêu không lẽ không thể bồi dưỡng sao? Cha và mẹ không phải đã như vậy sao? Không phải chúng ta sống rất tốt sao? Bây giờ nhất định con phải nói lời xin lỗi Vi Vi.”

Một cái tát này làm dịu đi cảm xúc của Cao Kỳ Lãng, nhưng anh còn bất mãn việc cha anh vì chuyện không cưới Hoa Vi Vi mà đánh anh.

“Nói xin lỗi thì có thể, nhưng muốn con kết hôn cùng em gái, con vốn không làm được.” Nói xong đá cửa đi ra ngoài.

Lòng Hoa Vi Vi đang đau, nhưng lqđ bên ngoài vẫn làm ra vẻ bình thường, căn môi nhìn bóng lưng anh rời đi, anh rất kháng cự chuyện này, cô rất rõ quyết tâm không cưới cô của anh, cũng biết cả đời này mình không thể chiếm lấy tình yêu của anh, nhưng cô vẫn còn muốn giữ lòng yêu thích cô của anh.

Cha Cao lo lắng nhìn Hoa Vi Vi, “Vi Vi...”

“Con không sao, con đi nhìn anh ấy.” Hoa Vi Vi đứng lên từ trên ghế salon, đi ra ngoài cửa.

Hoa Vi Vi đi theo Cao Kỳ Lãng, nhìn thấy anh đi vào một phòng trong hộp đêm, đến lúc cô bước vào hộp đêm, trước mặt anh đã có hai ly rượu rỗng.

Vốn Cao Kỳ Lãng không muốn nổi giận trước mặt cha mẹ, nhưng vừa nghĩ tới việc cha mẹ an bài hôn sự của hai người bọn họ đã cảm thấy phiền não, tại sao bọn họ lại tích cực như vậy chứ? Chẳng lẽ không hiểu anh không yêu Hoa Vi Vi chút nào sao?

Nhưng tại sao lần này Hoa Vi Vi không cự tuyệt? Chẳng lẽ đây là thái độ tán đồng của cô? Cô biết rõ mình không thích cô, chẳng lẽ việc này cô muốn thuận theo cha mẹ sao?

Khi Hoa Vi Vi ngồi xuống bên cạnh anh, cô thấy được sự kinh ngạc trong ánh mắt anh.

“Sao em có thể theo tới đây?” Hơn nữa cô còn gọi một ly giống anh, tự mình uống.

“Anh Kỳ Lãng, hôm nay anh nói có phần quá đáng.” Hoa Vi Vi nói thẳng.

Đương nhiên là anh biết, nhưng đó là cũng không phải nhằm vào cô, mà nhằm vào cha mẹ anh.

“Em muốn nói gì? Em muốn mắng anh sao?” Cao Kỳ Lãng cực kỳ không bình tĩnh.

Sao cô có thể mắng anh, “Không phải em mắng anh, chỉ muốn giải thích rõ ràng với anh.” Hoa Vi Vi dừng một chút nói: “Hình mới vừa cho anh xem, không phải là ảnh cưới của chúng ta, mà là ảnh cưới của ba mẹ, bạn ba mẹ mới mở cửa hàng áo cưới, bọn họ muốn đi giúp đỡ bằng một mồi làm ăn, nhưng không nghĩ ra nên chụp hình như thế nào, cho nên muốn chúng ta hỗ trợ.”

Cao Kỳ Lãng kinh ngạc, là như vậy sao? Vậy sao lại lừa anh là chuyện của Hoa Vi Vi chứ?

“Xin lỗi, anh không biết.” Anh hơi áy náy, hơn nữa vừa nãy mình còn nói lời khó nghe với cô như vậy.

Tâm tình Hoa Vi Vi cũng không vì câu xin lỗi của anh mà tốt lên, tiếp tục uống rượu.

“Không uống em không được uống nữa.” Cao Kỳ Lãng ngăn không cho cô uống rượu.

Hoa Vi Vi nhìn anh, thật lâu sau mới nói: “Anh Kỳ Lãng, em đồng ý giải trừ hôn ước.”

Cao Kỳ Lãng cau mày nhìn cô, bây giờ cô đang nói gì?

“Thật ra thì em đã nghĩ lâu rồi, chỉ là vẫn chưa mở miệng mà thôi, em định chờ tới sau khi tốt nghiệp đại học mới nói, dù sao em định hoàn thành việc học rồi sẽ rời đi.” Hoa Vi Vi che giấu lương tâm mình mà nói, nhưng nếu như không nói như vậy, mình vốn không thể phủi sạch quan hệ với anh.

Ý của cô bây giờ là cô vì việc học mới tạm thời không giải trừ hôn ước với anh? Cho nên cô đã nghĩ từ trước rồi ư? Tại sao cô không nói? Sau khi biết được tính toán của Hoa Vi Vi, Cao Kỳ Lãng cảm thấy trong lòng rầu rĩ, tại sao cô ấy lại dễ dàng nói ra muốn giải trừ hôn ước như vậy?

“Em sẽ không gả cho anh, anh yên tâm.” Hoa Vi Vi cho anh một khẳng định chắc chắn.

“Tại sao? Chẳng lẽ em không biết nếu không gả cho anh, tất cả mọi thứ của em sẽ khác sao?”

Cao Kỳ Lãng không hiểu, tại sao cô có thể nói ra nhẹ nhàng như vậy? Những lời này là lần đầu tiên từ trong miệng cô nói ra, khiến cho Cao Kỳ Lãng có cảm giác rất tức giận, vô cùng tức giận, cảm giác mình là người bị vứt bỏ.

Không biết từ lúc nào, Hoa Vi Vi đã uống xong ly rượu trước mặt, cô lại báo người phục vụ muốn thêm một ly.

“Em không cảm thấy em sẽ có thay đổi gì, ngược lại là anh... anh quên mất anh đã từng nói qua cho em điều gì sao? Không phải anh chỉ coi em là em gái thôi sao? Vậy em sẽ để anh trở thành anh trai em, sẽ không có gì khác.” Bây giờ cô kiên trì nhất chính là ý tưởng này.

“Vậy yêu kia? Em chưa từng yêu lqđ anh đúng không?” Anh muốn biết, có phải trong lòng cô thật sự bình tĩnh như thế, dù chỉ một chút cũng thật sự chưa từng yêu anh?

“Cho tới bây giờ em vẫn không yêu anh.” Hoa Vi Vi uống xong ly rượu trước mặt, cố trấn tĩnh nói: “Đối với em mà nói, anh chỉ là một người anh trai sinh hoạt chung một nhà mà thôi.”

Lòng của cô đang chảy máu, cô biết, khi anh mở miệng hỏi han, cô muốn mở miệng thừa nhận cô yêu anh, nhưng cô biết mình không thể nói như vậy, bởi vì anh không yêu cô, một chút ý nghĩ yêu cô cũng không có.

Anh trai? Thật sự chỉ là anh trai sao? Vậy bị thương nơi đáy mắt kia là gì? Cô đang nói dối sao? Tại sao muốn nói dối? Đây là lần đầu tiên Cao Kỳ Lãng phát hiện cô đang giả vờ.

“Em đang nói dối phải không? Thật ra em yêu anh đúng không? Nhiều năm như vậy, chẳng lẽ em có thể hoàn toàn không quan tâm đến anh sao? Chẳng lẽ không phải bởi vì em yêu anh, nên em mới có thể không phản đối cách suy nghĩ của ba mẹ, mới có thể tiếp tục đợi ở nhà họ Cao?” Anh muốn biết ý nghĩ thật sự của cô, mặc dù không hiểu vì sao mình muốn biết, nhưng đau thương nơi đáy mắt cô, khiến cho trong đầu anh hiện lên chút vui sướng.

Hoa Vi Vi cố dùng ánh mắt lạnh nhạt chống lại anh, “Anh cảm thấy như vậy sao? Nếu như anh thật sự cảm thấy như vậy, vậy anh sẽ vì em yêu anh mà không giải trừ hôn ước sao?”

Lời của cô khiến Cao Kỳ Lãng lqđ do dự, đây là cách suy nghĩ của anh từ trước cho tới nay, sau khi anh trưởng thành vẫn tính toán chuyện cần làm, đợi đến thời cơ chín mùi, anh sẽ yêu cầu giải trừ hôn ước với người nhà.

Nhưng nếu nói anh thích Hoa Vi Vi... Không biết vì sao anh muốn thừa nhận, rồi lại không muốn thừa nhận, chuyện này thật sự khiến cho anh nghĩ không rõ ràng lắm, cho tới nay anh chưa bao giờ nghĩ mình sẽ thích Hoa Vi Vi, mà anh cũng không thể thích cô.

Bởi vì anh có linh tính, một khi anh thích cô, tất cả mọi chuyện của anh sẽ xảy ra thay đổi, nhưng anh còn do dự, do dự có muốn giải trừ hôn ước hay không, rốt cuộc anh thật sự muốn giải trừ hôn ước hay là có lý do khác, anh không biết, tóm lại anh do dự.

“Vi Vi...”

Hoa Vi Vi đã hiểu ý của anh.

“Anh Kỳ Lãng, mặc kệ tương lai sẽ xảy ra chuyện gì, chúng ta chỉ cần làm anh em là tốt rồi.”

Cao Kỳ Lãng cảm thấy đây không phải là một chủ ý tốt, anh kéo Hoa Vi Vi lại gần hơn, hôn môi của cô, anh không muốn nghe hai từ anh em từ trong miệng của cô thốt ra, bởi vì anh phát hiện anh không muốn làm anh em với cô rồi.

Anh bắt môi cô làm tù binh, lần lợt đầu tiên nếm môi của cô, cảm giác rất mềm, giống như ngậm mình trong kẹo đường mềm nhũn vậy, mang theo vị ngọt của đường, cũng mang theo sự mềm mại của bông vải.

Hoa Vi Vi hoàn toàn sững sốt, cô chưa bao giờ nghĩ tới anh sẽ hôn cô.

Cao Kỳ Lãng cảm thấy cô không phản kháng, liền hôn sâu thêm một chút, mặc dù không có diễn biến thành hôn lười, nhưng trình độ bây giờ đã khiến cho cô không thở nổi.

Anh hút cánh môi cô thật sâu, cảm nhận sự rung động mà cô mang lại cho anh, anh cho rằng cô sẽ tê nhạt vô vị, nhưng khác xa trí tưởng tượng của anh, thật lâu sau, anh mới buông cô ra.

Chỉ có điều sau khi buông tay, anh mới phát hiện ra mình đã làm chuyện không nên làm, anh vốn không thể cưới cô, dĩ nhiên không thể như vậy đối với cô, anh đã đồng ý với cô, chỉ cần làm em gái sẽ đối xử tốt với cô, không bắt nạt cô, nhưng vừa rồi anh đã làm chuyện không thể xảy ra giữa anh em

“Anh...” Cao Kỳ Lãng do dự nhìn Hoa Vi Vi trước mắt.

Hoa Vi Vi từ từ tỉnh lại từ trong lqd hoảng hốt, mạnh mẽ đẩy anh ra.

Trên gương mặt hai người xuất hiện vẻ lúng túng.

Tại sao anh lại làm như vậy? Vì lý do gì mà hôn cô? Cô sẽ không cho rằng đột nhiên anh thấy thích cô, hơn nữa anh biết rõ ràng rằng quan hệ giữa hai người là anh em, tại sao muốn dùng một cái hôn này khiến cho quan hệ thêm rối loạn chứ?”

“Khuya lắm rồi, em muốn đi về.” Cô tìm lý do rời đi.

Cao Kỳ Lãng không ngăn cản, anh biết chuyện vừa rồi cho dù là anh hay cô cũng không thể tiếp nhận, một khi đã như vậy, để hai người cùng yên tĩnh một chút thôi.

Hoa Vi Vi không lập tức rời đi, ngược lại đi ra toilet rửa mặt.

Cô dùng ngón tay chạm lên môi mình, tối nay anh làm sao vậy? Mặc dù vừa rồi coi như hai người vừa cãi vã, nhưng kết quả coi như không có trở ngại gì, ít nhất cô chiếm được nụ hôn của anh, nhưng cô không biết anh làm như vậy là tại sao?

Cô lắc lắc đầu, không thể nghĩ thêm nữa, cô đã sớm quyết định buông Cao Kỳ Lãng xuống rồi, cô phải làm được, không thể bởi vì chuyện nhỏ nhỏ ngoài ý muốn này mà dao động được.

Anh không phải là của cô, bọn họ chỉ có thể là anh em, chỉ có là anh em mới có thể giữ vững quan hệ của hai người bây giờ.

Chủ nhật, Hoa Vi Vi hẹn Dao Dao lqđ đi dạo phố, sau khi ăn tối xong, mới từng người về nhà, mặc dù nhà Hoa Vi Vi ở lưng chừng núi, nhưng cô chọn đi bộ về nhà, không phải chỉ bởi vì còn sớm, mà bởi vì bản thân muốn kéo dài thời gian về nhà.

Mặc dù bây giờ mới hơn tám giờ, Cao Kỳ Lãng có thể chưa về nhà, nhưng cô không muốn nhìn thấy anh ở nhà, cô chưa học được cách đối mặt với tình huống lúng túng như vậy, cô đã suy nghĩ rất nhiều ngày, cũng né tránh rất nhiều ngày, nhưng cô không biết nên xử lý tình huống hiện tại như thế nào.

Kể từ sau khi xảy ra chuyện lần trước, thời gian Cao Kỳ Lãng về nhà trễ hơn, cô không biết anh có thể xử lý tâm tình của mình tốt không, hay bởi vì như vậy, mà đã mấy ngày nay rồi cô không nhìn thấy anh.

Đột nhiên Hoa Vi Vi cảm thấy kỳ quái, không phải đây là lần đầu tiên cô đi về trên con đường này, mà đường về cũng chỉ có con đường này, bình thường cô sẽ không có cảm giác khác lạ giống như hôm nay.

Cô cảm thấy phía sau giống như có người theo dõi cô, là ai?

Lúc cô định quay đầu lại, lại bị người ta kéo tới bên cạnh sườn núi, bởi vì đây là con đường đi qua sườn núi, bình thường không có quá nhiều người đi, đương nhiên cũng không có ai nhìn thấy Hoa Vi Vi bị người ta kéo tới sườn núi ven đường.

Hoa Vi Vi sợ hãi kêu to, nhưng không lâu bị người ta bịt miệng.

“Tao khuyên mày đừng có lớn tiếng gọi như vậy, bằng không lúc sau tao sẽ cho mày dễ chịu.” Là một người đàn ông, nhưng bởi vì chiều tối, cô nhìn không rõ ràng, nhưng có thể xác định, đây là một người đàn ông to lớn mập mạp.

“Xem da thịt cô em mềm mại, đúng lqd là hàng cao cấp, theo dõi lâu như vậy cuối cùng không uổng phí, cuộc trao đổi này đúng là có giá trị rồi.” Người đàn ông cất tiếng cười thô bỉ cứ vang lên bên tai Hoa Vi Vi.

Bây giờ anh ta vẫn chưa có động tác gì quá lớn, chỉ có điều không để cho Hoa Vi Vi lộn xộn mà thôi.

Nhưng cô có thể không cử động sao? Không cần bất kỳ ai giải thích, cô có thể biết bây giờ cô sắp gặp phải chuyện gì, trời ơi! Cô lại có thể gặp phải chuyện như vậy.

“Không được kêu, tao sẽ giải quyết rất nhanh.” Người đàn ông chậm rãi buông tay che miệng cô.

Hoa Vi Vi thừa dịp anh ta vừa buông ra, liền bắt đầu định chạy trốn, nhưng vừa mới cử động một cái liền bị người đàn ông ngăn chặn được.

“Gái điếm thú, không được cử động!” Nói xong tát cô một cái

Đau đớn không khiến cho Hoa Vi Vi ngừng động tác lại, cô kêu to: “Cứu mạng với! Cứu mạng!”

Cô đã cố hết sức kêu to nhất, nhưng lqd vào lúc này, ở đây, thật sự không có ai xuất hiện, cô hy vọng biết chừng nào, Cao Kỳ Lãng sẽ ở đây vào lúc này, cô hy vọng biết chừng nào anh sẽ tới cứu cô.

Người đàn ông dùng sức tóm lấy tay cô, đặt hai tay của cô lên đỉnh đầu, một tay giữ chặt tay cô, một tay liên tục tát lên gương mặt cô mấy cái bạt tay, mặc dù không đánh cô đến ngất xỉu nhưng cũng có chút mơ hồ.

Hoa Vi Vi tuyệt vọng nghĩ, chẳng lẽ cô thật sự bị người đàn ông này cưỡng gian sao?

Người đàn ông cười dâm dăng, tay dùng sức xé quần áo của cô, lộ ra áo lót bên trong, anh ta cười lớn tiếng hơn, anh ta không để ý bây giờ Hoa Vi Vi đang kêu cứu mạng, bởi vì theo ý anh ta, sẽ không có ai nghe được.

“Đừng!” Hoa Vi Vi hoảng sợ nhìn người đàn ông đang đè lên người cô.

Tay của người đàn ông không ngừng vuốt ve cô, khiến cho cô cảm thấy buồn nôn.

Hoa Vi Vi không ngừng giãy giụa thân thể, muốn né tránh động tác của anh ta, nhưng một chút hiệu quả cũng không có.

Tay của người đàn ông dùng sức nắm lấy bộ ngực của cô, “Xem mà một bộ dạng ốm tong teo, không nghĩ tới mà lại vẫn có hàng tốt.”

Hoa Vi Vi kêu khóc để anh ta buông lỏng tay, “Anh không được đụng vào tôi! Anh muốn bao nhiêu tiền, tôi đều có thể cho anh!” Chính là không được dùng bàn tay bẩn thỉu của anh ta đụng vào cô.

“Tiền? Bây giờ tao không cần! Bây giờ tao chỉ muốn mà!” Người đàn ông tiếp tục cười dâm dăng, miệng heo nhếch lên muốn hôn da thịt của cô, nhưng còn chưa đụng tới cô đã bị một người đá sang một bên.

“Ai?” Người đàn ông tức giận quay đầu lại nhìn.

Một thanh niên cao lớn xuất hiện trước mặt anh ta, mạnh mẽ đánh anh ta một trận, nhưng người đàn ông mập mạp kia rất nhạy bén, nằm trên mặt đất nắm lấy thứ gì đó ném về phía thanh niên cao lớn, người thanh niên cao lớn tạm thời không phòng bị, để cho anh ta chạy thoát.

Người thanh niên cao lớn nhìn thấy anh ta đã chạy xa, liền không đuổi theo nữa, quay đầu lại kiểm tra Hoa Vi Vi.

Ánh mắt Hoa Vi Vi đờ đẫn nhìn về phía trước, cũng không biết đang nhìn cái gì.

“Tiểu thư? Cô không sao chứ?” Người lqđ thanh niên cao lớn lo lắng nhìn cô, quan tâm cởi áo khoác trên người khoác lên cho cô, “Tôi lập tức đưa cô đi bệnh viện.”

Anh đứng lên định gọi điện thoại, lại bị Hoa Vi Vi kéo lại.

“Đừng đi! Anh Kỳ Lãng!”

Anh Kỳ Lãng? Người thanh niên cao lớn nhìn cô kỳ quái, nhưng mà lúc này, cô lại té xỉu rồi.

"Tiểu thư? Tiểu thư?"

Một hương vị cực kỳ gay mũi kích thích lỗ mũi Hoa Vi Vi, đó là mùi thuốc khử trùng cô ghét nhất, cô chậm rãi mở mắt, nhìn về phía trước một vùng trắng như tuyết.

“Cô tỉnh rồi?” Một giọng đàn ông rất êm tai vang lên bên tai cô.

Cô nhìn về phía anh ta, cô không nhận ra người đàn ông này.

Người đàn ông nhìn thấy ánh mắt nghi hoặc của cô, “Tối hôm qua là do tôi cứu cô, đưa cô đến bệnh viện.”

Cứu cô? Vốn cô còn có chút nghi ngờ, nhưng dần dần cô nhớ lại chuyện đã xảy ra tối hôm qua, thiếu chút nữa cô đã bị người ta cưỡng hiếp rồi.

Hoa Vi Vi run rẩy chảy nước mắt.

“Đã không có việc gì rồi! Cô yên tâm đi, tôi đã báo cảnh sát giúp cô, cảnh sát đang ở bên ngoài, cô đã tỉnh, vậy bọn họ có thể đi vào làm biên bản, giúp cô tìm tên xấu xa kia.” Người đàn ông nói an ủi cô.

Hoa Vi Vi không nói gì, vẫn nằm yên như vậy, run rẩy.

“Tôi quên nói với cô, tôi không có cách nào liên lạc với người nhà của cô, lúc ở hiện trường tôi không thấy giấy tờ cùng điện thoại của cô, cô nên thông báo cho người nhà của mình đến giúp đỡ chứ.”

Người nhà? Cô không có người nhà.

Hoa Vi Vi ngồi dậy từ trên giường, “Cám ơn anh.”

“Không cần, tôi cũng chỉ đi qua, một cô gái thật sự quá nguy hiểm, về sau cô không nên đi một mình trên con đường đó.” Người đàn ông lộ vẻ mặt quan tâm, nếu không phải xe của anh chết máy, anh cũng sẽ không định đi bộ về nhà, cũng sẽ không nhìn thấy một cảnh như vậy, thậm chí vừa đúng lúc cứu cô.

“Ừm.” Hoa Vi Vi mở miệng, “Có thể làm phiền anh giúp tôi gọi điện cho một người bạn của tôi không? Cô ấy sẽ đến chăm sóc tôi.”

“Dĩ nhiên có thể.” Đương nhiên là anh sẵn lòng cống hiến sức lực vì cô.

Giúp cô nói chuyện điện thoại xong, người đàn ông lấy ra một tấm danh thiếp, “Tôi tên là Lạc Phong.”

Cô nhận lấy danh thiếp, “Làm phiền lqđ anh, tối hôm qua anh trông chừng tôi cả đêm sao?”

“Ừm.” Lạc Phong thừa nhận, bởi vì có chút lo lắng cho cô khi cô tỉnh lại, hơn nữa không liên lạc được với người nhà của cô, anh cũng không dễ dàng rời đi.

Hoa Vi Vi hạ mắt xuống, nếu như hôm qua Cao Kỳ Lãng xuất hiện cũng tốt, nếu như Cao Kỳ Lãng đối tốt với cô như vậy thì tốt rồi.

“Trên người cô có thể có chút vết thương, nhưng bác sỹ nói cô có thể xuất viện.” Lạc Phong nhắc nhở cô.

Hoa Vi Vi không lên tiếng, một lát sau, Dao Dao xuất hiện.

“Vi Vi, cậu có sao không?” Trong điện thoại người đàn ông kia đã nói lý do cho cô biết, thiếu chút nữa đã hù chết cô.

Hoa Vi Vi lắc lắc đầu.

“Cô ấy đã có thể xuất viện, tôi đi giúp cô ấy làm thủ tục xuất viện, trước cô giúp đỡ cô ấy đi, lúc nữa tôi đưa các cô về.” Lạc Phong tự động rời đi để hai nữ sinh tâm sự một chút, bởi vì anh biết, bây giờ Hoa Vi Vi có rất nhiều điều muốn nói với Dao Dao, mà anh vừa bước ra khỏi cửa, đã nghe thấy tiếng khóc của Hoa Vi Vi.

“Vi Vi, cậu thật sự không có việc lqđ gì chứ?” Dao Dao lo lắng cũng khóc theo, sao lại xảy ra chuyện như vậy? Lúc hai người chia tay vẫn còn tốt mà.

Hoa Vi Vi khỏ sờ gặt đầu, “Tớ không sao, tớ chỉ sợ thôi.”

Dao Dao ôm lấy cô, “Không sao, đã qua rồi, không sao!”

Hoa Vi Vi không nhận được đau khỏ trong lòng tiếp tục khóc, chưa bao giờ cô thấy mình vô dụng giống như lúc này.

Chương 4

Chờ sau khi Lạc Phong làm xong thủ tục xuất viện, anh lái xe đưa Hoa Vi Vi về nhà, còn Dao Dao kiên trì muốn đi cùng, bởi vì cô sợ trong lòng Hoa Vi Vi không chịu nổi sợ hãi.

Đã sắp mười giờ, lúc này sẽ không có ai ở nhà, cha Cao cùng mẹ Cao ra ngoài đi chơi với bạn bè, còn Cao Kỳ Lãng thì đi làm, nhưng khi đám người Hoa Vi Vi bước vào nhà họ Cao thì lại thấy Cao Kỳ Lãng.

“Anh Kỳ Lãng?”

Hoa Vi Vi đã dùng khẩu trang che gò má sưng đỏ của mình do bị người ta đánh, mặc dù không lo lắng Cao Kỳ Lãng sẽ nhìn ra, nhưng khi cô nhìn thấy anh vẫn hồi hộp, bởi vì cô không muốn cho anh biết tối hôm qua cô đã gặp phải chuyện gì.

“Tối hôm qua em đi đâu?” Cao Kỳ Lãng liếc vội tiến lên phía trước bắt mạch chất vấn, hơn nữa đi bên cạnh cô còn có một người đàn ông, điều này càng khiến cho anh thêm tức giận.

Anh đã gọi điện thoại cho cô cả đêm, trừ điện thoại của Lâm Na ra, anh không biết số điện thoại của những người bạn khác của cô, khiến cho anh hoàn toàn không tìm được người, hại anh định tự mình đến nhà Dao Dao tìm người, không ngờ lúc này cô trở lại.

Dao Dao bất mãn với chất vấn của anh, “Cao tiên sinh, anh là gì của Vi Vi? Mặc mớ gì đến anh? Cô ấy đi đâu không tới phiên anh quan tâm.”

Cao Kỳ Lãng vừa nghe bạn cô nói chuyện với anh như vậy, liền bắt đầu khó chịu nói: “Đây là nhà họ Cao, cô ấy là người nhà họ Cao, cũng là em gái trên danh nghĩa của tôi, chẳng lẽ quyền lợi quan tâm cũng không có sao?”

Hoa Vi Vi không muốn nhìn bọn họ gây gổ, “Dao Dao, hai người về trước đi, một mình tớ được rồi.” Cô nói xong cũng không để ý tới ý tứ của mọi người liền trở về gian phòng của mình.

Nếu không phải không muốn kích thích lqđ Hoa Vi Vi, Dao Dao đã sớm mắng một trận, đây chính là người đàn ông mà Hoa Vi Vi yêu sao? Trong mắt anh ta có sự tồn tại của Hoa Vi Vi không?

“Cô ấy sao vậy?” Cao Kỳ Lãng cảm thấy rất kỳ quái, quần áo trên người cô không giống với lúc đi ra ngoài hôm qua, hơn nữa bây giờ là giữa hè, cô ấy mặc áo dài tay, đã xảy ra chuyện gì?

Tối hôm qua anh đã bắt đầu cảm thấy có cái gì không đúng, chỉ có điều vẫn nhẫn nại không đi tìm cô, sợ bản thân mình đã quan tâm hơi quá, nhưng bây giờ thấy tình trạng cô như vậy, ngược lại khiến cho anh lo lắng.

“Cô ấy lại không thoải mái, bị cảm sao?” Anh lại hỏi.

Dao Dao trợn mắt nhìn anh từ trên xuống dưới vài trăm lần, “Đúng vậy, thật là một người đàn ông ngu dốt, lại không hiểu vì sao Vi Vi lại ...” Ý thức được có thể mình sẽ lỡ miệng, liền không nói nữa, “Hừ, chăm sóc thật tốt cho Vi Vi đi.” Nói xong lập tức kéo Lạc Phong đi.

Lạc Phong quay đầu liếc mắt nhìn Cao Kỳ Lãng, sau đó đi theo Dao Dao rời đi.

Sao lại thế này? Cao Kỳ Lãng cảm lqđ thấy dường như sự việc có chút kỳ quái, anh biết, cô trốn anh bởi vì đêm hôm đó anh đã hôn cô, nhưng

không đến nỗi trốn không trở về nhà chứ, thậm chí còn dùng khẩu trang che kín khuôn mặt khiến cho anh không nhìn rõ cô chứ?

Thay vì cứ tiếp tục ở đây nghĩ ngợi, chi bằng đi hỏi một chút xem chuyện gì đã xảy ra.

Cao Kỳ Lãng bước lên tầng hai, trực tiếp đi vào phòng của cô định hỏi rốt cuộc cô làm sao, nhưng người không ở trong phòng ngủ, nghe thấy trong phòng tắm truyền ra tiếng nước chảy, cô đang ở trong phòng tắm sao?

Anh quay đầu nhìn lại liền thấy cửa phòng tắm chưa đóng lại, còn có Hoa Vi Vi ở bên trong đã cởi sạch đồ, Cao Kỳ Lãng không ngờ lại thấy một cảnh này, anh không phải cố ý, nhưng lửa nóng ở bụng dưới khiến cho anh không muốn rời đi.

Sau khi Hoa Vi Vi trở về phòng, trước tiên muốn đi tắm, cởi hết quần áo mới phát hiện, thì ra trên người mình có nhiều vết thương như vậy, vết bầm tím trên cổ tay, còn có vết bầm tím trên bộ ngực, bởi vì giấy dựa nên đã bị thương, các vết thương đã lộ ra ở khắp trên người.

Cô run rẩy nhìn, nước mắt trong hốc mắt không ngừng chảy xuống, tại sao mình lại gặp phải chuyện này? Hiện tại nhất định là cô rất bản phải không? Cô rất bản rồi.

Cao Kỳ Lãng đứng ở trong phòng ngủ, có thể thấy rõ một bên mặt của cô, nhưng không nhìn thấy chính diện, mà bởi vì cô đang cúi đầu, nên không nhìn thấy Cao Kỳ Lãng.

Hoa Vi Vi đi vào bồn tắm, ngồi ngay ngắn bên trong, lấy một đồng sữa tắm rửa sạch cổ tay của mình, mặc dù rất đau, nhưng nếu như không tắm, cô sẽ có cảm giác bản thân mình rất bản.

Ở bên ngoài Cao Kỳ Lãng cảm thấy lạ có cái gì không đúng, tại sao cử chỉ của cô lại kỳ quái thế kia? Hơn nữa gương mặt sưng đỏ, Cao Kỳ Lãng không để ý đến việc cô biết mình đang ở bên ngoài, trực tiếp bước vào phòng tắm, nắm cổ tay của cô lên mà chất vấn.

“Rốt cuộc em đang làm gì?”

Hoa Vi Vi ngẩng đầu nhìn về phía Cao Kỳ Lãng, mà anh cũng nhìn thấy gương mặt của cô, trên gò má sưng đỏ giàn dụa nước mắt, cả người đều đang run rẩy.

Cao Kỳ Lãng nhìn về phía cổ tay bị anh nắm chặt, lại có vết bầm, hơn nữa trên thân thể của cô cũng có.

“Chuyện gì xảy ra? Vết thương trên người em...” Là ai làm tổn thương cô?

Hoa Vi Vi hất tay của anh ra, “Không được đụng vào em!”

Cao Kỳ Lãng lo lắng nhìn vết thương trên người cô, tại sao lại như vậy, “Vi Vi, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Em nói cho anh biết được không?”

Hoa Vi Vi sợ hãi lùi đến một góc của bồn tắm, “Không được đụng vào em, em rất bẩn! Anh không được đụng vào em!”

Mặc dù cô không bị người đàn ông kia xâm phạm, nhưng thân thể của cô chính xác đã bị người đàn ông kia đụng chạm qua rồi, điều này khiến cho bản thân cô cảm thấy toàn thân không thoải mái, cô không thể tha thứ cho việc mình lại có thể bị người khác đụng chạm, cô cảm giác mình đã trở thành người bẩn thỉu.

Cao Kỳ Lãng muốn kéo cô lên, nhưng lqd cô lại nắm chặt góc bồn tắm, không muốn nhiều lời, cũng không muốn cho qua, anh chỉ bước vào trong bồn tắm, ôm cô vào lòng.

“Nói cho anh biết, Vi Vi, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Em có biết bộ dạng em bây giờ khiến cho anh rất lo lắng không? Em nói cho anh biết được không? Rốt cuộc là ai bắt nạt em?”

Ở trong ngực Cao Kỳ Lãng đột nhiên Hoa Vi Vi không còn run rẩy nữa, bởi vì anh ôm cô trong ngực khiến cho cô có cảm giác ấm áp, nhưng cô vẫn còn xứng đáng với cái ôm này sao?

Cô dùng sức đẩy anh ra, “Tránh ra!”

Cao Kỳ Lãng lại ôm cô vào trong ngực, “Anh không tránh!”

Cô giống như cảm giác được sự cứng rắn của anh, cô không tiếp tục đẩy ra nữa, nhưng lại nằm trong ngực anh khóc không ngừng.

“Vi Vi...” Đây là lần đầu tiên anh thấy cô mềm yếu đáng thương như vậy.

Từ nhỏ đến lớn, cô chưa từng rơi nước mắt trước mặt anh, cũng sẽ không khóc đến mức đau lòng giống như bây giờ vậy, rốt cuộc cô đã xảy ra chuyện gì? Một cảm giác đau lòng đột nhiên sinh ra, anh vì cô mà đau lòng.

Hoa Vi Vi đột nhiên ngẩng đầu nhìn Cao Kỳ Lãng, khi còn bé cô vẫn cảm thấy nhất định phải lấy anh làm chồng, mặc dù có thể anh sẽ vĩnh viễn không thuộc về cô, nhưng cô vẫn yêu anh, mặc dù thân thể có khả năng bị dơ bẩn, nhưng cô vẫn muốn mình trở thành người đàn bà của anh.

Bởi vì trong lòng cô vẫn cho rằng, lần lqđ đầu tiên của mình phải giao cho anh, nhưng trải qua lần này, cô phát hiện ra mình không thể lúc nào cũng có khả năng bảo vệ chính mình.

Nên bây giờ cô nên giao mình cho anh sao? Đáp án dĩ nhiên là rõ ràng.

“Anh Kỳ Lãng, hôn em!” Hoa Vi Vi to gan ra lệnh cho anh.

Cao Kỳ Lãng không hiểu, mới vừa rồi Hoa Vi Vi còn khóc thầm, nhưng tại sao bây giờ lại nói với anh như vậy.

“Đừng khiến cho em phải hối hận, hôn em nhanh lên một chút.” Cô sợ mình sẽ hối hận, sẽ nhớ rõ anh là người đàn ông cô không thể đụng chạm.

Từ sau lần trước Cao Kỳ Lãng hôn cô, khi nhớ lại, đối với cô anh có cảm giác không đúng, nhưng không nghĩ tới bây giờ cô lại có thể chủ động nói ra, muốn anh hôn cô.

Anh vẫn còn do dự, nụ hôn lần trước đã khiến cho hai người lúng túng rất lâu, anh không muốn lại xảy ra chuyện như vậy, hơn nữa anh không rõ ràng về cảm tình của mình đối với cô.

Hoa Vi Vi không cho phép bản thân do dự, cho nên cô chủ động hôn anh, nụ hôn trực tiếp làm khơi gợi lên dục vọng của anh, liền đổi từ bị động thành chủ động.

Cao Kỳ Lãng hôn lên cánh môi vẫn còn run rẩy của cô, mùi thơm trên người cô khiến khắp người anh nổi lên từng chút từng chút biến hóa, mà biến hóa đó, tác động tới toàn thân anh từ trên xuống dưới.

Anh lấy đầu lưỡi cạy cánh môi của cô lqđ ra, thăm dò vào trong miệng trơn trượt, không ngừng mút lấy mật dịch trong miệng cô, anh giống như đã

trúng cổ * của cô, lấy đầu lưỡi trêu chọc hàm răng của cô, lấy phương thức cuốn lấy, nhập vào phía dưới lưỡi của cô.

(*): cổ: sâu độc, trùng độc

“Uhm...” Bị anh trêu chọc như vậy, khuôn mặt của cô có vẻ phát nhiệt, ngay cả thân thể cũng không yên bắt đầu vụng vẹo.

Cao Kỳ Lãng buông cô ra, nhìn ánh mắt mơ màng của cô thì anh biết hôm nay mình đã không thể rời đi khỏi căn phòng này rồi.

Anh đi ra bồn tắm, cởi quần áo của mình xuống, ôm Hoa Vi Vi đáng thương tội nghiệp trở về giường lớn của cô, mà anh không đóng cửa phòng lại, nằm ở trên người cô, lẳng lặng nhìn cô, không hiểu cô là người phụ nữ như thế nào.

“Em thật sự muốn làm như vậy sao?”

Thật ra anh có chút hoài nghi, cô làm như vậy có phải để uy hiếp anh không, để cho anh cưới cô, nhưng cô đã thề son sắt rằng cô sẽ không gả cho anh, vậy anh còn lo lắng gì nữa chứ? Chỉ có điều, anh thật sự có thể đụng vào cô sao?

Hoa Vi Vi ngược khuôn mặt nhỏ nhắn lên Diên da nỉ e q u u y d o n, cánh môi chủ động hôn lên môi mỏng của anh, cô không muốn anh suy nghĩ nhiều, hôm nay cô muốn nói cho anh biết, chính là cho anh.

Nụ hôn này tới dồn dập, thậm chí có chút mạnh mẽ, không biết tại sao, cô muốn chủ động... Cô vội vàng lấy đầu lưỡi của mình cạy môi mỏng của anh, không vào bên trong miệng của anh, cô học động tác vừa rồi của anh, đầu tiên là lấy động tác ngây ngô trêu chọc hàm răng của anh, tiếp theo trêu chọc đầu lưỡi của anh, chỉ có điều động tác của cô rất vụng vẹo, vốn không có cách nào thỏa mãn anh, cũng không có cách nào thỏa mãn chính cô.

“Umh...” Cô bắt mãi lâu bầu một tiếng, bàn tay nhỏ bé đặt lên lồng ngực của anh.

Trong mũi hấp thụ mùi vị của anh, cô bây giờ, bởi vì trước mắt là người đàn ông cô yêu mến, cho nên mới bỏ phòng bị đi, giống như có ngọn lửa đốt lên trong bụng cô, cô cần một chút dịu dàng để an ủi nỗi sợ hãi của mình.

“Vi Vi...” Cô bây giờ, tròng mắt híp lại, cánh môi đỏ thẫm, làm cho anh nhìn không được muốn bú mút.

Cô khẽ rên một tiếng, thân thể nhìn không được mà bắt đầu run rẩy, so với cô lúc trước, cảm giác nhiệt tình hơn rất nhiều.

“Anh Kỳ Lãng.” Cô rời môi của anh, làn da giống như có hàng vạn con kiến đang gặm cắn, khiến cho toàn thân cô không thoải mái.

Hoa Vi Vi có cảm giác bản thân mình miệng lqđ đắng lưỡi khô, tay của anh đang tùy tiện dao động trên đùi cô, thậm chí còn không an phận leo lên trước ngực cô, anh lấy đầu lưỡi cạy cánh môi của cô ra, không vào trong miệng cô, đầu tiên trêu chọc hàm răng của cô, tiếp theo trêu chọc cái lưỡi, cô kinh ngạc với động tác của anh, vừa kinh sợ vừa nhìn anh, nhưng không định đẩy anh ra, mặc cho đầu lưỡi của anh xâm chiếm miệng nhỏ của mình.

“Umh...” Nụ hôn của anh có chút gấp gáp, lại có một cảm giác thoải mái, cô thích nụ hôn của anh, hơn nữa anh thả chậm tốc độ, cẩn thận lấy đầu lưỡi trêu chọc lưỡi của cô, còn trêu chọc răng của cô.

Hoa Vi Vi có chút luống cuống, nhưng cuối cùng vẫn chủ động cố gắng buông thả, để cho anh hiểu, tất cả là do cô tình nguyện, coi như xảy ra quan hệ với anh, coi như giao lần đầu tiên của mình cho anh, cô cũng sẽ không hối hận, bởi vì đối tượng là anh, cho nên cô nguyện ý.

Cô chủ động hôn lên môi anh, thân thể hai người dán chặt cực kỳ chặt...

Nụ hôn của Cao Kỳ Lãng rải rác khắp ngực Hoa Vi Vi, mặc dù không biết ai tạo ra vết bầm trên bộ ngực xinh đẹp của cô, nhưng bây giờ anh muốn dùng phương thức của mình, che giấu toàn bộ vết bầm, đại biểu cho thân thể của cô chỉ thuộc về một mình anh.

Mặc dù sự tình đi tới nước này thì không thể vẫn hồi, nhưng giờ phút này Hoa Vi Vi không muốn ngừng giữa chừng, cô muốn tiếp tục kéo dài, muốn thật sự ôm lấy anh, giống như một người phụ nữ phải có được anh.

Ngón tay linh hoạt của anh dừng lại lqd trên đầu vú mềm mại, đảo qua đảo lại có tiết tấu làm núm nhỏ màu hồng mẫn cảm nhô lên, đốt lên ngọn lửa khiến cho cô khó chịu, anh mở rộng hai bàn tay nắm lấy hai vú của cô, buông lỏng căng thẳng xoa bóp cặp vú đầy đặn, mà ngón trở lại cố tình vẽ các vòng tròn trên núm nhỏ màu hồng, tới tới lui lui trên chọc đốm nhỏ mẫn cảm.

Bộ ngực của cô thật đáng yêu, anh không nhịn được lấy môi nhẹ nhàng đặt lên đầu vú màu hồng, mút đầu vú ở trong miệng, bàn tay anh vuốt ve giữa hai vú, đầu lưỡi thì lăn qua lăn lại trên đầu vú, một trong một ngoài vây đánh, khiến trong cơ thể cô dâng lên một ngọn lửa.

“A...” Cô khẽ rên một tiếng, cũng không ghét hành động trên chọc này của anh, nhưng mà không biết tại sao, cô cảm giác thân thể mình nóng quá, nóng quá.

“Thoải mái như vậy sao?” Anh rời đầu vú của cô, lấy ngón tay trở khẽ gầy nhẹ núm nhỏ màu hồng.

“Ừm.” Cô thẹn thùng gật đầu, đôi tay nhiệt tình nắm lấy bờ vai anh, “Thân thể... trở nên rất kỳ lạ.”

“Kỳ lạ như thế nào?” Giọng nói trầm thấp dễ nghe của anh, từng bước từng bước dẫn cô rơi vào cạm bẫy tình dục.

“Không biết...” Cô vốn không biết hình dung như thế nào, cặp mắt mông lung nhìn anh.

Hai tay của Hoa Vi Vi bị Cao Kỳ Lãng lqđ đưa lên đầu, một tay kia của anh đang khinh nhờn vú cô, lấy đầu ngón tay đùa bỡn đầu vú chưa thức tỉnh.

“Ừm...” Đầu vú dựng thẳng lên rất nhanh.

Môi Cao Kỳ Lãng rơi lên cái cổ trắng nõn của cô, bàn tay dao động giữa hai chân cô.

Cô kẹp chặt hai chân, muốn ngăn cản anh tiếp tục, nhưng mà bàn tay to của anh lại mạnh mẽ tách một chân nhỏ của cô ra, trong nháy mắt cảnh xuân lộ ra ngoài.

“A...” Cô khẽ kêu một tiếng, bàn tay to của anh thế mà lại không chút kiêng kỵ nào thăm dò vào nơi riêng tư của cô, lại không hề báo trước, đầu ngón tay vạch ra cánh hoa tình tế của cô.

“Em thật thơm.” Anh không để ý cô đang giãy giụa, vùi khuôn mặt khô ngô vào giữa hai chân cô.

“Không... không cần...” Tại sao dieendaanleequydonn anh có thể trực tiếp hôn lên “Nơi đó” chứ? Cô mắc cỡ đưa tay che mặt, hô nhẹ một tiếng.

Đầu lưỡi Cao Kỳ Lãng dao động trên dưới theo khe hở mềm mại, lúc đó phía trong đùi đang phát ra mùi thơm nhàn nhạt

“Uhm...” Đầu lưỡi của anh khẽ động, làm cô có cảm giác xấu hổ, rồi lại không thể không thừa nhận cô thích cảm giác như thế.

“Em ướt rồi.” Anh rời khe hẹp của cô, nhìn dịch ái đang dần dần chảy ra từ cửa huyết nhỏ nói, “Không ngờ em nhạy cảm vậy.”

Anh lấy đầu ngón tay mân mê cửa huyết nhỏ của cô, lại lấy ngón tay cái vuốt ve hai bên cánh hoa, bộ lông mềm mại dính dịch lỏng, lộ ra ánh sáng đen tuyền.

“Đừng, đừng như vậy...” Cô chống nửa người lên, bắp đùi bị anh tách ra, cặp mắt dễ dàng nhìn thấy anh đang liếm láp nơi riêng tư của cô.

Hoa Vi Vi cảm thấy vô cùng xấu hổ, hơn nữa khi đầu lưỡi anh liếm láp nơi khe hẹp thì toàn thân cô vừa tê dại vừa mềm đi, thậm chí anh còn cố ý tách cánh hoa nơi huyết nhỏ, để cho anh nhìn rõ rành vách tường thịt phân nộn, hơn nữa lưỡi giữa còn dính đầy dịch mật, đầu ngón tay của anh tìm tòi tiến vào, liền cảm giác được trơn trượt thông suốt không trở ngại.

“Nơi này của em thật đẹp.” Anh mở miệng nói, đầu lưỡi cố ý liếm lên điểm mẫn cảm nhất, khiến cho toàn thân cô run rẩy.

“A...” Một cảm giác thoải mái dần dần tiến ra tứ chi, cô không nhận được mà phát ra âm thanh mập mờ, giữa hai chân bắt đầu nhũn ra, tê dại.

Trong lúc đó chỗ tư mật bắt đầu không tự chủ được mà chảy ra mật hoa hương vị ngọt ngào, cô không cách nào làm cho cảm giác chán ghét này dừng lại.

“Em coi, em ẩm ướt thật lợi hại.” Môi của anh rời đi múi thịt của cô, lấy ngón tay dài sờ lên nụ hoa mảnh mai, ngón tay dài tiến vào khe hở hẹp,

dính đầy dịch mật trêu đùa nơi khe hở nụ hoa, trêu chọc khiến cho toàn thân cô khẽ run, phát ra tiếng kêu mập mờ.

“Lãng...” Cô phát ra âm thanh yếu ớt.

Cao Kỳ Lãng nhẹ nhàng cười một tiếng, ngón tay dài của anh dò vào trong huyết nhỏ, hành lang ướt át chứng minh cô rất cần anh, bởi vậy anh đút trọn vẹn ngón tay vào.

“Ừm...” Thân thể của cô cong lqđ lên, một ngón tay của anh cũng đủ để khiến cho toàn thân cô run rẩy.

Anh cố ý tăng nhanh tốc độ ngón tay, dịch mật càng chảy ra nhiều, khiến toàn ngón tay dính đầy dịch mật trong suốt, huyết nhỏ càng lộ vẻ mềm mại lóng lánh.

“Vi Vi, em thật ướt, em xem, em gần như nuốt hết toàn bộ ngón tay của anh.” Anh làm chuyện xấu nở nụ cười, sau đó lại duỗi ngón tay giữa, chen lẩn vào giữa vách tường mềm mại chật chội.

“Ừm...” Hoa Vi Vi cảm giác có một khoái cảm khó nhịn hòa cùng đau khổ, bên trong nụ hoa có cảm giác chút đau đớn, cô cau mày, cảm thụ trong sự đau đớn mang theo khoái cảm khó diễn tả thành lời.

Nghe cô nhẹ giọng ngâm nga, Cao Kỳ Lãng cũng không nhịn được nữa, bụng dưới bộc phát, đỡ lấy dục vọng bùng bùng, nhắm ngay nơi nụ hoa mềm mại của cô, mạnh mẽ đâm vào.

“A...” Trong nháy mắt đau đớn lan khắp toàn thân cô.

Cao Kỳ Lãng cố gắng đâm vào, gần như muốn xuyên qua thân thể cô, đau đến mức khiến cho cô cắn chặt hàm răng, đôi tay nắm chặt ga giường

dưới người.

Cơ thể cô lại siết chặt lại, anh lqđ thoải mái hừ nhẹ một tiếng, vách tường thịt ngậy ngồ khiến cho anh không dễ hoạt động, coi như miễn cưỡng tiến vào, cũng cảm giác khó chịu, anh nheo mắt lại, trong tình dục điên cuồng, lúc này anh mới hiểu, người con gái động lòng người dưới thân vẫn còn là thân xử nữ...

Anh vừa nhìn thấy vết bầm tím trên người cô, còn tưởng rằng cô bị chuyện gì đáng sợ, nhưng không ngờ cô vẫn còn toàn vẹn, vậy rốt cuộc cô đã xảy ra chuyện gì?

Lấy lại tinh thần, anh thả chậm tốc độ, chỉ nhẹ nhàng đưa ra đưa vào, khiến cho thân thể cô thích ứng với thứ to dài của anh, mà không phải bức bách cô tiếp nhận anh toàn bộ, anh quá lớn, quá thô, không thích hợp với cô non nớt, chỉ có thể từ từ hướng dẫn cô từng bước từng bước một, khiến cho cả hai người được thoải mái cùng vui vẻ.

“Ừm...” Đau quá! Nhưng cô không dám kêu ra tiếng, chỉ có thể phối hợp với động tác của anh.

“Cô gái ngoan!” Lòng ngực của anh dính lên người cô, “Anh muốn em...”

Sau khi nhắm nháp qua sự ngọt ngào của cô, anh điên cuồng muốn nhiều hơn, vì vậy, anh dần dần gia tăng chuyển động thân thể, để cho dục vọng của anh vùi sâu hơn vào cơ thể cô.

“A... A...” Cô có cảm giác trong đau đớn mang theo chút khoái cảm, hơn nữa khi anh tăng nhanh chuyển động thì ma sát kích thích dần dần hiện lên trên sống lưng cô.

Hoa Vi Vi cảm thấy thứ to và dài Die nd da nl e q uu ydo n của Cao Kỳ Lãng đang ra ra vào vào trong cơ thể cô, khuấy đảo lên vùng mẫn cảm yếu ớt nhất của cô.

“Chậm, chậm một chút...” Cô đau đến rơi nước mắt, thân thể gằn như không chịu nổi sự lay động của anh.

Anh rút dục vọng ra, xoay thân thể Hoa Vi Vi qua chỗ khác, đưa lưng về phía anh.

Hoa Vi Vi không hiểu anh muốn làm gì, nhưng chỉ một giây sau cô liền hiểu, một lần nữa anh lại thẳng tiến vào chỗ sâu nhất trong cơ thể cô.

“A...” Hoa Vi Vi kiềm chế đau đớn, thừa nhận vui thích mà anh mang đến.

Cao Kỳ Lãng đã sớm mất đi lý trí, anh chỉ một lòng muốn thoát khỏi khô nóng trên người, lấy đôi tay ôm chặt lấy hông của cô, bởi vì phía sau tiếp xúc với nhụy hoa của cô, dục vọng to dài tiến vào trong huyết nhỏ ướt át của cô, liền ra sức tiến lên phía trước, đôi tay ở dưới hông tiến lên, sau khi đến bên eo cô, xuyên qua dưới nách cô, hai tay bắt lấy đầu vú đang buông xuống.

“A... A...” Cô khẽ rên ra tiếng, bởi vì được anh trêu đùa mà đầu vú càng trở nên mẫn cảm.

Anh đang không ngừng đi tới trong lqđ huyết nhỏ xinh đẹp, dịch mật ướt át dần dần thấm ra sắc máu màu đỏ, dính ướt dục vọng của anh.

Trong không khí rải rác một hương vị ngọt ngào quý dị, nhiệt độ hai người lên cao không ngừng, thân thể dán chặt phát ra tiếng va chạm làm cho người ta xấu hổ, anh dùng lực xoa bộ ngực của cô, thất lưng cũng rong

ruổi không ngừng, một trước một sau khiến dục vọng trong cơ thể cô khuấy đảo lên.

“Ừm...” Cô thở khẽ, gần như sắp không chịu nổi sự va chạm của anh, thân thể đi theo tiết tấu của anh mà không ngừng đong đưa trước sau.

Hoa Vi Vi cảm thấy toàn thân quá nóng, rất nóng, nhất là bụng, có một ngứa ngáy khó có thể diễn tả thành lời, khiến cho cô muốn nhiều hơn.

“Trong cơ thể em thật chặt, thật nhỏ...” Anh thở gấp nói, đôi tay dùng sức vuốt ve hai vú của cô, cảm thấy mình ở trong cơ thể cô, phía trong vách tường của cô đang xiết chặt bao trùm lấy thứ to và dài của anh.

Cô cảm thấy trong bụng mình tràn đầy, hơn nữa khi dục vọng của anh lấp đầy cô thì cô cảm giác có một khoái mái đang dần dần lan tràn trong cơ thể.

“Gọi tên anh.” Hai tay anh rời khỏi cặp vú xinh đẹp, đi tới cái mông giống như trái đào ngọt ngào, khàn khàn nói.

“Kỳ Lãng...” Cô kêu nhỏ, cây côn thật to lqđ và dài trong cơ thể không ngừng đè xuống hạch nhỏ, khiến cho toàn thân cô không ngừng run rẩy.

Cô không thể không thừa nhận, cô thích vô cùng cảm giác như thế, mặc dù có khả năng cô chỉ có duy nhất một lần hưởng thụ như vậy, nhưng cô không cảm thấy hối hận chút nào.

Bàn tay của Cao Kỳ Lãng vốn đặt trên cặp mông cô đã rời đi, tới nơi sâu nhất trong đùi của cô, ngón tay dài rất nhanh cảm giác thấy nơi ướt át của cô, hơi dính lên dịch mật của cô, lướt qua lông tơ mềm mại, dừng ở trên đầu cánh hoa, cho dù bây giờ anh không nhìn thấy khe hở cánh hoa mê người của cô, nhưng có thể tưởng tượng được bên ngoài huyết nhỏ dính đầy chất lỏng trong suốt.

Hoa Vi Vi uốn éo vòng eo trái phải, hai ngón tay dài của anh đùa giỡn cánh hoa giữa hai đùi, làm cho cô nôn nóng không yên, đầu vú theo động tác của anh mà không ngừng đung đưa, tạo thành từng trận sóng vú làm động lòng người, nhộn nhạo trái tim của anh.

Ngón tay dài của Cao Kỳ Lãng tìm lqd kiếm hạch nhỏ mẫn cảm, muốn làm sâu sắc thêm độ mẫn cảm của cô, mà trải qua hành động của anh, huyết nhỏ càng thêm ẩm ướt không chịu nổi, bàn tay to bao trùm lấy huyết nhỏ của cô, vuốt ve nơi trung tâm hạch nhỏ, truyền ra hương vị ngọt ngào trong hơi thở của cô, cô cảm thấy dịch mật thấm ra nhiều thêm, nhiều đến mức khiến cho cô thấy xấu hổ, vậy mà động tác của anh không vì thế mà dừng lại.

Cùng một động tác, mỗi lần đều mạnh mẽ công kích nhụy hoa yếu ớt của cô, mỗi lần anh đâm vào rút ra, giọng nói của cô giống như phối hợp rất tốt vậy, theo tốc độ càng lúc càng nhanh của anh, ngón tay dài cũng không ngừng vùn vùn xoay chuyển nhụy hoa.

“Hu...” Giọng nói của cô biến thành khóc rờn, trong đau đớn mang theo chút khoái cảm.

Hoa Vi Vi tuyệt đối không ngờ rằng, thì ra lần đầu ném thử trái cấm, đối với cô mà nói chính là khổ sở nhưng ngọt ngào, hơn nữa khi ngón tay của anh rời đi, cô thậm chí có một cảm giác trống không, khiến cho cô muốn nhiều hơn, nhiều hơn nữa...

Sau cùng, ngay cả dục vọng của anh cũng rút ra, làm cho cô không thể không quay đầu nhìn anh, lúc này cô mới phát hiện ra vẻ mặt của anh, không giống như Cao Kỳ Lãng bình thường mà cô quen biết, mà là khuôn mặt nam tính mạnh mẽ tràn ngập ý chí xâm lược, hình như coi cô là con mồi đã đến bên miệng, cần phải gặm nhấm sạch sẽ mới bằng lòng bỏ qua.

Cao Kỳ Lãng xoay ngược thân thể của cô lại, bản thân ngồi ở trên giường, để cho cô ngồi lên đùi của anh, Hoa Vi Vi lo lắng nhìn anh, bộ ngực đầy đặn dán chặt lên bộ ngực bằng phẳng của anh, anh nắm lấy eo thon nhỏ của cô, để cho huyết nhỏ nhắm ngay vào đục vọng của anh, lại biến mất trong vách nhỏ xiết chặt.

“A... A...” Mất mà được lại khoái cảm, khiến cho toàn thân cô cảm thấy tê dại.

Tim cô đập rộn lên, thiếu chút nữa không thở nổi, hơn nữa khi anh ngậm lấy đầu vú trước ngực cô thì thân thể cô càng không thể chịu thêm nổi tra tấn như vậy.

“Thoải mái không?” Anh dùng thêm lực va chạm vào vách tường của cô, để cho anh thỏa mãn cười một tiếng.

Cô thoải mái đến mức thiếu chút nữa không nói ra lời, đón theo mỗi một động tác của anh, “Ừ...”

Khoái cảm che kín toàn thân cô dieendaanleequydonn từ trên xuống dưới, dường như ngay cả trái tim cũng muốn nhảy ra khỏi miệng, cuối cùng bò đầy mỗi một tác thịt, thân thể của cô truyền đến một trận co rút... Đục vọng của anh còn đang trong nơi riêng tư của cô, tràn đầy, không có chút khe hở nào.

“A... A... Lãng... Thân thể của em nóng quá, em không cần...” Cô vung mái tóc dài, toàn thân lui về sau cong lên.

Thân thể của cô nghênh đón một hồi cao trào, đôi tay nắm chặt lấy sau cổ anh, mười ngón tay dường như bấm sâu vào trong bắp thịt của anh, trong huyết nhỏ thấm ra dịch mật giống như con sông nhỏ, tràn ra làm ẩm ướt ga giường.

Cuối cùng, anh gầm nhẹ một tiếng, dục vọng phun ra dịch nóng sền sệt, trực tiếp rót vào trong bông hoa của cô.

<http://diendanlequydon.com/>

Chương 5

Hoa Vi Vi mệt chết đi, nhưng không ngủ, chỉ nhắm mắt lại thở gấp thật sâu.

Cao Kỳ Lãng cũng biết cô không ngủ, cô nằm lì trên giường, giống như có bộ dạng không muốn suy nghĩ chút nào, anh vỗ về chơi đùa tóc cô, thậm chí cầm tay cô lên, nhẹ nhàng hôn lên vết bầm tím đầy khắp trên cánh tay.

“Vi Vi, em có khỏe không? Còn đau không?”

Hoa Vi Vi xấu hổ không dám trả lời.

Cô cũng biết hành động vừa rồi lqđ của mình rất không đúng, bởi vì Cao Kỳ Lãng vốn không yêu cô, nhưng cô lại hấp dẫn anh lên giường, hơn nữa trên người cô còn lưu lại vết thương do tên vô lại đó đung chạm, là cô ép buộc anh đung vào người phụ nữ dơ bẩn này, nếu như anh biết, sẽ thế nào? Rất tức giận sao?

Nhưng mà ngay lúc đó toàn bộ suy nghĩ trong lòng cô đều là anh, trừ bỏ việc mang trình tiết thiếu chút nữa thì mất đi giao cho anh, cô không còn lựa chọn nào khác, chỉ có điều cô vẫn cảm thấy hổ thẹn với anh, cô như vậy chính là bước qua giới hạn anh em, cô không nên làm như vậy.

Cao Kỳ Lãng cho rằng cô trầm mặc bởi vì trong lòng cô có chuyện, mà anh cũng cho rằng cô nên nói cho anh biết, cho nên liền hỏi: “Vết thương trên người của em có phải là...”

Vết thương? Cô không thể nói, cô dieendaanleequydonn rút tay lại, ánh mắt lóe lên tránh anh, “Không có gì.”

Cô không thể nói, giữa bọn họ đã quá rối loạn, coi như sau này bọn họ không liên quan gì đến nhau, cô cũng không thể nói, bởi vì cô không muốn mất đi sự yêu thương của anh nhanh như vậy, cho nên cô lựa chọn tức giận, lựa chọn vạch rõ giới hạn, lựa chọn lạnh lùng, lựa chọn không trả lời chuyện anh muốn biết.

“Không chịu nói sao?” Anh biết là anh đang đào sâu vết thương của cô, nhưng anh không làm rõ ràng thì không bỏ qua.

Hoa Vi Vi ngồi dậy, dùng chăn che kín thân thể của mình.

“Không nên hỏi, em không muốn nói.”

Có ý gì? Chẳng lẽ quan hệ hiện tại của bọn họ, vẫn không thể khiến cho anh hỏi vấn đề này sao? Cao Kỳ Lãng có chút khó chịu, “Chẳng lẽ bây giờ chúng ta như vậy, vẫn không thể hỏi em chuyện này sao?”

Là không thể! Hoa Vi Vi nhìn anh, trong đôi mắt mang theo cảm giác lạnh lẽo.

“Bây giờ như thế nào? Em chỉ cùng anh lên giường một lần mà thôi, điều này cũng không thể thay đổi cái gì.”

Lần đầu tiên Cao Kỳ Lãng thấy ánh mắt lạnh lẽo của Hoa Vi Vi, đây là ánh mắt mà từ nhỏ tới lớn chưa từng có, tại sao bây giờ cô lại trở nên lạnh lẽo như thế, hơn nữa hiện tại cách nói chuyện của cô cũng không giống cô lúc bình thường, bởi vì sao mà cô lại thay đổi?

"Hoa Vi Vi!"

“Không phải anh hy vọng em và anh không có liên quan gì sao? Không phải anh không hy vọng hai chúng ta kết hôn sao? Đã như vậy, mặc kệ vừa rồi chúng ta xảy ra chuyện gì, cũng làm như không có việc gì là được rồi, qua hôm nay, từ ngày mai cuộc sống của chúng ta sẽ giống như trước kia, em đọc sách của em, anh coi trọng việc làm của anh, sau khi em tốt nghiệp đại học, sẽ trả nợ do cho anh, cứ đơn giản như vậy.”

Hoa Vi Vi biết vốn lòng mình lqđ không nghĩ như vậy, nhưng cô không thể ngăn cản lời nói ra khỏi miệng, mặc kệ là bởi vì sao, cô và anh đều không có khả năng, bởi vì từ đầu tới cuối anh cũng không yêu cô, cô cũng sẽ không bởi vì trải qua một lần lên giường mà trói chặt anh.

Cao Kỳ Lãng kinh ngạc, cô thật sự nghĩ như vậy sao? Chẳng lẽ trong lòng cô thật sự đoạn tuyệt tàn nhẫn như thế? Tại sao bây giờ cô không có chút nhiệt tình như lửa giống như vừa rồi? Anh mong muốn người phụ nữ nhiệt tình vừa rồi mới chân thật là cô.

“Em nghĩ như vậy thật sao? Xem như mọi chuyện chúng ta vừa làm thật sự không hề xảy ra?” Anh vẫn có phần không thể tin nổi.

Hoa Vi Vi không nhịn được nói: “Vâng! Anh có thể không cần cứ nhắc nhở?”

Cao Kỳ Lãng tức giận hất chặn ra, “Được, Hoa Vi Vi em đã nói như vậy, vậy em sẽ không cần hối hận, cũng không cần báo cho cha mẹ biết chuyện ngày hôm nay.”

“Đương nhiên!” Cô đều nghĩ muốn hết sức tránh đi, sao còn nói ra? Hơn nữa cô đã sớm nói sẽ bỏ xuống chuyện giữa hai người, sao còn có thể nói cho cha mẹ anh biết sự việc này.

Thái độ Hoa Vi Vi kiên quyết khiến Cao Kỳ Lãng rất tức giận, anh phần nộ cầm quần áo lên, dùng khăn tắm vây quanh người rồi đi ra ngoài.

Tại sao mới chỉ một buổi tối lqđ không trở về nhà, tính tình Hoa Vi Vi trở nên kỳ quái như thế, lúc thì nhiệt tình, lúc lại lạnh nhạt, đối với chuyện vừa phát sinh vốn anh còn có chút cảm giác áy náy, nhưng vừa nghe thấy lời của cô..., bây giờ ngay cả chút áy náy anh cũng không có.

Hoa Vi Vi nhìn theo bóng lưng của anh, không biết vì sao, cô cảm thấy dường như mình thương hại anh, nhưng không phải anh rất muốn tránh chuyện giữa hai người sao? Cô đau thương nhìn anh đóng cửa lại, ngay sau đó lòng của cô cũng đóng lại.

Có lẽ cô đã từng mở lòng ra, nhưng chỉ một chút mà thôi, giữa bọn họ đã biến thành hậu quả như vậy, cho nên cô không thể tiếp tục như thế, cô phải cố gắng giữ tỉnh táo, muốn giữ một khoảng cách với anh.

Cô muốn ngăn chặn trái tim mình tiếp tục đi về phía anh.

Hôm nay là sinh nhật cha Cao, cho nên tối nay tất cả mọi người ở nhà ăn cơm, hơn nữa món ăn vô cùng phong phú, Hoa Vi Vi ngồi bên cạnh Cao Kỳ Lãng, lúng túng nói không nên lời, mà hai người nói chuyện không giống bình thường như vậy, khiến cho cha Cao, mẹ Cao có chút nghi ngờ.

Cao Kỳ Lãng Die nd da nl e q uu ydo n tự nhiên ăn cơm, thỉnh thoảng trả lời câu hỏi của cha mình, còn Hoa Vi Vi yên lặng ăn cơm trong chén của mình, ngay cả món ăn cũng không có gấp.

“Vi Vi, con làm sao vậy? Gần đây tinh thần không được tốt sao? Xem con cũng không ăn cái gì.” Mẹ Cao quan tâm gấp đồ ăn cho cô nói.

Hoa Vi Vi ngẩng đầu nhìn mẹ Cao, “Con không sao.”

“Còn nói không có việc gì, xem con gần đây đã gầy đi trông thấy rồi.” Cha Cao cũng cảm giác bộ dạng của cô thay đổi, sao đột nhiên lại gầy như vậy?

Cao Kỳ Lãng cũng nhìn về phía cô, xác thực, gần đây cô gầy đi, chẳng lẽ bởi vì chuyện hôm đó sao? Bây giờ cô có suy nghĩ gì? Gần đây anh không thể ở nhà, vốn cũng không biết tình hình của cô.

“Em thật sự không có chuyện gì sao?” Anh quan tâm hỏi một câu.

Hoa Vi Vi nhìn về phía anh, còn tưởng rằng anh sẽ không bao giờ quan tâm đến cô nữa, nhưng cũng may, anh đã nói chuyện với cô rồi.

Cô nở một nụ cười, “Em rất khỏe, chỉ có điều không muốn ăn gì thôi, có thể ăn hư bao tử rồi.” Cô tùy tiện tìm một lý do lấy lqd làm lẽ, mà hai người nhà họ Cao cũng cho rằng bởi vì cô bị đau bao tử mà gầy, nên cũng không hỏi nhiều.

Cao Kỳ Lãng thấy nụ cười của cô mang theo ý tứ gượng gạo, cũng biết nguyên nhân không phải vì vậy.

Những ngày qua anh đã suy nghĩ rất nhiều, có lẽ ngày đó mình quá xúc động rồi, cô vẫn cho rằng mình chỉ là anh trai, đột nhiên xảy ra chuyện như vậy, cho nên không thể tiếp nhận mà thôi, chuyện đã xảy ra, không thể thay đổi được nữa, nhưng nếu hai người không đối mặt, như vậy đối phương sẽ tốt hơn?

“Ba mẹ, ngày mai con cần tới miền Nam công tác.” Cao Kỳ Lãng tuyên bố tin tức này.

Mẹ Cao cau mày, “Miền Nam không có việc làm ăn, đi miền Nam làm gì?”

“Con định thành lập một chi nhánh ở miền Nam, cho nên con mới định đi công tác, chuyện này cha cũng đồng ý rồi.” Cao Kỳ Lãng kéo cha mình xuống nước nói.

Hoa Vi Vi vẫn ăn cơm của mình, cũng không đưa ra ý kiến, chuyện công việc luôn luôn không có quan hệ gì với cô, cô cũng không tiện tham dự.

Mẹ Cao cũng rất suy nghĩ lqđ cho Hoa Vi Vi, “Nếu như con định đến miền Nam, vậy dẫn theo Vi Vi, hai người các con cùng đi, ngoài công việc còn có thể vui chơi một chút.”

Phản ứng đầu tiên của Hoa Vi Vi chính là từ chối, “Con không đi, anh Kỳ Lãng phải đi làm việc, con đi theo ngược lại phiền toái.”

Cao Kỳ Lãng khó chịu khi cô lại lập tức từ chối, chẳng lẽ cùng anh đi miền Nam không tốt sao?

“Vi Vi, ngoại trừ từ chối chẳng lẽ con không có thỏa hiệp sao? Dù sao cũng cùng đi với Kỳ Lãng, có quan hệ gì? Coi như đi chơi một chuyến, không có chuyện gì.” Mẹ Cao không cho phép cô từ chối, dù sao nếu chuyện đã nói rồi, chính là quyết định.

Hoa Vi Vi cau mày, chính xác, từ lúc bắt đầu cho tới bây giờ câu đầu tiên của mình luôn là từ chối, nhưng nếu như mình không từ chối, còn có thể làm sao?

Sau khi giúp mẹ Cao rửa chén, Hoa Vi Vi lập tức trở về phòng, Cao Kỳ Lãng xuất hiện trước cửa phòng cô, kể từ sau ngày đó, giữa hai người vẫn tràn ngập một không khí ngọt ngào, bọn họ vốn không thể có cách nào chung đụng giống như trước kia.

“Anh mới hẹn với Lâm Na, ngày mai hai người cùng anh đi tới miền Nam, đến lúc đó em cũng có bạn.” Cao Kỳ Lãng Die nd da nl e q uu ydo n nhìn dáng vẻ rất không nguyện ý của cô, mới có thể quyết định như vậy, hy vọng cô không cho rằng mình đơn độc chung đụng với anh.

Hoa Vi Vi rũ lông mi, không nói gì.

Cao Kỳ Lãng bắt mắt với thái độ bây giờ của cô, anh không hiểu tại sao cô đột nhiên trở nên lạnh nhạt như vậy? Nhưng anh không thể nói gì hơn, vì vậy liền rời đi.

Lúc anh đóng cửa lại Hoa Vi Vi mới ngược mắt lên, trong hốc mắt tràn đầy nước mắt sắp tràn mi, rõ ràng là chuyến du lịch hai người tại sao muốn thêm một người? Chẳng lẽ ở chung một chỗ với mình cô không được sao? Tại sao anh lại đối xử với cô như thế? Trái tim của cô, tình cảm của cô rẻ mạt như vậy sao? Chẳng lẽ không đáng để anh quý trọng sao?

Hoa Vi Vi quá đau lòng, vốn bọn họ có thể duy trì tình cảm anh em như trước, nhưng bây giờ, dù như thế nào cũng không thể quay trở về nữa sao? Tại sao lại như vậy? Cô chỉ muốn Cao Kỳ Lãng thương yêu thôi, chỉ cần thương yêu là tốt rồi, cô không hề yêu cầu tình yêu chân thật xa vời gì.

Nhưng mà bây giờ, ngay cả thương yêu của anh cũng là yêu cầu xa vời rồi.

Mẹ Cao liền đặc biệt chuẩn bị cho hành trình du lịch nhiều thêm một người, xem ra chuyến du lịch này cô sẽ không cao hứng đến nơi nào đó, vốn cho rằng chỉ cần Cao Kỳ Lãng và Lâm Na không cùng xuất hiện thì sẽ không có phát triển gì, nhưng bây giờ cô mới phát hiện, bản thân mình mới là người xuất hiện giữa hai người bọn họ.

Cô không biết ý tưởng của Cao Kỳ Lãng, nhưng anh giống như không ba thì năm * hẹn Lâm Na đi cùng cô, điều này không lqđ thể không khiến cho

cô nghĩ đến những điều khác, chẳng lẽ Cao Kỳ Lãng thích Lâm Na, mới có thể dựa vào danh nghĩa của cô mà hẹn Lâm Na? Nếu như vậy, về sau cô thật sự không biết nên đối mặt với hai người ra sao.

(*) không ba thì năm: phiên âm Đài Loan, chỉ sự rất thường xuyên.

Chuyến du lịch này thêm một người, cho dù như thế nào, Hoa Vi Vi đều cảm thấy mình là người thứ ba.

Lâm Na cực kỳ vui vẻ khi có thể cùng đi du lịch với Cao Kỳ Lãng, mặc dù cô đã điều tra ra Hoa Vi Vi chính là vợ chưa cưới của Cao Kỳ Lãng, nhưng chỉ cần cô vẫn giả như không biết, cô vẫn có thể trực tiếp tiếp cận Cao Kỳ Lãng

Dĩ nhiên là Cao Kỳ Lãng biết Lâm Na thích anh, theo rất nhiều phương diện là có thể hiểu, nhưng vì không muốn để cho Hoa Vi Vi cô đơn một mình, cho nên anh mới bảo Lâm Na đi theo, nhưng cũng bởi vì Lâm Na đi theo, anh đã mất đi rất nhiều cơ hội có thể cùng một chỗ với Hoa Vi Vi.

Có lúc anh nghĩ, suy cho cùng mình đối với Hoa Vi Vi có phải thực sự chỉ có tình cảm anh em không? Sau khi từ nước ngoài trở về, anh phát hiện mình có cảm giác bài xích thứ tình cảm anh em này, chẳng lẽ trong lúc vô ý lòng mình cũng thay đổi sao?

Hôm nay vừa đến miền Nam, bởi vì ngồi xe nên mọi người có chút mệt mỏi, hơn nữa đã là buổi tối rồi, cho nên bọn họ chỉ ăn vội một bữa cơm, rồi trở về phòng mình nghỉ ngơi.

Phòng của Cao Kỳ Lãng ngay bên cạnh phòng Hoa Vi Vi, ban công cũng vừa vặn tiếp sát.

Lúc anh ra ngoài hóng gió, phát hiện Hoa Vi Vi cũng ngồi ở ban công sát vách, mặc dù ban công hai người dựa chung một chỗ, nhưng ở

giữa vẫn có một bức tường, tuy không hoàn toàn che kín cả ban công, nhưng tối đa cũng chỉ có thể ló đầu ra ngoài thấy phòng bên cạnh mà thôi.

“Vi Vi, em vẫn chưa nghỉ ngơi sao?” Đôi tay Cao Kỳ Lãng chống lên lan can, nhìn sang bên cạnh hỏi cô.

Hiển nhiên là Hoa Vi Vi bị anh làm cho sợ hết hồn, “Anh Kỳ Lãng?”

“Em không sao chứ?” Thấy trên người cô chỉ mặc một bộ áo mỏng, liền quát: “Sao em mặc ít như vậy? Bây giờ mặc dù là mùa hè, nhưng nhiệt độ buổi tối vẫn lạnh, nếu cảm lạnh thì làm thế nào? Trở vào khoác thêm áo.”

Hoa Vi Vi nghe lời trở vào tìm một cái áo khoác, sau đó nhìn bầu trời đêm, vừa rồi cô chính là như vậy, mặc dù cô nhìn không hiểu sao trên trời, nhưng cô có thể nhìn trăng sáng.

“Em còn mệt không?”

Hoa Vi Vi nhìn về phía Cao Kỳ Lãng, “Không có, em chỉ buồn ngủ.”

Thật ra thì cô không ngủ được, chuyện suy nghĩ cả ngày lẫn đêm đều là anh, trong đầu đều là anh, khiến cho cô không có cách nào để ngủ.

Lúc trước khi anh nói cho cô dieendaanleequuydonn biết Lâm Na sẽ tham gia vào chuyến du lịch này, cô muốn tìm lý do không xuất hiện, nhưng lại phát hiện, mình không muốn để hai người bọn họ đơn độc ở chung chút nào.

“Anh cảm thấy Lâm Na thế nào?” Hoa Vi Vi đột nhiên hỏi anh.

Cái gì như thế nào? Cao Kỳ Lãng cảm thấy rất kỳ lạ, tại sao Hoa Vi Vi có thể hỏi anh như vậy, “Là một nữ sinh tính cách rộng rãi, lại rất dịu dàng,

xinh đẹp!”

Tính cách rộng rãi, dịu dàng, xinh đẹp, đây chính là đánh giá tốt, cô có chút kích động muốn hỏi anh, anh thích Lâm Na sao? Nhưng cô sợ khi biết đáp án kia.

Cao Kỳ Lãng phát hiện Hoa Vi Vi trầm mặc, nhìn kỹ lại phát hiện trong hốc mắt của cô lại có nước mắt.

“Vi Vi, em làm sao vậy? Khóc sao?” Câu trả lời của anh có vấn đề sao?

Hoa Vi Vi quay đầu lau lau nước lợ mắt, “Không sao, em mới bị gió thổi thôi.” Cô không ngờ mình lại không khống chế được nước mắt của chính mình, mà ngay lập tức không tự chủ chảy ra rồi.

“Vi Vi, em hối hận không?” Kể từ chuyện xảy ra ngày hôm đó, cũng bắt đầu từ ngày đó, anh thấy cả người cô đều đã thay đổi.

Hoa Vi Vi cũng hiểu anh nói về cái gì, cô không hối hận, bởi vì người đàn ông kia là anh.

“Ngày đó anh nói chuyện hơi vội vàng, nhưng đó là bởi vì em đột nhiên nói như thế, anh mới có thể...” Thật ra thì sau đó Cao Kỳ Lãng cũng rất hối hận, chỉ có điều không phải bởi vì anh đụng chạm cô, mà bởi vì anh xoay người rời đi.

Ngay lúc cô yếu ớt như vậy, cô nên biết nỗi đau lòng của cô, cô đau, nhưng anh lại không ở lại, ngược lại tranh cãi âm ỉ một trận với cô.

Hoa Vi Vi tuyệt đối không muốn lợ nói đến chuyện ngày đó, chuyện đã qua, cũng nói lên tất cả coi như chưa từng xảy ra, vậy cũng không cần hỏi lại nữa.

“Em mệt mỏi, em nghỉ ngơi trước.” Hoa Vi Vi trốn tránh nói, tiếp theo cô liền đi vào trong phòng.

Cao Kỳ Lãng thở dài, từ sau ngày hôm đó giữa hai người bọn họ bắt đầu trở nên không giống lúc trước, nên làm cái gì bây giờ? Anh không muốn nhìn thấy cô đau lòng, nhưng cô buồn bực anh lại bó tay hết cách.

Mãi đến chủ nhật, Cao Kỳ Lãng rất vất vả để xong việc, mới có thể cùng các cô ra ngoài du ngoạn, bình thường lúc anh không có ở đây, Hoa Vi Vi thà rằng ngồi đợi trong phòng khách sạn, cũng không muốn ra ngoài; còn trong phòng Lâm Na đã sớm có rất nhiều chiến lợi phẩm.

“Hôm nay hai người muốn đi đâu?” Cao Kỳ Lãng lái xe, hỏi ý kiến hai cô gái ngồi phía sau.

Hoa Vi Vi tựa vào chỗ ngồi nhìn cảnh sắc bên ngoài cửa sổ, không nói lời nào, còn Lâm Na hưng phấn ngồi ngay phía sau Cao Kỳ Lãng, nói với anh: “Đi khu vui chơi được không? Mấy ngày nay đều đi dạo phố, cũng đã đi hết, khả năng đi khu vui chơi cũng không tồi!”

Anh không lập tức tiếp nhận ý kiến của Lâm Na, ngược lại hỏi Hoa Vi Vi một lần, “Vi Vi, em định đi đâu?”

Hoa Vi Vi nghe được đối thoại của bọn họ rồi, cho rằng anh hỏi cô cũng chỉ làm theo phép lịch sự mà thôi, cho nên chỉ trả lời anh một câu tùy tiện, Cao Kỳ Lãng tức giận với thái độ của cô, vì vậy đồng ý với ý kiến của Lâm Na.

Khi đến khu vui chơi, Hoa Vi Vi lqd cô ý đi phía sau, không đi chung với anh, nhưng phối hợp với ham muốn chụp ảnh của Lâm Na, chụp ảnh giúp cô ta cùng Cao Kỳ Lãng.

Cao Kỳ Lãng nhìn thấy buồn bực giữa chân mày Hoa Vi Vi, phải nói trong thời gian này cô đều buồn bực, nếu buồn bực, tại sao không nói cho anh chứ? Tại sao cứ giấu mọi chuyện trong lòng chứ?

Mỗi lần khi anh định tới gần Hoa Vi Vi, lại bị Lâm Na kéo đi, lúc chơi cũng chỉ có hai người chơi chung một trò chơi.

Hoa Vi Vi ngồi trên ghế dài nhìn Cao Kỳ Lãng và Lâm Na nói chuyện, cảm giác giống như lúc còn nhỏ, chỉ cần Lâm Na xuất hiện, anh sẽ không có cách nào đứng chung một chỗ với cô, không có cách nào nói chuyện với cô, vì Lâm Na luôn luôn nói chuyện với anh.

Khi còn bé không hiểu lắm những cảm tình này, nhưng cũng biết có chút không vui vẻ, sau khi trưởng thành, trải qua một số chuyện, mới phát hiện ra trái tim mình ngoại trừ đau cũng không có cảm giác gì khác, anh thích Lâm Na? Bằng không tại sao anh lại phối hợp với Lâm Na chứ?

Hoa Vi Vi không thấy được Cao Kỳ Lãng muốn đến gần trái tim của cô, chỉ thấy cảnh Lâm Na cùng với anh.

Vừa ngẫm nghĩ lại, Hoa Vi Vi lại nghĩ, khi còn bé nếu như Cao Kỳ Lãng lạnh nhạt với cô quá lâu, sau khi Lâm Na đi, ngay lập tức sẽ cầm đồ ăn tới chơi với cô, nói chuyện với cô, không biết bây giờ có thể không?

Nghĩ đi nghĩ lại cô đột nhiên cười, sao có thể chứ? Bọn họ đã không còn là trẻ con rồi.

Đang lúc này, đột nhiên trước mắt cô xuất hiện một ly trà sữa, Hoa Vi Vi ngẩng đầu, thấy người đàn ông cứu cô ngày hôm đó, Lạc Phong.

“Là anh? Lạc Phong!” Hoa Vi Vi kinh ngạc.

Lạc Phong mỉm cười ngồi bên cạnh cô, đưa trà sữa cho cô, “Cảm ơn em còn nhớ rõ anh nha.”

“Đương nhiên là nhớ rõ, chuyện xảy ra ngày hôm đó, cho dù là người hay là cái gì, em cũng không có cách nào để quên.” Hoa Vi Vi đột nhiên cười khổ.

Lạc Phong có chút ngượng ngùng: “Anh không cố ý để cho em nhớ lại chuyện đã xảy ra ngày hôm đó, nhưng nếu như em muốn thoát khỏi sự kiện ngày hôm đó, anh có thể giúp em, anh là bác sỹ tâm lý.”

Hoa Vi Vi lại cười, thật ra cô đã không sao, chỉ cần không nhắc tới nữa, cô cũng có thể quên.

“Em không sao, trái lại anh, sao lại ở đây vậy?”

Lạc Phong chỉ vào một đám con nít cách đó không xa, “Hôm nay anh tới làm việc thiện, dẫn đứa bé của cô nhi viện tới đây chơi.”

Vừa đúng lúc mua trà sữa cho mấy đứa trẻ, phát hiện Hoa Vi Vi cùng bạn bè, nhìn thấy cô đang ngẩn người, mới quyết định qua đây lên tiếng chào hỏi.

Cô nhi viện? Anh đúng là có lòng nhân ái.

“Tại sao em không đi chơi?” Một người ngồi ở đây không nhằm chán sao? Lạc Phong chỉ Cao Kỳ Lãng cùng Lâm Na ở cách đó không xa.

Anh đã từng gặp Cao Kỳ Lãng, còn cô gái kia thì chưa, nhưng nhìn bọn họ không phải là quan hệ tình nhân, vậy tại sao lại bỏ Hoa Vi Vi ngồi đây một mình?

“Một mình em ngồi đợi ở đây cũng có chỗ tốt, tối thiểu là để cho em gặp anh.” Hoa Vi Vi mỉm cười nói, cố gắng để bản thân mình quên đi chuyện vừa mới suy nghĩ.

Cao Kỳ Lãng thấy Hoa Vi Vi ngồi bên cạnh một người đàn ông, người đàn ông kia anh đã gặp qua một lần, chính là người đàn ông đưa Hoa Vi Vi về, tại sao anh ta lại ở đây? Hơn nữa anh ta và Hoa Vi Vi đang nói gì? Tại sao vừa nói vừa cười, nụ cười trên mặt Hoa Vi Vi đã lâu chưa thấy lại hiện ra hướng về người đàn ông kia, trong lòng anh tràn đầy lửa giận, người đàn ông kia dựa vào cái gì mà có thể khiến cho Hoa Vi Vi vui vẻ trở lại?

Lạc Phong ngồi ở vị trí có thể thấy rõ tình hình Cao Kỳ Lãng bên kia, cho nên anh cũng thấy cặp mắt đầy lửa giận của lqđ Cao Kỳ Lãng, xem ra chính là quan tâm, nhưng việc này là như thế nào? Dường như anh ta cũng sinh ra chút cảm tình với Hoa Vi Vi rồi, cho nên nhanh chóng biến anh thành tình địch, vậy bây giờ coi như là tình địch giao chiến sao?

Lạc Phong cười khẽ, “Anh có thể gọi em là Vi Vi không?”

Hoa Vi Vi cũng không ngại, trong nhận thức của cô mọi người đều gọi như vậy.

“Vi Vi, em có bạn trai chưa?”

Cô có phần sửng sốt, không hiểu tại sao anh lại đột nhiên hỏi như vậy?

“Nếu như không có, vậy cần nhắc anh một chút đi.” Lạc Phong tươi cười nói.

Hoa Vi Vi lúng túng, lộ vẻ mặt khó xử.

Lạc Phong nhìn thời gian, cũng không xê xích lắm, “Anh phải đi, lời anh vừa nói em phải suy nghĩ một chút nha.” Nói xong lqd hôn một cái lên gò má Vi Vi rồi mới cười rời đi.

Rất dễ nhận thấy, anh cô ý, ai bảo ánh mắt đố kỵ của người đàn ông kia như muốn bắn thủng anh? Hơn nữa lời vừa nói với Hoa Vi Vi, anh cũng nghiêm túc, bởi vì anh phát hiện ra Hoa Vi Vi rất khác những cô gái khác, cô thuần khiết như nữ thần vậy.

Bởi vì nụ hôn của anh nên Hoa Vi Vi thất thần, hoàn toàn không có cách nào phản ứng, mà Cao Kỳ Lãng thấy cảnh đó, bỏ Lâm Na vẫn còn đang xếp hàng, nhanh chóng chạy vội đến bên cạnh Hoa Vi Vi, nhưng người đàn ông đó đã đi xa.

“Người đàn ông kia là ai?” Cao Kỳ Lãng tròn to mắt, nắm lấy tay cô hỏi.

Lâm Na cũng vội chạy tới, hỏi xem xảy ra chuyện gì?

Hoa Vi Vi bị anh dùng sức nắm như vậy, muốn không tỉnh táo cũng khó, “Anh làm gì vậy? Rất đau!”

Cao Kỳ Lãng hơi buông lỏng, nhưng lqd cũng không đại biểu rằng anh không hỏi, vừa nghĩ tới cảnh người đàn ông kia hôn lên má cô đủ để cho anh nổi trận lôi đình, cô là người của anh, người đàn ông khác dựa vào cái gì mà đụng chạm?

Lâm Na không nhìn thấy cảnh đó, nhưng nhìn bộ dạng bọn họ bây giờ, trong lòng liền biết có chuyện gì đó chọc giận Cao Kỳ Lãng rồi.

Vốn cô vẫn muốn xem xem, nhưng Cao Kỳ Lãng lại để cho chính cô ta đi chơi, bản thân mang theo Hoa Vi Vi rời đi.

Chương 6

Cao Kỳ Lãng mang Hoa Vi Vi vào trong xe, tức giận nhìn cô, Hoa Vi Vi xoa xoa cổ tay mình, sắp chết rồi, rốt cuộc anh dùng bao nhiêu sức lực chứ?

“Quan hệ giữa em và anh ta là thế nào?” Cô không trả lời khiến cho lòng anh trở nên phiền não.

Cô không hiểu nhìn anh, rốt cuộc anh muốn biết cái gì?

“Em thích anh ta?”

“Em không có!” Cho tới bây giờ lqd cô chưa từng nói như vậy, anh không nên suy đoán lung tung có được hay không?

Thật sự không có sao? Cao Kỳ Lãng có chút không tin, nếu như là người không liên quan, tại sao lại có hành động như vậy?

“Em nói thật sao?” Cao Kỳ Lãng có cảm giác mình có phần trở nên không tự tin, bởi vì thái độ của cô lạnh nhạt, khiến cho anh không biết rốt cuộc trong lòng cô đang nghĩ gì.

Hoa Vi Vi xoay người không nhìn anh, “Mặc kệ em thích ai, cũng không liên quan đến anh, chúng ta chỉ là anh em mà thôi, cần gì nhiều chuyện như vậy.”

Cô nhắc nhở anh lần nữa, không nên quên cho tới nay thân phận mà hai người duy trì, anh là anh trai, cô là em gái, cô không hiểu vì sao anh nhất định phải biết? Tại sao anh muốn biết chứ? Đó là đời sống tình cảm của cô, hướng chi, trừ bỏ anh ra cô không yêu bất kỳ ai ở bên ngoài.

Cao Kỳ Lãng cau mày, “Anh em? Em cho rằng sau khi trải qua những chuyện kia, chúng ta còn có thể là anh em sao?”

Anh không cần biết lần phát sinh quan hệ trước là ai chủ đạo, dù sao chuyện xảy ra chính là xảy ra rồi, không thay đổi được, mà cô cũng không thể thay đổi trạng thái hiện tại của bọn họ.

Hoa Vi Vi cắn môi, “Nếu chúng ta không phải là anh em thì là cái gì? Chẳng lẽ bởi vì xảy ra chuyện đó anh Die nd da nl e q uu ydo n sẽ phụ trách em sao? Anh muốn kết hôn với em?”

Cao Kỳ Lãng trầm mặc, mặc dù hiện tại anh cho rằng đã không thể làm anh em, mà mình cũng không có cách nào cưới cô, nhưng anh lại không muốn mất cô, không muốn xem cô là người khác, cô nên ở dưới cánh chim của mình, thuộc về mình mới đúng.

Nhưng bây giờ không thể, cô kháng cự, giống như cô chỉ muốn làm em gái của anh? Tại sao vậy chứ? Mà nếu như mình không để cho cô là em gái của mình, vậy để cho cô trở thành gì?

Hoa Vi Vi thở dài, dĩ nhiên cô hiểu ý của anh, anh không thể vì chuyện kia mà cưới cô, bởi vì cô vốn không đáng giá để anh làm như vậy, hơn nữa nếu như anh thật sự cưới cô, toàn bộ sẽ không như kế hoạch của anh, cho nên anh sẽ tuyệt đối không làm, mà bản thân mình cũng mặc kệ có bao nhiêu thương tâm, yêu anh bao nhiêu, cũng không thể trở thành vợ anh.

Cao Kỳ Lãng thấy nước mắt của Hoa Vi Vi, có chút kinh ngạc, định đưa tay lau giúp cô lại bị cô đẩy ra.

“Tại anh còn chưa hiểu rõ trước em, tại anh không chịu buông xuống tất cả, chúng ta chỉ là anh em.”

Anh muốn nói gì, nhưng mà lại không biết nên nói gì.

Hoa Vi Vi nhìn anh thật sâu, “Em muốn lqđ trở về, anh và Lâm Na chơi đi, tự em về khách sạn.” Nói xong liền xuống xe.

Cao Kỳ Lãng không có cách nào ngăn cản, bây giờ anh mới biết chân chính đau lòng là cái gì, bởi vì anh không thể nói, anh không thể làm, cũng bởi vì cô lạnh nhạt, để cho anh đối mặt với một lựa chọn rất lớn.

Anh cũng không phải không quan tâm Hoa Vi Vi, nhưng lại sợ mình làm như vậy chính là thuận theo tính toán của cha mẹ, anh đang chống lại nhưng mà lại muốn.

Chuyến du lịch ngắn ngủi của Hoa Vi Vi kết thúc, bởi vì cãi vã suốt chuyến du lịch khiến cho không khí giữa hai người trở nên suy sụp.

Cô nằm trên giường của mình, nghĩ tới rồi cuộc tại sao mình càng ngày càng muốn đến gần anh? Tại sao ngay từ đầu không có ý định cách xa anh? Hơn nữa cô càng tiếp cận liền phát hiện tim mình càng mất mát, cảm giác nhìn thấy mà không chiếm được đó càng ngày càng nghiêm trọng.

Mở ngăn kéo ra, lấy những món quà tặng anh mang từ nước ngoài về, cô vẫn còn nhớ rõ búp bê là quà tặng khi Cao Kỳ Lãng đi du học trở về tặng cô, từ trong rất nhiều món quà cô lấy ra, một cái tầm thường nhất, nhưng mà cô thích.

Điện thoại của cô vang lên, là Lạc Phong.

“Vi Vi, có tiện đi ngoài không?”

Hoa Vi Vi suy nghĩ một chút liền đồng ý, mặc dù Lạc Phong này có chút ý đồ đối với cô, nhưng cô tin anh là người tốt, sau khi lqđ hai người gặp

mặt, chỉ đi xem phim, sau đó đi ăn cơm, hẹn ước bình thường không có gì khác, mà Lạc Phong cũng rất có phong độ quý ông vẫn chăm sóc cho Hoa Vi Vi.

“Chuyện hôm đó anh kêu em suy nghĩ, em nghĩ như thế nào?” Lạc Phong nuốt miếng thịt bò bít tết trong miệng xuống, rốt cuộc không nhịn được hỏi.

Hoa Vi Vi lập tức trở nên khẩn trương, bởi vì cô vẫn chưa từng cân nhắc, hơn nữa cô cũng không thừa nhận bọn họ sẽ ở cùng nhau.

Lạc Phong cười khỏ, rất dễ nhận thấy, cô bị anh hù sợ, hơn nữa rất hồi hộp.

“Thả lỏng, anh không có ý gì, anh chỉ cảm thấy em rất tốt, phải có người bảo vệ em mà thôi, nếu như... em cảm thấy anh thích hợp.” Lạc Phong giải thích tỉ mỉ.

Hoa Vi Vi nhận ra anh nghiêm túc, nhưng lòng của cô không có cách nào chứa thêm người khác.

“Rất xin lỗi, em đã có người bảo hộ của em, hơn nữa trong trái tim em sẽ không thể có thêm một người khác.”

Lạc Phong biết cô nói tới ai, nhưng dieendaanleequydonn người kia sẽ bảo vệ cho cô sao? “Anh ta sẽ bảo vệ em sao? Hai người ở chung một chỗ, nhưng lại không phải quan hệ tình nhân, vì sao anh ta phải bảo vệ em?”

Cô gật đầu, “Kể từ khi anh ấy đáp ứng làm anh trai em, anh ấy nhất định đối tốt với em, anh ấy nói sẽ bảo vệ em, không để cho em bị khi dễ, cho nên trái tim em cũng chỉ có thể để cho anh ấy bảo vệ.”

Anh trai? Chỉ là anh trai mà thôi?

“Nếu như xác định anh ta chỉ là anh trai mà thôi, vậy đối với anh ta em cũng chỉ là em gái, chẳng lẽ em không cảm thấy như vậy rất khổ sở sao?” Lạc Phong thương tiếc nhìn theo gương mặt buồn bực của cô.

Hoa Vi Vi là người có nếp nghĩ bảo thủ, cô biết bản thân là người đã nhận định thì không thay đổi cách suy nghĩ.

Cho nên cô rất kiên định mà nói: “Mặc kệ có đau hay khổ không, bản thân đã yêu, không quay đầu được nữa, cho dù toàn thân đầy vết thương cũng vậy.”

Lạc Phong cau mày, cô thật sự là người lqđ si tình hiếm có, hy vọng người cô yêu sẽ biết quý trọng, chứ không phải tổn thương.

“Được rồi, nếu nói như vậy, anh đây cũng nên học cách buông tay, dù sao đối với em, anh không có hy vọng, chỉ có điều, anh thật lòng mong em hạnh phúc.”

Hoa Vi Vi nở nụ cười nói: “Cám ơn, em cũng hy vọng em sẽ hạnh phúc.”

“Nếu không làm người yêu, chắc cũng có thể làm bạn bè chứ, anh muốn thỉnh thoảng mời em ra ngoài ăn cơm không khó khăn chứ?” Lạc Phong hỏi.

Cô cũng không ngại, có người cùng cô cũng tốt hơn rất nhiều so với một người ngồi nhà đối diện với bốn bức tường, đặc biệt khi bây giờ là ngày nghỉ.

“Nếu như anh cũng rảnh rồi.” Hoa Vi Vi lên tiếng.

Hai người chung đụng có thể coi nhẹ nhõm hơn nhiều khi chung đụng với Cao Kỳ Lãng, ít nhất là bây giờ.

Trong phòng khách, hiếm có khi nào Cao Kỳ Lãng lqđ rảnh rỗi có thể về nhà sớm, bởi vì công việc ở miền Nam tạm thời giao cho cấp dưới làm, vừa đúng lúc cha mẹ Cao cũng đi tham dự hôn lễ người bạn, phải mấy ngày sau mới về, anh hy vọng có thể thừa dịp này, nói chuyện thật tốt với Hoa Vi Vi.

Chỉ có điều sao trễ vậy mà vẫn chưa về? Bình thường buổi tối cô đều ở nhà, hôm nay đi ra ngoài không nói, đã trễ vậy mà ngay cả chút tin tức cũng không có.

Vừa nghĩ, anh vừa nghe thấy tiếng xe vang lên ngoài cửa.

Cao Kỳ Lãng mở cửa ra nhìn, lại thấy Lạc Phong đưa Hoa Vi Vi về.

“Anh Kỳ Lãng!”

Lúc Hoa Vi Vi thấy Cao Kỳ Lãng, trong lòng hơi lo lắng, mặc dù không biết vì cái gì mà anh luôn muốn xen vào việc của cô, nhưng khi nhìn thấy cô trở về cùng Lạc Phong, chỉ sợ lại muốn chất vấn cô rồi.

Cao Kỳ Lãng dùng ánh mắt đoạt người nhìn cô, anh để cho Hoa Vi Vi vào nhà trước, sau đó mới nói với Lạc Phong: “Về sau anh đừng tới tìm Hoa Vi Vi nữa, cô ấy sẽ không ra ngoài cùng anh.”

Lạc Phong hiểu ham muốn chiếm giữ của Cao Kỳ Lãng nổi lên rồi, xem ra không phải Hoa Vi Vi yêu đơn phương, khả năng Cao Kỳ Lãng Die nd da nl e q uu ydo n cũng để ý, nhưng anh ta còn chưa biết, hoặc anh ta có biết nhưng không nói với Hoa Vi Vi.

“Cao tiên sinh, tại sao vậy chứ? Cô ấy chưa có bạn trai, cũng chưa có chồng? Tại sao không thể tới tìm cô ấy?”

Cao Kỳ Lãng nổi giận, ai nói cô ấy chưa có?

“Tôi chính là chồng cô ấy, mong anh không nên cả ngày tới tìm vợ người khác ra ngoài, cũng không cần xuất hiện trước mặt tôi và Vi Vi.”

Lạc Phong cười khẽ, liếc mắt nhìn sau lưng Cao Kỳ Lãng, sau đó lên xe rời đi, mà Cao Kỳ Lãng quay đầu mới phát hiện Hoa Vi Vi ở sau lưng anh.

“Vi Vi... i” Gương mặt anh đột nhiên đỏ lên, lời vừa rời của anh, cô không nghe thấy chứ?

Hoa Vi Vi nghe thấy, hơn nữa còn nghe rất rõ, đồng thời cô rất kinh ngạc, anh vừa rời coi như là thừa nhận sao? Thừa nhận anh là chồng chưa cưới của cô chứ không phải anh trai?

“Lời anh vừa nói, là thật sao?” Cô nghiêm nghị hỏi anh.

Cao Kỳ Lãng không biết trả lời làm sao, bởi vì ban đầu anh muốn cô là em gái, nhưng bây giờ anh lại thừa nhận anh là chồng của cô, anh làm vậy là đúng sao? Vừa rời suy nghĩ trong lòng của anh là như vậy sao? Anh có thể không làm anh trai của cô sao?

Hoa Vi Vi nhìn anh vẫn chưa trả lời, cũng biết vừa rời cô nghe lầm, anh chỉ lấy lý do đó để đuổi Lạc Phong đi mà thôi, vốn không phải là lời thật lòng, cô hy vọng quá xa vời rồi.

Cô cố gắng không để cho nước lã mắt mình rơi xuống, xoay người trở về phòng.

Hoa Vi Vi ở trong phòng tắm thật lâu, nghĩ tới chuyện xảy ra trong khoảng thời gian này, đột nhiên phát hiện càng ngày càng phức tạp, thật ra cô chỉ muốn yên bình sinh hoạt chung một chỗ với người nhà họ Cao mà thôi, tại sao lại xảy ra nhiều chuyện như vậy?

Khi nước ấm lạnh dần, cô mới từ phòng tắm ra ngoài, mà cô lại phát hiện, Cao Kỳ Lãng đang ngồi trên giường đợi cô rồi.

“Anh có chuyện gì sao?”

Cao Kỳ Lãng để cho cô tới đây, ngồi trên giường.

“Anh lau giúp em.” Anh cầm khăn lông trên tay cô, tự mình lau tóc giúp cô.

Hoa Vi Vi không hiểu, vừa rồi còn không vui mừng lắm, bây giờ sao lại xuất hiện trong phòng cô, hơn nữa còn làm động tác thân mật này?

Khi còn bé anh luôn đến phòng cô giúp cô lau tóc, anh nói anh thích cảm giác lau tóc cho cô, dần dần trưởng thành, cũng không làm việc như vậy nữa, sau thời gian dài như vậy, cô có cảm giác quen thuộc, tuy nhiên lại có chút sợ hãi, không hiểu hành động bây giờ của anh là vì cái gì?

Lúc cô trở về phòng, Cao Kỳ Lãng lại sắp xếp lại tất cả suy nghĩ của mình, anh biết cảm giác của mình đối với Vi Vi không giống trước, trong quá khứ đã xảy ra đủ thứ chuyện, anh ngẫm nghĩ không biết có phải mình đã thích Hoa Vi Vi rồi không, nhưng cho đến cùng trái tim mình có phải thật sự thích không?

Trước kia anh luôn quan tâm Hoa Vi Vi, nhưng lại không biết những quan tâm kia có thể không đơn thuần.

Vừa vặn, Thôi Hàn gọi điện cho anh, muốn hẹn anh ra ngoài uống rượu, nhưng Cao Kỳ Lãng từ chối, nói đang phiền muộn.

“Chuyện gì?”

Cao Kỳ Lãng biết chuyện của anh vốn không lừa được Thôi Hàn, nên nói: “Tớ giống như thích Vi Vi rồi.”

Thôi Hàn trầm mặc một lúc, nói: “Bây giờ cậu mới biết sao? Tớ cho rằng cậu luôn hiểu, chỉ không chịu thừa nhận trước chúng tớ mà thôi.”

Một lời như vậy khiến Cao Kỳ Lãng kinh ngạc, thì ra mọi người đều biết, chỉ có điều anh vẫn luôn không hiểu, anh vẫn không biết suy nghĩ trong lòng mình mà thôi.

“Vi Vi là một cô gái tốt, tớ tin rằng cậu dieendaanleequuydonn cũng biết, ban đầu chúng tớ trêu chọc Vi Vi, chỉ muốn để cậu lộ ra tâm lòng của mình mà thôi, không ngờ thì ra ngay cả tâm nguyện của mình cậu cũng không biết, nếu như cậu không thích Vi Vi, tại sao lúc ở nước ngoài, còn phải chạy đi khắp nơi tìm quà tặng, ngay cả gọi điện thoại cho cô ấy cũng nhiều hơn cho cha mẹ? Có thể người trong cuộc mơ hồ, nhưng chúng tớ nhìn thấy trong mắt, cậu thích cô ấy thậm chí yêu cô ấy, hơn nữa đã từ rất lâu rồi.”

Cao Kỳ Lãng vô cùng kinh ngạc, tại sao mình thích Hoa Vi Vi lâu như vậy, mình lại không biết chứ? Anh nghĩ thật lâu mới hiểu được, thì ra trong lòng mình, anh vẫn kháng cự lại tập tục của gia tộc, che kín sự yêu mến của anh đối với cô, mới có thể khiến cho anh không phát hiện ra mình thích Hoa Vi Vi.

Khi anh phát hiện ra mình thật sự thích Hoa Vi Vi, tình yêu trong lòng liền mạnh thêm, hoàn toàn tràn đầy trái tim anh, anh đi tới phòng của cô, phát hiện cô đang tắm, liền chờ trong phòng, hy vọng tới nay mình có thể xử lý tốt chuyện này.

Thân thể Hoa Vi Vi thỉnh thoảng cứng đờ lại, khiến cho anh chú ý, cô rất hồi hộp sao? Cảm thấy rất không thích ứng sao?

“Em đang sợ sao?” Anh chỉ rất lqđ bình thường lau tóc giúp cô mà thôi, cũng không phải đang làm cái gì, cô sợ gì chứ?

Hoa Vi Vi nhẹ nhàng lắc đầu.

Cao Kỳ Lãng biết cô đang nói dối, nếu như không phải cô sợ hãi, vậy tại sao bắt thịt toàn thân lại cứng ngắc như vậy? Tay của anh lướt qua cổ cô, cô cảm nhận được một hơi thở ấm áp.

Hôm nay anh đã xảy ra chuyện gì? Tại sao không giống như lúc bình thường?

“Có phải anh có chuyện muốn nói không?” Hoa Vi Vi hỏi.

Ngay từ lúc bắt đầu Cao Kỳ Lãng lqđ vẫn không trả lời, chỉ cảm giác tóc của cô từ từ biến đổi, anh cầm tóc cô đưa lên mũi, vẫn ngửi được mùi thơm như thường lệ, thì ra dầu gội đầu của cô có mùi thơm của sữa.

Dĩ nhiên là Hoa Vi Vi cảm nhận được hành vi của anh, thân thể run lên.

Cao Kỳ Lãng duỗi tay từ phía sau ôm lấy cô, để cho bản thân tựa lên lưng cô, cảm nhận hơi thở tản ra từ trên người cô.

Cô không biết làm sao, muốn rời đi, lại phát hiện bản thân đã bị anh ôm chặt rồi.

“Anh Kỳ Lãng...” Hoa Vi Vi cau mày nhìn tay anh đang ôm cô.

Hoa Vi Vi cảm nhận được bây giờ Cao Kỳ Lãng rất kỳ lạ, rõ ràng còn nói hai người không thể trở thành vợ chồng, vậy tại sao anh còn ôm cô như vậy? Hơn nữa vẫn không nói lời nào?

Tuy nhiên cũng có lúc Hoa Vi Vi Die nd da nl e q uu ydo n rất muốn thừa nhận với Cao Kỳ Lãng, mình thích anh, nhưng mà cô không dám, bởi vì anh từng nói, chỉ là em gái anh mới thương cô, cô không muốn mất đi sự thương yêu của anh, cho nên coi như tim của anh thuộc về người khác, chỉ cần anh còn thương cô là được, chỉ có điều bây giờ cô lại cảm thấy chưa đủ, cô muốn nhiều hơn, nhưng vì cái danh em gái này, cô chỉ có thể buông tay, mà cô đã từng nói sẽ buông tay, như vậy thì cô không thể nghĩ tới nữa rồi.

Nhưng hành động bây giờ của anh là xảy ra chuyện gì? Chẳng lẽ anh không biết, anh làm như vậy sẽ khiến cho cô hiểu sai sao?

Do không biết rõ chuyện giữa anh và Lâm Na, lại không nhìn ra giữa bọn họ có tình anh em rõ ràng, cái gì cô cũng không thể nghĩ, cái gì cô cũng không thể làm, ở vào vị trí bị động này, cô không khỏi cảm thấy tức giận.

Hoa Vi Vi hơi tức giận: “Rốt cuộc anh định làm gì? Em muốn nghỉ ngơi, anh ra khỏi phòng em được không?”

Cao Kỳ Lãng cũng không biết mình định làm gì, anh định hỏi, mà không biết nên bắt đầu từ đâu, cho nên anh đang rối rắm, mà thái độ tức giận của Hoa Vi Vi khiến cho anh hơi bực mình, tại sao lúc anh nói chuyện với cô, cô luôn không bình tĩnh như vậy?

Cao Kỳ Lãng xoay người đè cô dưới thân, mắt nhìn cô chăm chăm, anh sợ cô sẽ chạy mất, vừa muốn dùng cách thức này để hai người đối mặt với chuyện kế tiếp.

Anh rất sợ cảm giác của Hoa Vi Vi lúc đối với anh không giống như anh đối với cô, dù sao đến bây giờ, cô vẫn nói không muốn rời khỏi quan hệ anh em này, chẳng lẽ cho tới nay cô vẫn chỉ coi anh là anh trai sao?

Hoa Vi Vi đỏ bừng cả mặt nhìn anh, hơn nữa còn trừng mắt.

“Rốt cuộc em có cảm giác gì đối với anh?” Cao Kỳ Lãng nhìn ánh mắt cô, muốn từ trong ánh mắt cô phát hiện bóng dáng tồn tại của anh.

Cô hơi ngạc nhiên, sao anh lại hỏi như vậy? Anh muốn biết điều gì?

“Cảm giác gì?” Cô giả bộ không hiểu.

“Vi Vi, em biết anh đang nói gì, hơn nữa đây cũng không phải là lần đầu tiên anh như vậy, thấy em ở cùng một chỗ với Lạc Phong, chẳng lẽ em thật sự thích anh ta sao?” Vậy còn anh thì sao? Cô hoàn toàn không để ở trong lòng sao?

Hoa Vi Vi bị anh đè có chút khó chịu, đẩy đẩy thân thể anh, “Em cùng Lạc Phong không có gì, anh không cần hiểu lắm nữa, cũng không cần cứ thấy Lạc Phong lại hỏi lung tung.”

Đối với thái độ chất vấn Lạc Phong lúc của anh, cô thật sự rất tức giận, luôn dùng giọng điệu chất vấn vợ hỏi cô, anh có nghĩ đến không, anh dùng giọng điệu như vậy với cô sẽ làm cho cô hiểu lầm?

“Bây giờ ý của em là giúp đỡ anh ta sao?” Cao Kỳ Lãng dùng ánh mắt tức giận nhìn cô.

“Em không có, anh tránh ra trước đi, anh đè em nặng như vậy, em không thoải mái.” Hoa Vi Vi có chút khổ sở rồi.

Cao Kỳ Lãng không nỡ để Hoa Vi Vi khổ sở, coi như bây giờ đang chất vấn cũng thả lỏng một chút.

“Vậy em trả lời đi, rốt cuộc em có cảm giác gì với anh?”

Hoa Vi Vi biết chạy không thoát, cho nên cau mày, che giấu lương tâm nói với anh: “Đối với anh, em chỉ có tình anh em, anh nên nhớ rõ, là anh để cho em làm em gái anh, bây giờ anh chất vấn em là có ý gì?”

Đối với lời nói lúc trước Cao Kỳ Lãng hết sức hối hận, sớm biết hôm nay đi đến bước này, lúc đầu anh tuyệt đối không nói như vậy với Hoa Vi Vi.

“Anh không chất vấn em, anh chỉ muốn biết rõ tình cảm giữa chúng ta mà thôi.”

Hoa Vi Vi nghiêng đầu không nhìn anh nữa, “Giữa chúng ta không có tình cảm gì, cũng sẽ không có tình cảm gì, chỉ cần làm anh em là tốt rồi.”

Không phải chỉ có làm em gái mới được anh yêu thương sao? Cô sợ nếu biến thành quan hệ khác, nếu như anh chán ghét, có phải sẽ vứt bỏ cô không? Đến lúc đó cô nên làm gì? Cô nhất định không chịu nổi khổ sở do bị anh tổn thương.

Cô chỉ sợ bị tổn thương mà thôi.

Lại là anh em? Tại sao lại là anh em? Bọn họ vốn không phải là anh em ruột, tại sao lại nhớ một câu nói năm đó, làm hại anh đến giờ bước một bước cũng gian nan?

“Được! Bắt đầu từ hôm nay, chúng ta không còn là anh em nữa, em cũng không cần nói lại chuyện chúng ta là anh em, về sau anh không bao giờ muốn nghe câu em là em gái anh như vậy.” Nói xong Cao Kỳ Lãng

dieendaanleequydonn hôn lên môi cô, cường thế chiếm lấy hơi thở của cô, khiến cho một chút phản đối cô cũng không có.

Hoa Vi Vi không ngờ anh lại dùng chiêu này, rõ ràng vừa rồi còn nói là anh em, tại sao bây giờ không thể là anh em chứ?

Hơn nữa anh chặn miệng cô lại, hoàn toàn không cho cô cơ hội nói chuyện.

“Umh...” Hoa Vi Vi vỗ vỗ lồng ngực của anh.

Cao Kỳ Lãng mặc kệ cô định nói gì tiếp, anh không có ý định cho cô có cơ hội cự tuyệt, dù thế nào đi nữa lời anh đã nói ra, cũng không có ý thu lại.

Hoa Vi Vi không còn là em gái, mà anh cũng sẽ không phải là anh trai, bắt đầu từ hôm nay quan hệ giữa hai người sẽ đi theo phương hướng mà anh muốn hướng tới, cũng chính là phương hướng mà người trong gia tộc muốn bọn họ hướng tới.

<http://diendanlequydon.com/>

Chương 7

Bàn tay to của anh gạt cổ áo choàng tằm của cô, bầu vú như ẩn như hiện lộ ra.

“Không...” Hoa Vi Vi vội vàng kéo áo choàng tằm của mình lên, “Một lúc nữa ba mẹ sẽ về, chúng ta không được...”

Hiện giờ hành vi của bọn họ chưa vượt qua, mặc dù không phải là lần đầu tiên, nhưng cô chưa từng nghĩ sẽ có lần thứ hai, mà bây giờ chỉ có cha mẹ là hy vọng duy nhất của cô, chỉ có bọn họ mới ngăn được hành vi của anh.

Cao Kỳ Lãng cười gian xảo, “Em yên tâm, tối nay bọn họ sẽ không về, bọn đã nói trước rồi, hôm nay bọn họ đi miền Nam lqd dự hôn lễ, ít nhất phải ở đó ba ngày mới về.” Chuyện này chắc cô cũng phải biết mới đúng, không ngờ cô lại quên.

Hoa Vi Vi trợn to hai mắt nhìn Cao Kỳ Lãng.

Cao Kỳ Lãng cúi đầu hôn lên mi mắt của cô, “Em yên tâm, anh sẽ không để cho em thật sự nằm trên giường ba ngày, nhưng tối nay là trừng phạt, tuyệt đối không thể thiếu, ai cho em lá gan lớn vậy, dám cự tuyệt anh?”

“Đừng!” Hoa Vi Vi lắc đầu muốn cự tuyệt, trên mặt xuất hiện vẻ sợ hãi.

Cao Kỳ Lãng không cho phép cô tiếp tục dài dòng, hôn môi cô lần nữa, thậm chí dùng đầu lưỡi cạy hàm răng của cô, tiến vào chiếm giữ miệng của cô, đầu lưỡi tiến quân thần tốc, quấy đầu lưỡi của cô lên, đôi môi ép chặt, đầu lưỡi của cô không có cách nào kháng cự, chỉ kệ cho anh liếm láp.

Đầu lưỡi của anh không ngừng dẩy đưa khuấy đảo cái lưỡi ngọt ngào của cô, lại hút cái lưỡi thơm tho trơn mềm của cô vào trong miệng của mình, khẽ cắn nhẹ liếm, bàn tay của anh thăm dò vào bên trong quần áo của cô, nắm lấy bộ ngực mềm mại.

Cô hơi nhú mày, động tác của anh vô cùng có tính xâm lược, nụ hôn của anh đã hoàn toàn đoạt đi sự chú ý của cô, môi cùng môi nhiệt tình quấn quýt, khiến lý trí của cô mơ hồ.

Anh hạ thấp người, bàn tay rút toàn bộ áo choàng tắm của cô đi, môi của anh dao động xuống, lướt qua xương quai xanh của cô, đi tới trước ngực xinh đẹp, in xuống không ít dấu ấn, anh nhẹ nhàng cầm lấy cặp vú Die nd da nl e q uu ydo n đây đặn cứng chắc của cô, nhìn thấy cô hơi nhăn mày.

“A...” Trong miệng cô không tự chủ được phát ra một tiếng rên rỉ, sau đó chấn động toàn thân.

Hai tay anh cầm lấy vú của cô nhẹ nhàng vuốt ve, lè lưỡi liếm quả mâm xôi màu đỏ phía trên, không lạnh nhạt bất kỳ bên nào.

“Ừm...” Đầu vú của cô truyền đến cảm giác chưa từng có, giống như có một dòng điện truyền qua thân thể cô, còn có cảm giác hơi râm ran ngứa xâm chiếm vào tận xương tủy của cô.

Hoa Vi Vi nghĩ sẽ cố gắng giữ trấn tĩnh, lại không chịu được sự trêu đùa như vậy của anh, cổ họng phát ra tiếng rên rỉ nho nhỏ.

Anh liếm láp quả mâm xôi màu đỏ khiến nó tỏa sáng mà nhô lên, lại dùng hàm răng nhẹ nhàng gặm cắn, khiến cho cô không suy nghĩ được gì nữa, chỉ có thể hưởng thụ sự xâm lược của anh.

“Em thật đẹp...” Anh vừa vuốt ve da thịt bóng loáng của cô, bàn tay từ từ chuyển xuống dưới.

Tay của anh đi tới giữa bắp đùi cô, chỉ thấy lqd cô kẹp chặt bắp đùi lại, thân thể còn hơi run, mặc dù không phải là lần đầu tiên, nhưng anh biết cô vẫn sẽ căng thẳng, vì vậy dùng bàn tay tách đùi trắng nõn của cô, dọc theo chân cô tiến lên, đi tới chỗ tư mật.

Trên người của cô còn một vật che giấu duy nhất chính là quần lót, bây giờ còn đang trên người cô, nhưng không biết phút sau sẽ đi về đâu.

Cao Kỳ Lãng dịu dàng vuốt ve cô, ánh mắt cô có chút mê say, dường như tình dục trong thân thể bị kích bác, cảm giác toàn thân cao thấp giống như bị cái gì xâm chiếm, ngón tay của anh cách vài dẹt sợi tơ, chọc vào huyết nhỏ đang không ngừng ép vào trong.

Hô hấp của cô trở nên dồn dập, trong mắt tràn đầy dục vọng, miệng đắng lưỡi khô, không ngừng dùng đầu lưỡi liếm đôi môi của mình, cô biết mình vốn không có cách nào kháng cự cảm dỗ của anh, có lúc cô rất hận mình như vậy, nhưng bây giờ đã bị đè xuống giường rồi, cô cũng không còn cách nào áp chế bất kỳ tình cảm gì sinh ra vào lúc này.

Ngón tay anh lướt theo bên viền quần lót ren, vuốt mông trắng của cô, tiếp theo trượt vào phía trước, bàn tay đi lên vuốt ve nơi tư mật nhô ra của cô, bàn tay sờ bộ lông mềm dày, ngón giữa lướt đi vào trong khe hẹp, lướt nhẹ nhàng cánh hoa.

“Ừm...” Cô gập hai đầu gối, muốn tránh anh đụng vào.

Cao Kỳ Lãng không định để cho cô né tránh, tách hai chân cô ra, khiến đầu ngón tay có thể thoải mái hơn đụng chạm vào cánh hoa của cô.

“Đừng sợ...” Anh an ủi cô, nhẹ giọng dụ dỗ, ngón giữa nhẹ nhàng lướt qua cửa huyệt của cô.

“Anh Kỳ Lãng...” Cô gọi nhẹ tên anh, giọng nói lqđ mềm mại đáng yêu, giống như con mèo nhỏ bất lực khẽ dãn dờ.

“Muốn không?” Anh liếm láp đầu lưỡi của cô, “Em thật nhiệt tình, anh đã cảm thấy em hơi ẩm ướt rồi.”

“Đừng như vậy...” Cô thở hên hên, cảm giác vô cùng xấu hổ.

Hoa Vi Vi muốn ngăn động tác của Cao Kỳ Lãng, nhưng tiếc rằng thân thể lại ngược lại với lý trí, thậm chí theo bản năng hướng cái miệng của mình lên trên.

Thấy thân thể cô thành thực như thế, Cao Kỳ Lãng lqđ tách bắp đùi của cô ra, hơn nữa tăng thêm sức lực, khiến ngón tay dài có thể nhanh chóng tiếp xúc với khe hở hẹp, vẫn còn không ngừng xoa lên tiểu huyệt, cô mãi cảm rất nhanh tiết ra dịch tình, không chỉ làm ướt ngón tay dài của anh, còn ướt cả quần lót, tạo thành nước đọng nho nhỏ.

“Không cần... Ừm...” Thân thể của cô càng giãy giụa, ngược lại càng thêm ma sát với ngón tay của anh, nhưng mà ý niệm chống cự của cô cũng không lâu dài, nhanh chóng bị ngón tay dài của anh chinh phục.

“Anh muốn để cho em vui vẻ, Vi Vi.” Anh khẽ liếm lấy da thịt mềm nhũn của cô, tách bắp đùi của cô ra, khuôn mặt tuấn lãng vùi vào giữa bắp đùi của cô.

Cô kinh ngạc muốn đẩy anh ra, lại bị anh khống chế, “Đừng... ở nơi đó...” Cô cảm thấy thật mất mặt, sao anh có thể đối xử với cô như thế?

“Để cho anh nghe mùi của em một chút.” Anh đưa đầu lưỡi ra, tìm kiếm hạch nhỏ nhạy cảm của cô, đầu lưỡi của anh dieendaanleequuydonn bắt đầu vòng vèo nơi khe nhỏ, kích thích hạch nhỏ của cô, trong mũi ngửi hương vị đặc biệt của cô, “Em thật thơm.”

“Ừm...” Cô quật cường cắn cánh môi, không muốn phát ra âm thanh, bởi vì anh liếm láp mà hai chân dần nhũn ra, nhịp tim không ngừng tăng nhanh.

Bởi vì anh trêu chọc, toàn thân cô giống như đường mật hòa tan, đôi tay cũng không biết để đâu, khi đầu lưỡi nóng như lửa của anh ép xuống tiểu huyết, cô cảm thấy hai vú của mình bắt đầu nở ra.

Cao Kỳ Lãng kéo quần lót của cô xuống, đóa hoa của cô có vẻ mềm nhũn sáng trong, anh hôn lên cánh hoa của cô, nhẹ nhàng mút.

Cô bị anh mút thoải mái giống như mèo nhỏ, không có cách nào đẩy anh ra, sau anh lại lộ ra đầu lưỡi, liếm láp qua lại khe nhỏ, bị anh trêu chọc mà tê ngứa sáng khoái khuếch tán ra từ trong cánh hoa, toàn thân cô cứng đờ, không thể chống cự lại kích thích như vậy.

“Ừm...um...” Cô không có cách nào trả lời anh, chỉ có thể khẽ ưỡn người.

Trông thấy cô mê muội như vậy, một bàn tay khác của anh phủ lên vú mềm của cô, ngón trỏ cùng ngón giữa vân vê quả mâm lqd xôi đỏ trên ngực cô, lại nhẹ nhàng buông ra, không ngừng lặp lại động tác giày vò này.

“Anh Kỳ Lãng...” Cô kêu nhẹ tên anh, đầu cô không thể suy tư một cách bình thường nữa.

Cô chưa từng có cảm giác tê liệt như vậy, rất nhanh liền thờ dốt không dứt, cộng thêm đôi tay tàn sát bừa bãi đầu vú, cô khuất phục rất nhanh dưới

sự trêu đùa của anh.

“Ừm... A...” Tiếng rên rỉ nhẹ nhàng phát ra từ trong miệng cô.

Thấy cô bắt đầu rên rỉ, Cao Kỳ Lãng quyết định cho cô nếm thử một chút ngon ngọt trước, vì vậy anh tăng nhanh tốc độ rung động, âm thanh rên rỉ của Hoa Vi Vi càng lúc càng lớn, thở dốc không ngừng, hai vú cũng không ngừng đung đưa.

“A a... Không cần...” Cô dùng sức lắc đầu, vẻ mặt giống như vừa khổ sở vừa vui thích.

Thấy cô sắp đạt tới cao trào, anh càng chạy nước rút nhanh hơn, một tay khác xoa nhẹ hạch nhỏ của cô.

“A...”

Cả người Hoa Vi Vi run rẩy khô nóng, bắp đùi căng cứng, bởi vì cao trào mà huyết nhỏ co rút lại nhanh chóng, dịch mật tràn ra không ngừng, dính ướt ga giường, cô thở gấp từng đợt, vừa đạt cao trào trong nháy mắt, toàn thân cô căng thẳng, giống như sẽ chết đuối trong biển rộng mênh mê.

Cao Kỳ Lãng ở một bên thấy Hoa Vi Vi lqd đạt tới cao trào, nheo mắt nhìn đôi má hồng của cô, phát hiện cô càng thêm xinh đẹp động lòng người.

Anh rời khỏi giữa chân cô, tiến lên hôn cánh môi đỏ thắm của cô, thấy vẻ mặt cô thẹn thùng, anh không nhịn được khẽ cười lên, cô như vậy mới đúng như anh muốn nhìn thấy, cô chân thật nhất, bình thường là đáng vẻ mặt mạc lạnh nhạt, vĩnh viễn kém xa đáng vẻ thở dốc không ngừng bây giờ.

“Thích không?” Anh không ngừng ngửi lấy hương vị trên người cô, mồ hôi trên người cô mang theo hương vị tắm rửa lúc trước, cho dù là hương vị

gì, cũng khiến cho anh mê muội.

Hoa Vi Vi không thích bản thân mình như vậy, ở trong lòng anh không không chế được bản thân, vì vậy cau mày nhìn anh.

Cao Kỳ Lãng ngẩng đầu nhìn nét mặt của cô, mặc dù cô đang tức giận, nhưng vẫn có sức quyến rũ, quyến rũ chỉ thuộc về cô.

“Không nói sao? Còn đang tức giận? Vào lúc này, em nên tận tình hưởng thụ mới đúng.” Anh cười khẽ nói.

Mặc dù dư âm của cao trào vẫn còn ở đây, nhưng Hoa Vi Vi lại cũng biết hiện tại mình đang làm gì, cô từ từ tỉnh táo.

“Anh buông em ra! Như vậy đủ chưa?”

Bướng bỉnh của cô cũng là một phần thưởng thức của Cao Kỳ Lãng, mặc dù có lúc chỉ là miễn cưỡng bản thân mà thôi, nhưng nếu như cô kiên trì, cô nhất định sẽ thành công.

“Em cảm thấy anh chưa tới lúc phát tiết, sẽ dễ dàng thả em ra sao?” Cao Kỳ Lãng thấy cô thật ngây thơ, nâng cằm cô lên, hôn nhẹ môi cô, đồng thời ngón trỏ cũng bóp nhẹ đầu vú của cô, “Em vốn cũng không muốn để cho anh thả em ra vào lúc này.” Cao Kỳ Lãng cười khẽ nói với cô.

“Không...” Anh vừa mới châm ngòi, bản thân cô đã trở nên bất lực rồi.

Đôi mày thanh tú của Hoa Vi Vi nhíu chặt, nhưng bởi vì anh trêu chọc, thân thể bắt đầu khẽ run.

Ngón tay dài của anh chậm rãi vòng quanh bốn phía đầu vú, tay kia vòng ra sau lưng cô, vuốt ve phần lưng bóng loáng của cô, thủ pháp thuần thực

mà dịu dàng, kích thích khiến hô hấp của cô nặng nề.

Cao Kỳ Lãng để cho cô hơi thở dốc, còn bản thân thì cởi quần áo cản trở trên người, cởi quần lót ra, trong nháy mắt đục vọng dieendaanleequuydonn to dài của anh hiện ra, đục vọng căng to lộ ra trong không khí, càng lộ về không lồ.

“Đừng sợ, em biết cảm giác này rất tốt.” Anh thở khẽ bên tai cô, an ủi cô.

Tim cô đập thành thịch, ngược trông mắt không phòng bị lên nhìn anh, mặc dù cô biết kết quả rất tốt, nhưng quá trình lại khổ sở, khi lần đầu tiên anh đi vào, đã khiến cho cô rất đau! Coi như cô hiểu lần thứ hai sẽ không đau đớn, nhưng vẫn không vượt qua được chướng ngại vật trong lòng.

“Bảo bối, anh cần em.” Anh thở khẽ bên tai cô, khẩn cầu nhẹ nhàng, anh muốn đi vào trong cơ thể ẩm ướt của cô, huyết nhỏ này đã tràn đầy dịch, chờ anh tiến vào...

Đục vọng của Cao Kỳ Lãng không ngừng vượt ve huyết nhỏ xinh đẹp của cô, làm cô lo lắng uốn éo người, bắp đùi móc vào bên eo của anh, cửa huyết non mềm chống đỡ đục vọng của anh, một cảm giác kỳ dị không nói ra lời chiếm hữu trong lòng cô.

Miệng lưỡi cô hơi khô, không nhịn được lấy đầu lưỡi ướt át liếm cánh môi, không biết động tác như thế, khiến cho bụng dưới của anh nóng lên, đủ để khiến cho anh mất khống chế, tay trái anh nâng bắp đùi của cô lên, để đục vọng nhẹ nhàng xâm nhập trong huyết nhỏ của cô.

“Ừm...” Cô nhăn mày lại, vật cứng thành linh đẩy vào trong hành lang của cô, khiến cho cô hít vào một ngụm khí lạnh, cô cảm giác cái này lớn hơn so với lúc trước khi anh tiến vào, mặc dù không đau, nhưng vẫn cảm thấy khiếp sợ.

Anh cúi đầu hôn lên môi cô, nhiệt tính mút nước miếng ngọt ngào trong miệng cô, nồn nao quân lầy đầu lưỡi thơm mềm, lồng ngực cường tráng cũng không chút khách khí đè lên thân thể mềm mại của cô, thân thể hai người gần như chặt chẽ không rời.

Hành lang của cô vẫn chặt chẽ giống như xử nữ, khiến cho vừa xâm nhập một chút liền phát tiết kích thích, thật đúng là người lqđ phụ nữ đáng sợ, nhưng cho dù như vậy, anh vẫn thích.

Cao Kỳ Lãng quyết định đẩy mạnh hoàn toàn dục vọng to lớn của mình vào trong huyết nhỏ của cô, dịch mật dư thừa không ngừng chảy ra từ giữa chân cô, anh động thân một cái, liền đè ép tất cả dịch mật ra ngoài, lúc này dịch ướt nóng ẩm cùng cánh hoa thịt mềm mại bao lấy mẫn cảm của anh ngay lối vào, hấp thụ dục vọng của anh thật chặt.

“Ừm...” To lớn của anh từng bước từng bước áp bức vào trong cơ thể cô, chọc cho cả người cô không ngừng run rẩy.

Bỗng chốc, anh nỗ lực dùng eo, đút toàn bộ dục vọng biến mất vào trong cơ thể cô, tiến vào chỗ sâu nhất của cô.

“A...” Cô trừng to mắt nhìn người đàn ông trước mặt, mặc dù không đau đớn, nhưng không báo trước mà tiến vào chỗ sâu nhất, khiến cho cô rất hồi hộp, cô định giãy giụa, nhưng lại bị anh ngăn lại, tiếp theo anh lqđ như ngựa hoang bị đứt cương, bắt đầu rong ruổi trên người cô.

“Anh Kỳ Lãng...” Cô kêu nhẹ, “Chậm một chút...”

Theo động tác ra vô lần lượt của anh, cô không nhịn được phát ra âm thanh sung sướng, “Ừm a... Anh Kỳ Lãng...”

Nghe tiếng rên rỉ của cô, anh càng thêm không chút kiêng kỵ rút ra đâm vào trong cơ thể cô.

“Bảo bối, em ướt quá, nóng quá...” Huyệt nhỏ chặt cứng này làm cho anh thiếu chút nữa không có cách nào nắm giữ.

Dục vọng nóng bỏng khổng lồ của anh chậm rãi rút ra từ trong huyết nhỏ của cô, mỗi một tác thịt trong huyết nhỏ đều có thể rõ ràng nhận thấy rung động sôi sục của anh, cửa hơi mở rộng, hạ thân khổng lồ của anh khiến cho cô sinh ra khoái cảm chưa từng có.

“Bảo bối, em có thích anh như vậy không? Có muốn anh tiến thêm một chút?” Anh thở hổn hển, trong cơ thể mềm mại ấm áp của cô, khiến cho anh cảm thấy vô cùng thỏa mãn.

“Muốn... Ừm...” Đôi tay cô ôm chặt gáy anh, để cho đầu của anh tiến vào huyết nhỏ của cô, lửa nóng ngay lối vào khiến cho cả người cô tê dại.

Nghe được cô đáp lại, biết cô đã bị khoái cảm chinh phục, vì vậy anh vùi toàn bộ dục vọng của mình vào trong cơ thể cô, rút ra đâm vào triển khai mãnh liệt hơn.

“A a... anh Kỳ Lãng...” Cô suồng sã kêu dài, cô vô cùng hưởng thụ cảm giác bị lấp đầy, hơn nữa lúc đang ma sát, thứ tràn ngập lực lượng của phái nam giống như sắp xỏ xuyên qua cơ thể cô.

Cô chủ động vặn vẹo thân thể để da thịt tiếp xúc với anh, ở chỗ hai người kết hợp, cô chảy ra một lượng lớn dịch mật khiến bộ lông của hai người cũng bị thấm ướt, còn dọc theo chân cô nhỏ lên trên giường, sau khi trải qua một trận mãnh liệt rút ra đâm vào, cô bắt đầu cảm thấy trời đất quay cuồng, giống như sắp chìm ngập trong biển tình.

“Anh Kỳ Lãng, em không được...” Cô nức nở nghẹn ngào vừa khóc vừa nói, khoái cảm mãnh liệt đến chóng mặt sắp bao phủ lấy cô.

“Chờ thêm chút nữa... Anh muốn đưa em lên thiên đường vui sướng nhất, bảo bồi...” Anh thẳng lưng rút ra đâm vào, nếm mỹ vị của cô, hưởng thụ thành trong hành lang xiết chặt, cảm xúc tuyệt mỹ khi ma sát với nụ hoa.

“Không... được rồi...” Cô kêu nhẹ, ánh mắt như sương mù, hành lang nhanh chóng co rút lại, dịch mật từ trong huyết nhỏ trào ra, khiến cho ga giường dưới mông trắng như tuyết ướt át.

“A...” Cô cất cao tiếng hét chói tai, toàn thân truyền đến một dòng điện, trong nháy mắt thân thể cong lên, nắm thật chặt chặn đem bên cạnh, khoái cảm từ trong cơ thể nổ bung ra.

Thấy cô đã đạt tới cao trào, huyết nhỏ chặt chẽ tiết ra mật hoa nhiều hơn, Cao Kỳ Lãng càng dùng sức quấy rối trong cơ thể cô, mỗi lần đều mạnh mẽ va chạm vào tâm nụ hoa của cô, cuối cùng, anh nổi giận gầm lên một tiếng, lại thẳng lưng đâm vài cái, bành trướng tới cực điểm đánh thẳng đến chỗ sâu nhất của cô, đục vọng vĩ đại rưới dịch nóng tràn đầy lên nụ hoa của cô. Cuối cùng cùng cô leo lên thiên đường cực lạc...

-----Puck.d.đ.l.q.đ-----

Ánh mặt trời đã chiếu vào trong phòng, nhưng ở trên giường Hoa Vi Vi không định tỉnh dậy, cô còn đang suy nghĩ rốt cuộc có điều gì sai lầm rồi? Hay là Cao Kỳ Lãng bị bệnh? Nếu không tại sao lại đột nhiên thay đổi thái độ đối với cô nhiều như vậy?

Vuốt ve vị trí bên cạnh mình đã sớm không có nhiệt độ, lúc sáng, anh đã rời đi từ giường lớn này, mà đã là lần thứ hai, thật ra cô rất thích cảm giác như vậy, giống như là vợ chồng, nhưng còn anh thì sao?

Lời nói tối hôm qua của Cao Kỳ Lãng vẫn còn vang vọng bên tai cô, câu không còn là anh em có ý gì? Cô thật sự rất tò mò, nhưng anh vẫn luôn không trả lời.

Hoa Vi Vi nhìn thời gian, đã bốn giờ chiều, không trách được mình thấy hơi đói bụng.

Cha Cao cùng mẹ Cao đều đi miền Nam rồi, ba bữa cơm không có ai xử lý, chỉ có thể do một mình Hoa Vi Vi xử lý, đành chịu, cô chỉ có thể đứng đây đi siêu thị mua thức ăn rồi trở về làm cơm.

Cô ở trong phòng bếp chuẩn bị món ăn, hoàn toàn không biết Cao Kỳ Lãng đã tan tầm về nhà.

Vốn Cao Kỳ Lãng muốn tìm cô ra ngoài ăn cơm, nhưng làm thế nào cũng không gọi được điện thoại cho cô, khiến cho lo lắng chỉ có thể về nhìn, không ngờ Hoa Vi Vi lại ở trong bếp nấu cơm.

Anh nở nụ cười, lặng lẽ đi đến phía sau cô, bởi vì lo lắng bây giờ cô đang cầm dao, mình hù dọa cô sẽ khiến cô làm tổn thương mình, cho nên thấy rõ ràng hiện tại cô đang rửa rau, mới đưa tay duỗi đến eo cô, dịu dàng ôm lấy cô.

Quả nhiên là Hoa Vi Vi sợ hết hồn, nhưng ngay sau đó cảm giác được Cao Kỳ Lãng hôn lên gò má cô.

“Sao em không nhận điện thoại của anh?” Sau khi hôn lên gò má cô, anh bắt đầu chất vấn, anh cho rằng cô tức giận, trốn tránh anh.

Điện thoại, cô vẫn luôn đặt trong phòng, vốn không nghe thấy, “Điện thoại ở trong phòng.” Cô ngoan ngoãn nói.

Cao Kỳ Lãng thấy vẻ mặt vô tội của cô, lúc này mới buông tha cho cô.

“Em định tự mình làm cơm?” Cao Kỳ Lãng thích ôm cô từ sau lưng, hơn nữa độ cao của cô thích hợp vừa vặn, để cho đầu anh tựa trên vai cô.

“Ừm, em còn món rau xanh này, nhưng lqđ em không nấu cơm cho anh, em cho rằng anh sẽ không về ăn cơm.” Hoa Vi Vi nói.

Cao Kỳ Lãng cũng không ngại, chỉ là một bữa cơm thôi, cùng lắm thì mỗi người bọn họ giải quyết một chén mì là được rồi.

“Chuyện cơm dễ giải quyết, chẳng qua dường như anh muốn ăn thứ khác.” Anh ngửi hương vị trên người cô, chưa từng nghĩ bởi vì mình đến gần như vậy mà sinh ra dục vọng.

Hoa Vi Vi nghe không hiểu ý của anh, “Muốn ăn cái gì?”

“Em!” Cao Kỳ Lãng nói xong cắn lên vành tai cô.

Hoa Vi Vi kinh ngạc quay đầu nhìn anh, anh lại...

Cao Kỳ Lãng nhìn phản ứng của cô rất buồn cười, liền buông tha cô, chỉ có điều không thể phủ nhận, từ sau khi anh phát hiện mình yêu Hoa Vi Vi, lại cứ muốn đến gần, muốn ôm, khiến cho anh hoàn toàn không cam lòng rời đi.

“Được rồi, xem dáng vẻ nấu cơm khổ lqđ cực của em, anh sẽ bỏ qua cho em trước, sau khi cơm nước xong xuôi rồi nói tiếp.”

Hoa Vi Vi nhìn anh đi ra phòng bếp, mới thật sự yên tâm lại, anh trở nên thật kỳ quái, giống như coi cô là tình nhân vậy, nhưng mà, là cô sao?

Lúc đồ ăn bung lên bàn, Cao Kỳ Lãng mới biết thì ra Hoa Vi Vi được mẹ truyền lại, mỗi món ăn đều là món anh thích, hơn nữa làm giống mẹ như đúc.

“Vi Vi, em thật sự là người vợ được mẹ dạy dỗ tốt, mỗi một món ăn đều giống như đúc.” Cao Kỳ Lãng thật sự bội phục cô.

Hoa Vi Vi nhìn món ăn trước mắt, phát hiện rõ ràng đều là món Cao Kỳ Lãng thích, những nguyên liệu nấu ăn đều dựa theo sở thích của anh để mua, mình cũng không tự giác... Cô đột nhiên tỉnh táo, anh vừa nói gì? Người vợ tốt?

Hoa Vi Vi nhìn Cao Kỳ Lãng như nhìn quái vật, bình thường anh tuyệt đối không sẽ không nói mấy chữ này, chữ người vợ dính liền với cô rất ít khi cô nghe thấy.

Cao Kỳ Lãng ăn một miếng sườn muối tiêu, phát hiện mùi vị cũng giống nhau, mà lúc này cũng chú ý tới người phụ nữ bên cạnh đã dừng lại, anh biết mình vừa nói gì, liền kéo cô vào trong ngực mình, để cho cô ngồi lên đùi anh.

“Em không ăn sao? Không phải nói đồ ăn không đủ sao? Chẳng lẽ em định để cho anh ăn hết?”

Hoa Vi Vi không quen hành động này, mặc dù bình thường khi xem trên TV, cảm giác hai nhân vật nam nữ chính Die nd da nl e q uu ydo n rất ngọt ngào, chẳng qua lúc chuyện xảy ra đối với mình, cô lại có cảm giác lúng túng, bởi vì bọn họ có quan hệ kia sao?

“Anh Kỳ Lãng, em muốn ăn cơm.”

Cao Kỳ Lãng không buông cô ra, chỉ cầm đũa lên, gấp đồ ăn cho cô.

Cô có chút nghi hoặc nhìn anh, “Tại sao anh đột nhiên đối xử với em như vậy?”

Cao Kỳ Lãng để đũa xuống, bàn tay vuốt mái tóc cô, “Đương nhiên là bởi vì anh muốn em khỏe mạnh!”

Nhưng coi như chỉ đơn thuần là khỏe mạnh, như vậy cũng quá kỳ quái rồi? coi như hai người trước kia là anh em cũng không có thân mật như vậy, hơn nữa việc tốt này, khiến cho cô có cảm giác không chân thật.

“Chẳng lẽ anh đối với em như vậy, em không thích?” Cao Kỳ Lãng hỏi.

Hoa Vi Vi không trả lời, cũng không biết trả lời thế nào, dù thích thì như thế nào?

Cao Kỳ Lãng biết cô đang trốn tránh, nên anh không hỏi nữa.

“Bụng em không đói sao? Không nói nữa, ngoan ngoãn ăn cơm đi.” Thái độ biểu hiện khác thường của Cao Kỳ Lãng lqđ có thể hù được cô, cho nên anh không định nói nữa, ăn cơm trước, nếu cô không đói, anh cũng đói bụng.

Sau khi ăn cơm tối xong, Hoa Vi Vi ngồi co rúc thành một cục trên ghế sofa nghịch điện thoại, nhưng thật ra đang trao đổi tin nhắn cùng Dao Dao, nói tình huống xảy ra tối nay.

Dao Dao nói, không cần lo cho anh ta, xem anh ta còn bao nhiêu kiên nhẫn để quấy rầy cô.

Thật ra thì cô rất không tự nhiên! Dù sao trước đây, nói chuyện cùng anh ở khoảng cách gần như vậy rất ít.

Xung phong nhận việc đi rửa chén Cao Kỳ Lãng đã đi ra từ phòng bếp, nhìn Hoa Vi Vi đang co rúc thành một cục, đột nhiên có cảm giác cô độc, bình thường khi cô ở nhà một mình thường như vậy sao?

Anh rất ít khi về nhà, nếu có về sẽ ở thư phòng cùng phòng ngủ, mà cha mẹ anh rất ân ái, nhiều khi cũng không thấy người, những lúc này, cô lại một mình chờ đợi sao?

Hoa Vi Vi không chú ý tới Cao Kỳ Lãng lqđ đã ra ngoài, hơn nữa đứng sau lưng, lúc này điện thoại của cô reo vang, là Lạc Phong.

“Lạc Phong?”

Cao Kỳ Lãng nhú mày, là anh ta? Anh ta gọi điện tới làm gì?

Lạc Phong ở đầu bên kia điện thoại nói cho Hoa Vi Vi một tin, “Vi Vi, chuyện trước kia, bạn anh là cảnh sát, cậu ta nói đã tìm được người tình nghi rồi, đoán chừng hai ngày nữa sẽ bắt lại, chỉ có điều đến lúc đó em phải đến đồn cảnh sát một chuyến, em không có vấn đề gì chứ?”

Sắc mặt của Hoa Vi Vi lập tức thay đổi, tái nhợt trống rỗng nhìn về phía trước, đã tìm được sao? Là người kia sao? Cô cảm thấy cảm giác đáng sợ lúc đó lại xông lên đầu lần nữa, cả người đều đang run rẩy.

Cao Kỳ Lãng phát hiện cô có gì không đúng, lập tức đi qua ôm lấy cô, chạm đến nhiệt độ cơ thể của anh, để cho lòng của cô tạm thời ấm áp.

“Vi Vi, em có khỏe không?” Lạc Phong lo lắng hỏi.

“Ừm, em không sao.” Hoa Vi Vi cố gắng để cho bản thân quên đi chuyện khi đó, “Em biết rồi, đến lúc đó em sẽ đi, nhưng mà có thể em không nhớ rõ.” Có Cao Kỳ Lãng ở bên cạnh, không còn cảm giác sợ hãi như vậy.

“Không sao, anh và em cùng đi.” Lạc Phong dieendaanleequuydonn cũng là người chứng kiến, dĩ nhiên cũng muốn đi, cho nên chuyện này cô có thể yên tâm.

“Ừm, đến lúc đó anh thông báo lại cho em.” Hoa Vi Vi cúp điện thoại, tựa vào trong ngực Cao Kỳ Lãng.

Mà Cao Kỳ Lãng cũng không nói gì để cho cô tựa vào, hy vọng một lát nữa cô sẽ nói cho anh biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, nhưng Hoa Vi Vi không muốn nói, để cho anh nghe được cuộc điện thoại này đã là không nên rồi, càng không thể để cho anh biết, cho dù ban đầu cô có thật sự bị tổn thương hay không, nhưng đúng là chuyện đã xảy ra, khiến cho trái tim lẫn thân thể của cô bị thương.

Cao Kỳ Lãng cảm thấy cô không còn run nữa, cảm giác này giống như ngày anh nhìn thấy vết thương chằng chịt trên người cô vậy, cũng ngồi run rẩy, vừa rồi không biết Lạc Phong đã nói gì với cô? Mới có thể khiến cho cô biến thành như vậy?

Mặc dù anh rất tò mò muốn biết khi đó cô đã xảy ra chuyện gì, nhưng cô không chịu nói, anh sẽ không ép buộc, chỉ sợ chạm đến vết thương sâu trong lòng cô.

“Vi Vi...”

Hoa Vi Vi ngẩng đầu nhìn Cao Kỳ Lãng, xem anh định nói gì.

“Vi Vi, em có thể không rời xa anh?” Anh sợ cô sẽ rời đi, anh cũng không hiểu vì sao trong lòng lại có ý nghĩ như vậy, dù sao vẫn là sợ hãi.

Cô cau mày rời khỏi cái ôm của anh, tại sao anh lại hỏi cô như vậy? Phải là cô sợ mới đúng, cô sợ anh sẽ vì người phụ nữ khác mà rời khỏi cô, hơn nữa trong tương lai bọn họ sẽ giải trừ hôn ước, đến lúc đó cô phải rời đi, sao có thể lưu lại đây?

Nếu như anh có thể cho cô một hy vọng, có lẽ cô sẽ có thể cho anh một đáp án.

“Tại sao anh lại nói chúng ta không còn là anh em rồi?” Hoa Vi Vi không trả lời, hỏi ngược lại anh.

Tối hôm qua lúc anh nói khiến cho cô cảm thấy kỳ lạ, nhưng anh lại không để cho cô hỏi, khiến cho cô vẫn nghĩ không ra.

Bởi vì Hoa Vi Vi không trả lời, khiến cho Cao Kỳ Lãng hơi bực mình, vấn đề kia rất khó trả lời sao? Hơn nữa bây giờ cô lại hỏi tại sao? Chẳng lẽ cô không hiểu ý tứ của lời này sao? Vấn đề này càng khiến cho anh tức giận, anh bế cô vào trong lòng, hôn cô giống như tối hôm qua.

Hoa Vi Vi tức giận đánh lồng ngực của anh, anh lại như vậy, luôn không nói cho cô đáp án.

Cao Kỳ Lãng hơi buồn cô ra, “Vi Vi, chúng ta trở về phòng đi!”

“Cái gì?” Bọn họ vẫn còn đang thảo luận chuyện đấy.

Anh bế ngang cô lên, không để ý cô phản đối liền ôm cô trở về phòng, nếu quả thật phải biết như thế, vậy để cho chính cô cảm nhận đi, đối với cô anh yêu nồng nhiệt.

Chương 8

Lâm Na đã ở trong quán cà phê chờ đợi từ sớm, cô hẹn Cao Kỳ Lãng, khéo miệng cô nở nụ cười, nghĩ tới lúc nữa nên nói như thế nào để Cao Kỳ Lãng tin tưởng cô.

Cô biết mình hơi hư hỏng, nhưng vì tương lai của mình, không phá hủy chuyện giữa Cao Kỳ Lãng và Hoa Vi Vi, mình sẽ không có ngày tốt, dù sao cũng không phải là lần đầu tiên làm chuyện xấu với bọn họ, chỉ cần kết quả của cô tốt, vậy thì không có việc gì.

Chỉ là dù thế nào cô cũng không ngờ đến, mình bày ra trò đó lại không làm thương tổn tới Hoa Vi Vi, không khiến cho cô ta chủ động rời đi thì thôi, ngược lại còn để cho Cao Kỳ Lãng càng đến gần cô ta, thật sự quá khinh người rồi.

Rốt cuộc cô có chỗ nào kém Hoa Vi Vi, cô và Hoa Vi Vi có khác biệt duy nhất, chính là hai người Hoa Vi Vi cùng Cao Kỳ Lãng là thanh mai trúc mã mà thôi, chỉ có điều cô tuyệt đối không chịu thua, gả cho người có tiền là mơ ước của cô, dĩ nhiên, mặc kệ vì việc này mà cô phải trả giá bao nhiêu.

Cao Kỳ Lãng xuất hiện rất đúng giờ.

“Lâm Na, em hẹn anh ra ngoài có việc gì?” Anh ra ngoài trong thời gian làm việc, nên tính nói tóm tắt.

“Xin lỗi, anh Kỳ Lãng, anh đang bận rộn vậy mà em còn gọi anh ra ngoài.” Lâm Na làm bộ thật có lỗi nói.

Cao Kỳ Lãng chỉ cười cười nói: “Không sao, nói đi, có chuyện gì?”

Lâm Na mỉm cười xun xoe: “Anh Kỳ Lãng, em hẹn anh ra ngoài chỉ để muốn anh xem xem có công việc nào có thể giới thiệu cho em không... năm nay em tốt nghiệp, nhưng còn chưa tìm được công việc thích hợp, muốn hỏi anh có thể giúp em một chút không?”

Công việc? Cao Kỳ Lãng dieendaanleequydonn buông tảng đá trong lòng xuống, còn tưởng rằng cô sẽ nói lời trong lòng với anh, vẫn còn may là không phải, nếu thật sự nói, anh cũng không biết nên nói sao với cô.

“Công việc, hiện tại anh không rõ, anh phải đi hỏi bộ phận nhân sự một chút, chỉ có điều, em đã muốn vào công ty anh làm việc, vậy phải chịu được khổ...” Cao Kỳ Lãng thả lỏng nói chuyện với cô.

Lâm Na vội vàng cười nói: “Đó là đương nhiên, em biết rõ công việc tại Cao thị được đánh giá rất tốt, vì công việc tốt như vậy, dĩ nhiên phải dùng toàn lực mà thực hiện, nếu tổng giám đốc nguyện ý cho em một cơ hội như vậy.”

Dĩ nhiên là Cao Kỳ Lãng đồng ý, mặc dù không biết năng lực làm việc của Lâm Na như thế nào, nhưng kinh doanh chính là một vũ đài học tập, chỉ cần cô nguyện ý học tập, sẽ không quá kém.

“Đây là đương nhiên, không lâu nữa, Vi Vi cũng cần phải đi làm, nếu như cô ấy không đặc biệt muốn đi những công ty khác, có lẽ cũng sẽ ở Cao thị, về sau các em lại có bạn.”

Thật ra chỉ là một câu nói vô tâm của Cao Kỳ Lãng, nhưng Lâm Na lại đột nhiên có chút tức giận, tại sao anh lại đột nhiên nhắc tới Vi Vi, vốn không khí không tệ lắm, khiến cho cô không có tâm tình.

Mặc dù cô muốn đi làm việc, nhưng cô muốn làm thư ký của anh, tốt nhất có thể đến gần vị trí của anh, nhưng Hoa Vi Vi vừa xuất hiện, toàn bộ

của cô sẽ biến thành bọt nước.

“Đúng vậy, nếu Vi Vi làm cùng một công ty với em, cùng một ngành là tốt, bây giờ cô ấy chưa nói tới tìm việc sao? Có lẽ cô ấy còn chưa muốn đi làm thôi.” Lâm Na cười nói, nhưng trong nội tâm lại hết sức oán giận.

Cao Kỳ Lãng cũng không hiểu vì sao Hoa Vi Vi lại chưa nói, chỉ là đến lúc cô đưa ra, anh nhất định sẽ an bài, tuy nhiên vốn cô không cần đi làm, chỉ cần đợi ở nhà là tốt rồi.

Nghĩ đến Hoa Vi Vi, nụ cười trên mặt anh sâu hơn, cô gái nhỏ này chắc vẫn đang rối rắm vì chuyện ngày hôm qua? Anh không giải thích với cô, cô sẽ vẫn suy nghĩ, cho đến khi nào nghĩ thông suốt thì thôi, chỉ có điều cô không phải ngu dốt, sao nhìn mãi không ra chứ?

Lâm Na đột nhiên thấy Hoa Vi Vi ngoài cửa sổ, thì ra cô ấy đã đến, cô cố ý giả bộ kinh ngạc, sau đó nói với Cao Kỳ Lãng: “Anh bận rộn công việc, vậy trở về trước đi, em ở đây chờ bạn một chút.”

Cao Kỳ Lãng nhìn thời gian, đã không sai nhiều lắm, đúng lúc nên đi, “Được rồi! Có tin gì anh sẽ báo cho em.” Nói xong liền đi.

Lâm Na mỉm cười, không riêng vì lời của anh, mà tiếp theo đây còn phải diễn một màn kịch hay.

Không biết xảy ra chuyện gì, hôm nay Lâm Na lại hẹn Hoa Vi Vi, mặc dù cô không muốn đi, nhưng dù thế nào thì Lâm Na cũng là bạn, cho nên cô đúng giờ ra cửa.

Khi cô tới bên ngoài cửa sổ quán cà phê thì phát hiện Lâm Na đã đến, ban đầu cô còn tưởng rằng lần này lại phải chờ lâu, nhưng mà, khi cô nhìn thấy người ngồi đối diện Lâm Na thì một chút tâm tình cũng không có.

Là Cao Kỳ Lãng, tại sao anh lại ở đây? Bây giờ anh không phải nên ở công ty sao?

Một lát sau, Lâm Na phát hiện ra Hoa Vi Vi, hơi kinh ngạc, sau đó lập tức nói gì đó với Cao Kỳ Lãng, Cao Kỳ Lãng liền đứng lên đi ra ngoài.

Hoa Vi Vi còn đứng ở bên ngoài, không rời đi, cô chờ Cao Kỳ Lãng đi rồi cô mới đi vào.

Lâm Na áy náy nhìn Hoa Vi Vi, “Vi Vi, tớ không biết cậu sẽ đến sớm như vậy.” Thật ra thì cô đã biết từ sớm, cũng coi như cho phép cô ta đến sớm để thấy cảnh này.

Hoa Vi Vi hơi lạnh nhạt nói: “Cậu tìm tớ có chuyện gì?”

Trước đây cô từng hoài nghi quan hệ giữa Lâm Na và Cao Kỳ Lãng, cho dù là người phụ nữ như thế nào, ít nhiều gì cũng sẽ có ngờ vực vô căn cứ người đàn ông của mình, cô cũng không ngoại lệ, cho dù khi đó cô còn coi anh là anh trai.

Cô đột nhiên sợ hãi lời Lâm Na định nói, cô hỏi anh thế nào, anh cũng không nói, nhưng bây giờ lại từ trong miệng người phụ nữ khác mà biết sao? Cô có một cảm giác giống như tiểu tam bị ép xuống sân khấu, mặc dù còn chưa xác nhận quan hệ giữa cô và Cao Kỳ Lãng, nhưng trên danh nghĩa mình vẫn là vợ chưa cưới của anh.

Hoa Vi Vi cố gắng che giấu ý nghĩ của mình, cô đột nhiên cảm thấy mình thật đáng buồn, chỉ sợ bản thân sẽ không nhận được mà khóc không ngừng.

Lâm Na hơi khó hiểu với vẻ mặt của Hoa Vi Vi, cũng phá vỡ hình ảnh nói chuyện giữa cô và chồng chưa cưới của cô ta, tại sao còn có thể bình tĩnh như vậy mà ngồi xuống nói chuyện với cô? Cô cố ý gọi Hoa Vi Vi tới,

chính là để cho cô ta nhìn hình ảnh vừa rồi, nhưng theo ý của cô, tiếp theo không phải Hoa Vi Vi nên chất vấn cô sao?

“Thật ra thì tớ muốn nói chút chuyện của bản thân với cậu, nhưng mới bị cậu phá vỡ, tớ nghĩ không lừa được cậu.” Lâm Na Die nda nl e q uu ydo n vẫn nhìn về mặt của Hoa Vi Vi, hy vọng có thể thấy điều mình muốn.

Chỉ có điều sắc mặt Hoa Vi Vi hơi thay đổi, nhưng vẫn hết sức nhẫn nại, cho dù cô ta nói gì, đều không thể khiến cho bản thân mình yếu ớt.

Vào giờ phút này, cô biết Cao Kỳ Lãng là kẻ lừa gạt, anh lừa cô, nhất định là lừa cô!

“Tớ đã ở chung một chỗ với anh Kỳ Lãng từ sớm.” Lâm Na nói ra chân tướng.

Không biết là do Lâm Na diễn tốt, hay do tâm tình của cô quá hỗn loạn, mà Hoa Vi vi nghe không hiểu, lời cô ta nói rốt cuộc là thật hay giả.

“Trong chuyến đi du lịch miền Nam đợt trước, chúng tớ đã ở chung một chỗ, anh ấy giấu cậu, bởi vì quan hệ vợ chưa cưới của cậu với anh ấy, xin lỗi, Vi Vi, chúng tớ không phải cố ý, cậu cũng biết tớ thật sự rất yêu anh Kỳ Lãng, mà không phải cậu không còn tình cảm với anh ấy sao? Cho nên tớ mới có thể cùng anh ấy.”

Hoa Vi Vi cắn môi dưới, cô ta đã biết? Nhưng hai người kia lại lựa chọn giấu diếm?

Hơn nữa bọn họ ở chung một chỗ, tại sao anh vẫn không thừa nhận, cũng không nói với cô? Cô có chút không dám tin lqđ tưởng, nếu anh đã ở chung một chỗ với Lâm Na, tại sao còn dây dưa với cô? Tại sao còn đối xử tốt với cô như đối với tình nhân?

“Tại sao hai người không nói sớm một chút cho tớ biết?”

Cô không biết có nên tin tưởng không, nhưng nhìn Lâm Na nói giống như thật, khiến cho cô không nhận được mà hoài nghi, lời Cao Kỳ Lãng nói với cô mấy ngày này, đều là giả sao? Tại sao anh lại muốn nói những lời lừa gạt đó với cô? Anh là hạng người như vậy sao? Anh thật sự muốn làm chuyện tổn thương đến cô như vậy sao?

“Xin lỗi, vốn anh ấy không muốn để cho tớ nói, nhưng nếu bây giờ tớ không nói, sớm muộn gì cậu cũng biết, tớ không chịu nổi lương tâm mình bị lên án, cho nên tớ định nói trước cho cậu.” Lâm Na nói xong tỏ vẻ đáng thương, thậm chí còn chảy nước mắt.

Lâm Na nói như vậy là hoàn toàn muốn chia rẽ hai người, trước kia không bắt được Hoa Vi Vi đi, hiện tại một chiêu này chắc cũng có thể? Chỉ cần mình xử lý tốt, ở trước mặt Cao Kỳ Lãng giả bộ đáng thương một chút, vậy quan hệ giữa cô và Cao Kỳ Lãng sẽ có thể gần hơn.

“Hơn nữa, tớ đã mang thai, cho nên tớ chỉ có thể lựa chọn nói cho cậu biết.”

Mang thai? Hoa Vi Vi kinh ngạc nhìn Lâm Na, anh cùng Lâm Na có đứa bé?

“Tớ biết chuyện này hoàn toàn là bất ngờ đối với cậu, nhưng mà chúng tớ đều muốn đứa nhỏ này, mà điều kiện đầu tiên chính là để cho cậu từ hôn.” Cô nói ra lời bản thân muốn nói.

Từ hôn? Nhưng hai ngày nay lqđ anh chưa nói tới với cô?

“Không thể nào! Anh ấy chưa hề đề cập tới với tớ.”

Hoa Vi Vi cảm giác bản thân không nên dễ dàng tin tưởng lời cô ta nói như vậy, nhưng nếu như đó là sự thật? Cô có thể không tin tưởng sao? Không, cô lựa chọn không tin.

“Nhưng mà, Vi Vi, đây là sự thật, anh ấy nói sẽ cho tớ một danh phận.” Lâm Na không ngờ cô ta lại kiên định nói không thể như vậy, chẳng lẽ tình cảm của bọn họ đã tiến triển đến mức hoàn toàn tin tưởng đối phương?

“Không thể nào!” Hoa Vi Vi lqđ căng thẳng, tâm tình cũng cảm thấy rất phức tạp.

Lâm Na hơi tức giận, cô ta lại nói không thể, chẳng lẽ trong khoảng thời gian này Cao Kỳ Lãng đã tỏ lộ với cô ta, cho nên cô ta lựa chọn tin tưởng Cao Kỳ Lãng? Mặc dù đối với cô mà nói, xuống tay với Hoa Vi Vi dễ dàng hơn với Cao Kỳ Lãng, nhưng nếu như cô ta vẫn kiên định tin tưởng Cao Kỳ Lãng như vậy, mưu kế của cô sẽ không thành công.

Cô làm ra suy đoán to gan, hy vọng lời của mình có thể khiến cho cô ta tin tưởng.

“Gần đây, có phải anh Kỳ Lãng đối xử tốt với cậu không? Còn nói những lời khiến cho cậu cảm thấy vui mừng và sung sướng, nhưng cậu biết không? Những điều đó đều là giả, cũng là để lừa cậu nắm trong tay, sau đó sẽ vứt bỏ cậu, khiến cho cậu hoàn toàn biến mất trong cuộc sống của anh ấy.”

Lâm Na thấy sắc mặt của Hoa Vi Vi trở nên tái nhợt, cũng biết suy đoán của mình đúng, nếu như không phải Cao Kỳ Lãng đối tốt với cô ta, sao cô ta lại tin tưởng mà không nghi ngờ như vậy.

Hoa Vi Vi hơi ngu ngơ nhìn Lâm Na, đây chính là nguyên nhân mà Cao Kỳ Lãng đối tốt với cô? Cũng là lý do anh không chịu nói ra?

Anh nói không muốn làm anh em lqđ nữa không phải có ý làm tình nhân, mà có ý cả đời không hề gặp mặt? Cô ta hiểu, thì ra trong suy nghĩ của anh cô còn kém Lâm Na!

Vốn trong lòng cô không tin, nhưng giờ phút này, lòng tin của cô đối với anh hoàn toàn tan rã.

Lâm Na nói trúng chỗ cô để ý trong lòng, nhưng mà còn chưa xác định, cô sẽ không dễ dàng tin lời Lâm Na như vậy.

“Anh ấy không phải là người như thế.” Hoa Vi Vi không biết đang tìm lý do vì Cao Kỳ Lãng, hay đang giải thích cho anh? Nhưng khi cô nói ra lời này, cô cho rằng mình nên tin tưởng Cao Kỳ Lãng mới đúng, bởi vì anh là anh trai lớn lên từ nhỏ với cô, là người cô yêu.

Cô không biết ai nói thật, ai nói dối? Nếu như là Cao Kỳ Lãng nói dối, cô nhất định sẽ hận chết người đàn ông đào hoa này; nếu như là Lâm Na nói dối, tại sao cô ta lại muốn lừa cô? Chẳng lẽ vì người đàn ông Cao Kỳ Lãng này sao?

Lâm Na vô cùng kinh ngạc, rốt cuộc là nguyên nhân gì có thể khiến cho Hoa Vi Vi tin tưởng Cao Kỳ Lãng như vậy? Ăn thuốc mê hôn? Nếu tiếp tục như vậy, kế hoạch của cô sẽ không thể thực hiện.

Không đúng, cô còn một vũ khí Die nd da nl e q uu ydo n cuối cùng, cô nhất định phải khiến cho Hoa Vi Vi rời khỏi nhà họ Cao.

“Vi Vi, có một chuyện thật ra thì tớ không biết có nên nói cho cậu không, nhưng nếu như tớ không nói ra thì thấy thật có lỗi với cậu.” Lâm Na cố ý giả bộ rất áy náy nhìn cô.

“Chuyện gì?” Tại sao cô lại có một dự cảm chẳng lành, chuyện Lâm Na nói ra nhất định sẽ làm tổn thương cô.

Lâm Na do dự, “Chuyện này...”

“Nói đi!” Hoa Vi Vi gấp gáp.

“Nếu tớ nói rồi, vậy cậu có thể đồng ý với tớ là không làm tổn thương anh Kỳ Lãng không?”

Rốt cuộc là chuyện gì? Sao Lâm Na lại kỳ lạ như thế, “Cậu nói đi!”

Lâm Na vốn định giả bộ một chút, nhưng nếu cô ta muốn biết, vậy cô liền nói cho cô ta biết, sau đó nhanh chóng rời Cao Kỳ Lãng đi.

“Anh Kỳ Lãng, tìm người đi làm nhục...” Lâm Na cố ý giả bộ nói không nên lời, “Chắc cậu cũng hiểu.”

Đương nhiên là Hoa Vi Vi hiểu, chỉ có điều lời cô ta vừa nói là thật sao? Cao Kỳ Lãng tìm người làm nhục cô?

Sao lại như vậy? Sao lại là anh? Sao anh có thể làm vậy với cô? Chuyện này vốn không có mấy ai biết, ngay cả Cao Kỳ Lãng lqđ cô cũng không nói, sao Lâm Na lại biết? Hơn nữa cô ta còn nói do Cao Kỳ Lãng điều khiển?

“Vi Vi...” Lâm Na áy náy nhìn cô, “Thật ra thì chuyện này tớ cũng rất áy náy, tớ nên nhắc nhở cậu trước.”

“Sao cậu biết? Cậu nói là anh ấy sai khiến? Đây là ý gì?” Nét mặt Hoa Vi Vi trở nên nghiêm túc.

Lâm Na làm bộ khó xử, nhăn nhó không biết nên nói hay không nên nói, thật ra là chờ Hoa Vi Vi hỏi tới.

Quả nhiên, Hoa Vi Vi dễ dàng sập bẫy của cô.

“Cậu nói mau, rốt cuộc chuyện này là sao?” Hoa Vi Vi hấp tấp hỏi cô ta.

Lâm Na làm ra vẻ đã nghĩ thông suốt, “Được rồi, tớ có thể nói cho cậu biết, nhưng cậu phải đồng ý, nhất định không được làm hại anh Kỳ Lãng, cũng không được nhắc đến chuyện này với anh Kỳ Lãng.”

Chỉ có để cho Hoa Vi Vi tin tưởng chuyện này, mới có thể khiến cho cô ta chết tâm với Cao Kỳ Lãng, mặc dù cô đẩy lqd chuyện này cho Cao Kỳ Lãng, nhưng thật ra cô cũng tin tưởng rằng Hoa Vi Vi tuyệt đối sẽ không xuống tay với Cao Kỳ Lãng, cô ta sẽ không điều tra chuyện này.

“Thật ra thì, lúc trước khi chúng tớ đi chung với nhau, anh đã đề cập tới rất chán ghét cậu, muốn giải trừ hôn ước với cậu, nhưng nếu như chính anh ấy mở miệng giải trừ hôn ước thì chắc chắn sẽ không được, nên nhất định phải để cậu nói lên trước mới được, liền muốn tìm một chuyện khiến cho cậu không thể không mở miệng nói lời giải trừ hôn ước.” Nói xong Lâm Na còn làm ra vẻ vô cùng áy náy.

Sau đó anh nghĩ đến biện pháp này, chính là tìm người làm nhục cậu, tớ thấy anh ấy đưa tiền cho một người đàn ông cao trung bình, mập mập, còn nói anh ta đến gần nhà cậu vào buổi tối...”

Trong đầu Hoa Vi Vi âm một tiếng, người đàn ông chiều cao trung bình? Trong ấn tượng của cô, chính là dáng vẻ của người đàn ông suýt chút nữa đã làm nhục cô, chẳng lẽ đúng là do anh kêu người làm? Anh lại có thể vì muốn cô biết khó mà lui mà làm ra chuyện như vậy, nếu như đêm hôm đó Lạc Phong không cứu cô, cô có thể nói lời giải trừ hôn ước thật sự theo ý định của anh?

Coi như cuối cùng cô không bị người đàn ông kia cướp đi trinh tiết, nhưng cô vẫn giao bản thân cho Cao Kỳ Lãng, nếu như Cao Kỳ Lãng chân chính là người giết dây, vậy cô có gì khác việc đưa dê vào miệng cạp?

Sau khi cô gặp chuyện không may, còn ân cần chạy đến phòng cô quan tâm cô ra sao, thì ra muốn biết kế hoạch thành công hay không? Về sau lại biết có thể không thành công, cho nên liền không hỏi nữa.

“Tớ biết có thể cậu không tin, nhưng đây là sự thật.” Lâm Na nói nghiêm túc: “Tớ có khuyên anh ấy, nhưng anh ấy dieendaanleequuydonn nói chuyện đã an bài xong rồi, thì không thể thay đổi, hơn nữa còn nói người anh ấy thích là tớ, anh muốn đối xử với cậu như thế nào cũng được.” Lâm Na nếm được cảm giác bắt nạt cô, càng nói càng quá đáng, càng nói càng nghiệm.

Đáng thương thay, thiếu chút nữa Hoa Vi Vi không nhận được muốn té xỉu rồi, đây thật sự là người đàn ông mà cô đã nhận định từ nhỏ sao? Anh ấy thật sự như lời của Lâm Na nói sao?

Cô không tin, mặc dù cô ta nói khiến cho cô hơi hoài nghi Cao Kỳ Lãng, nhưng sao anh có thể làm như vậy với cô?

“Không thể nào, anh ấy không thể làm như vậy với tớ.”

Không tin? Vậy sẽ phải để cho mày hoàn toàn tin tưởng, Lâm Na mím môi.

“Tớ biết anh ấy làm như vậy là không đúng, nhưng đều do anh ấy vì tớ, tớ và anh ấy yêu nhau, nhưng cậu lại chần ở giữa hai chúng tớ, cậu lại không chủ động giải trừ hôn ước, khiến cho anh ấy không có cách nào, mới có thể nhất thời nghĩ ra biện pháp như vậy.” Lâm Na làm ra vẻ mình có bao nhiêu uất ức.

Muốn bịa đặt chuyện cũ, cô tuyệt đối có thể, còn nói giống như thật đấy.

Rốt cuộc Hoa Vi Vi không nhịn được mà khóc, mình ở bên cạnh anh ấy vài chục năm, lại không thể hiểu được anh, cô biết anh có thể vì để đạt mục đích trong công việc sẽ không từ thủ đoạn, nhưng không ngờ lại tới ở phương diện khác cũng vậy, thật sự khiến cho cô không tưởng tượng nổi.

“Tớ biết nói như vậy là làm tổn thương cậu, nhưng mà tớ lại muốn cho cậu thấy rõ, anh ấy đối với cậu như thế nào.” Lâm Na có ý tốt giải thích.

Hoa Vi Vi đã hoàn toàn u mê, cô nên tin tưởng lời Lâm Na nói sao? Cô có nên trở về nghe Cao Kỳ Lãng nói không? Nếu đúng là do anh sai khiến, sao anh có thể nói thật cho cô? Bây giờ cô không còn cách nào phân biệt xem Lâm Na nói đúng sự thật không.

Cao Kỳ Lãng là người đàn ông biết giấu tâm sự trong lòng, có chuyện anh sẽ không nói cùng cô, cho nên cô mới có thể hoài nghi thái độ của anh, nhưng bây giờ, rốt cuộc cô có nên tin tưởng anh vô điều kiện hay nghi ngờ anh đây?

Mặc dù, cô cảm thấy lời Lâm Na nói có nhiều chỗ kỳ quái, nhưng lại nói không ra kỳ quái ở điểm nào.

Lâm Na nhìn dáng vẻ của cô vẫn còn hơi hoài nghi liền thêm mắm dặm muối: “Chỉ có điều, cũng may, cuối cùng cậu không bị làm sao phải không? Nếu không tớ sẽ áy náy.”

Ngay cả cái này cũng biết, điều này khiến cho Hoa Vi Vi tin lời của cô, nhưng cũng không phải cho rằng chuyện này là do Cao Kỳ Lãng sai khiến, mà hoài nghi là do Lâm Na làm.

Hoa Vi Vi không ngờ một người phụ nữ lại có thể làm ra chuyện thương thiên hại lý như vậy, huống chi họ đã từng là bạn.

Xét một phương diện Lâm Na vẫn lqđ còn hơi sợ hãi, cô sợ nếu như Hoa Vi Vi đi chất vấn Cao Kỳ Lãng, Cao Kỳ Lãng sẽ đi điều tra, chứng minh tất cả, cho nên trước tiên phải giải thích cho Hoa Vi Vi.

“Chuyện này cậu biết là được rồi, van cậu không nên làm tổn thương anh Kỳ Lãng, nếu như cậu thật sự muốn tìm cảnh sát, vậy thì tìm tớ đi, đều bởi vì tớ, anh Kỳ Lãng mới có thể làm như vậy.” Lâm Na lại nói rằng mình rất quan trọng, cố ý để cho Hoa Vi Vi không đành lòng.

Hoa Vi Vi nhìn Lâm Na, Lâm Na thật sự có thể vì Cao Kỳ Lãng mà làm chuyện như vậy sao? Coi như người đàn ông kia vì cô ta mà làm tổn thương người khác, về sau cũng sẽ vì những người phụ nữ khác làm tổn thương cô ta thôi?

Cô tin tưởng Cao Kỳ Lãng, nhưng bây giờ chuyện quá kỳ quái, khiến cho cô không có cách nào để tiếp nhận, bây giờ mặc dù Lâm Na nói cho cô biết chuyện này, nhưng cô phát hiện mình vốn không có cách nào lqđ đi cảm hận Cao Kỳ Lãng, có lẽ bởi vì mình vốn không có đủ tư cách trở thành người phụ nữ của anh, mới có thể để cho anh nhẫn tâm đối phó cô.

Hoa Vi Vi hơi sững sờ, cô không cho rằng mình còn tâm trạng để nói thêm gì với Lâm Na nữa, đứng lên rồi rời khỏi quán cà phê.

Lâm Na thực hiện được mưu kế cười nhìn bóng lưng của cô, “Hoa Vi Vi, xem mày đấu với tao như thế nào? Hiện tại chắc mày rất hoang mang, rất đau lòng, tao không tin như vậy rồi mà mày vẫn không đi.”

<http://diendanlequydon.com/>

Chương 9

Hoa Vi Vi mắt hờn hờn vừa đi rất lâu mới về đến nhà, lúc về đến nhà thì trời đã tối, hơn nữa Cao Kỳ Lãng cũng đang ở nhà, còn thấy lạ là vì sao đã trễ như vậy mà Hoa Vi Vi vẫn chưa về nhà, gọi điện thoại rất nhiều nhưng đều không nhận, khiến cho anh sợ đến mức định ra ngoài tìm thì cô trở về.

Cao Kỳ Lãng đi đến cửa định đón cô, còn muốn hỏi cô, vì sao lại về nhà trễ hơn anh? Nhưng thấy Hoa Vi Vi hơi khác thường.

“Vi Vi, em làm sao vậy? Ăn cơm lqđ chưa?” Cao Kỳ Lãng nhìn cô kỳ quái.

Hoa Vi Vi không để ý đến anh, trực tiếp né tránh anh đi về phòng mình.

Cao Kỳ Lãng cảm thấy cô rất lạ, muốn giữ chặt cô, để cho cô dừng lại, nhưng lại giống như gặp phải vị thần xui xẻo, cô lập tức hất tay anh ra, còn hung tợn nói một câu: “Không được đụng vào em!”

Con người đáng sợ này, cô thật sự sợ hãi, khiến cho cô không có cách nào nhìn thẳng vào anh.

Cô đã xảy ra chuyện gì? Tại sao lại đột nhiên nổi giận? Cao Kỳ Lãng không hiểu cô luôn lạnh lùng tại sao lại tức giận?

Anh định đẩy cửa phòng cô, nhưng phát hiện cửa khóa từ bên trong, anh gõ gõ mấy cái, “Vi Vi, đã xảy ra chuyện gì? Em làm sao vậy?” Nhưng bên trong không có tiếng trả lời nào, điều này khiến cho anh cảm thấy lo lắng.

Đang chuẩn bị tìm chìa khóa dự phòng, lại nghe được giọng nói từ bên trong: “Em muốn ở một mình, anh đừng làm phiền em.” Hoa Vi Vi nói xong liền nằm lên giường.

Mặc dù bên ngoài còn truyền tới âm thanh phản đối, nhưng cô không có tâm tình để đáp lại, chỉ nằm lì ở trên giường tiếp tục khóc.

Hết cách rồi, lòng cô quá đau đớn, dieendaanleequuydonn cô vốn không định trở về, nhưng trong chốc lát không tìm thấy Dao Dao, cũng không tìm được Lạc Phong, ở bên ngoài ngoài trừ hai người bạn này ra cô không có bạn bè nào khác, cho nên dưới tình huống không có người bạn nào, chỉ có thể trở về.

Lần này thật sự là cô bị trừng phạt đúng tội, cô thật sự tin sai người, hơn nữa còn là lỗi đặc biệt, tại sao lại cảm thấy anh đối xử tốt với cô? Tại sao lại cảm thấy người đàn ông này là ông trời của cô? Thì ra tất cả chỉ là biểu hiện giả dối, người đàn ông kia chỉ muốn thoát khỏi cô mà thôi.

Giống như lời Lâm Na nói, bây giờ anh đến gần, cũng muốn sau này từ từ khiến cho cô rời đi!

Nhưng rõ ràng cô đã đồng ý với anh, sau khi tốt nghiệp đại học cô sẽ rời đi, tại sao anh còn phải đối xử với cô như vậy? Rốt cuộc anh ghét cô bao nhiêu?

Nhưng đáng giận nhất, coi như cô biết anh làm tổn thương cô, tổn thương cô nặng nề, nhưng lòng cô vẫn nhớ anh, vẫn tìm lý do cho hành động của anh, còn cảm thấy anh không phải là người như thế, anh yêu mình.

Nhưng lời nói của Lâm Na vẫn lqđ vang vọng bên tai cô, cô hình dung nghi phạm làm nhục mình vốn là cùng một người, nếu như không phải do anh làm, tại sao Lâm Na lại biết?

Vậy có phải do Lâm Na làm không? Hoa Vi Vi cau mày tự hỏi bản thân.

Nhưng cô đã lấy được đáp án, Lâm Na chỉ là một sinh viên đại học bình thường mà thôi, vẫn là người con gái yếu đuối, sao lại biết người như vậy? Nhưng cô không cho rằng Cao Kỳ Lãng làm, chỉ có thể nói là có nghi ngờ Cao Kỳ Lãng.

Hoa Vi Vi tức giận lấy búp bê sứ anh tặng ra, muốn ném xuống đất đập vỡ nát, nhưng mỗi lần giơ lên, muốn đập xuống, cũng thật khó khăn, cảm giác về sau có thể sẽ hối hận.

“Cao Kỳ Lãng, vì sao anh lại muốn đối xử với em như vậy?” Hoa Vi Vi tê tâm liệt phế nói.

Mặt đầy nước mắt cô lại nằm xuống giường, chỉ có thể mặc cho nước mắt của cô thấm ướt ga trải giường.

-----Puck.d.đ.l.q.đ-----

Dao Dao bưng cho Hoa Vi Vi một chén nước, nhìn Hoa Vi Vi đang ngồi ngây ngốc trên ghế sa lon.

“Cậu thật sự rời nhà ra đi à? Rốt cuộc cậu làm sao rồi?” Bên cạnh ghế sa lon đang đặt hành lý của Hoa Vi Vi, hơn nữa sau khi đến đây vẫn không nói một câu, cũng không biết như thế nào.

Chuyện phát sinh ngày hôm qua, Hoa Vi Vi chưa kịp nói cho Dao Dao, cô đã khóc ở nhà cả một buổi tối, mắt đã sưng đỏ lên, cuối cùng nhân lúc Cao Kỳ Lãng đi đón cha Cao, mẹ Cao, liền chạy đến chỗ Dao Dao.

“Tớ rời khỏi nhà họ Cao rồi.” Cô cau mày nói cho cô ấy biết.

Dao Dao kinh ngạc, “Tại sao?” Không phải dù thế nào thì cô ấy cũng không muốn rời khỏi Cao Kỳ Lãng sao? Tại sao bây giờ nói đi là đi chứ? Hơn nữa còn thẳng thừng mang theo cả hành lý.

Hoa Vi Vi không nhịn được lại khóc, “Ngày hôm qua chính tớ nhìn thấy Lâm Na và Cao Kỳ Lãng cùng một chỗ trong quán cà phê.”

Dao Dao cảm thấy kỳ quái, điều đó cũng không nói lên cái gì, “Vậy thì sao?” Cô không hiểu ý mà cô ấy muốn nói.

Hoa Vi Vi hít sâu một hơi, nói câu lúc chiều Lâm Na nói với cô, “Lâm Na đang mang thai con của anh Kỳ Lãng.”

Dao Dao trừng to mắt nhìn Hoa Vi Vi, cô biết Lâm Na là ai, mà Hoa Vi Vi đã nói chuyện xảy ra giữa bọn họ, nhưng sao con hồ ly tinh này có thể đánh bất ngờ mà thành công, mang thai? Vậy Hoa Vi Vi làm sao bây giờ? Cô ấy mới đúng là vợ lớn, là người mà cha mẹ Cao chọn làm vợ của Cao Kỳ Lãng, sao bây giờ lại bị người ta đoạt lấy?

“Vậy ba mẹ anh ta nói sao? Cho cậu đi? Để cho con hồ ly đó vào cửa?” Dao Dao đột nhiên dâng đầy lửa giận, tại sao lại có thể là người không có trách nhiệm như vậy? Chẳng lẽ cha mẹ Cao cũng không có lương tâm đuổi vợ cả đi hay sao? Nói như thế nào thì Cao Kỳ Lãng cũng ăn Hoa Vi Vi, chỉ có điều cái bụng Lâm Na không chịu thua kém mà thôi.

Hoa Vi Vi không biết suy nghĩ trong lòng Dao Dao, chỉ trả lời câu hỏi của Dao Dao.

“Hôm nay cha Cao, mẹ Cao mới từ miền Nam trở lại, Die nd da nl e q uu ydo n bọn họ vốn không biết xảy ra chuyện gì? Tớ tự rời đi, tớ sợ, tớ sợ mình không có dũng khí đối mặt với tất cả.”

Dao Dao không còn gì để nói: “Gì mà không thể đổi mặt, là Cao Kỳ Lãng và Lâm Na làm tổn thương cậu, cậu không sai, cậu là người thua thiệt nhất.”

Hoa Vi Vi cũng cảm thấy mình thua thiệt nhất, vốn muốn nói chỉ làm anh em còn có thể nhận được chút yêu thương của Cao Kỳ Lãng, nhưng không nghĩ đến lúc còn chưa chuyển thành quan hệ khác, đã phát hiện mình không có cái gì, mình đã mất tất cả.

“Thật ra thì còn một chuyện, là Lâm Na nói cho tớ biết.” Hoa Vi Vi cảm giác ngoài việc mình có thể nói với Dao Dao ra, không ai có thể giúp cô giải quyết vấn đề bây giờ.

“Chuyện gì? Lúc ấy cậu nên mang theo tớ, để tớ giúp cậu tiêu diệt con hồ ly tinh kia.” Dao Dao tưởng rằng Lâm Na kia nói lời tổn thương đến cô ấy.

Hoa Vi Vi cầm giấy vệ sinh lau nước mắt, “Cô ta nói cho tớ biết, thật ra thì anh Kỳ Lãng là người giết dây kẻ định làm nhục tớ.”

Câu nói mạnh mẽ bất ngờ này khiến Dao Dao thiếu chút nữa sợ đến mức rớt từ trên ghế sa lon xuống, “Cậu nói gì?” Sau lại rất nghiêm túc hỏi lại lần nữa, “Lời cậu vừa nói chắc không phải là thật chứ?”

Hoa Vi Vi cũng không biết có phải là thật hay không nên mới nói cho cô ấy biết, hy vọng cô ấy có thể giúp đỡ giải quyết một chút.

“Tớ không biết, những lời này là lqđ Lâm Na nói cho tớ biết, nhưng người mà cô ta miêu tả rất giống với người đàn ông kia, nhưng cô ta nói là anh Kỳ Lãng làm, cô ta còn nói anh Kỳ Lãng làm vậy là do tớ không chịu từ hôn, trở ngại bọn họ, cho nên anh mới định dùng cách này để cho tớ chủ động từ hôn.”

Dao Dao rất hoài nghi, cô không biết Cao Kỳ Lãng, nhưng từ lời Hoa Vi Vi nói trong khoảng thời gian này khiến cho cô nghĩ, không phải anh ta đối xử rất tốt với cô ấy sao? Hơn nữa, dường như anh ta phải phát hiện ra ưu điểm của Hoa Vi Vi mới phải, tại sao anh ta lại thích Lâm Na chứ? Cả chuyện Hoa Vi Vi nghe đều do Lâm Na nói, vậy còn Cao Kỳ Lãng nói sao? Là ngụy biện hay thẳng thắn thừa nhận rồi?

“Thế Cao Kỳ Lãng nói sao?”

Hoa Vi Vi cau mày, sao cô dám hỏi?

“Tớ không hỏi anh ấy, khi về nhà tớ liền trốn vào trong phòng, vốn không hỏi, tớ cũng không có ý định hỏi, anh ấy sẽ không nói cho tớ biết, tớ hiểu trong lòng anh ấy đang giấu chuyện gì đó, mấy ngày nay nói những lời kỳ quái với tớ, cho nên tớ mới nghĩ, có phải thật sự là do anh ấy làm hay không?”

Dao Dao cảm thấy vô cùng kỳ quái, nhưng chuyện này Hoa Vi Vi cũng không hỏi Cao Kỳ Lãng, vốn không tìm được bất kỳ lời giải thích nào, Lâm Na là hồ ly tinh, có thể tin tưởng toàn bộ lời của cô ta nói sao? Nếu Lâm Na cố ý nói như vậy, không phải Hoa Vi Vi đã trúng kế rồi sao?

“Cậu cảm thấy Cao Kỳ Lãng là người như vậy sao?” Cô đã gặp Cao Kỳ Lãng hai lần, lần đầu tiên là ở hộp đêm, lúc ấy lqd đúng là ánh mắt của anh ta nhìn Lâm Na, nhưng anh ta lại rất quan tâm tự mình đưa Hoa Vi Vi về, mà không phải để cho tự cô ấy đi về.

Lần gặp mặt thứ hai, cả đêm Hoa Vi Vi không về nhà, vẻ khẩn trương của anh ta hiện rõ trên mặt, ngay cả sau này khi nghe Hoa Vi Vi nói lại, bởi vì sự xuất hiện của Lạc Phong, khiến cho anh chất vấn cô ấy cả ngày, cô đã cảm thấy Cao Kỳ Lãng đối xử với Hoa Vi Vi không phải bằng tình anh em đơn thuần rồi.

Lạc Phong? Đúng rồi, để cho Lạc Phong tới đây, nhiều người nhiều cách nghĩ!

“Tớ gọi điện kêu Lạc Phong qua đây! Lần trước không phải cậu nói Cao Kỳ Lãng cùng Lạc Phong đã chạm mặt nhau sao? Có lẽ anh ấy sẽ nhìn ra chút gì đó không chừng.” Nói xong liền không để ý sự phản đối của Hoa Vi Vi, lập tức gọi Lạc Phong tới.

Lạc Phong vừa nghe là chuyện của Hoa Vi Vi, dĩ nhiên lập tức chạy tới, nhưng khiến cho Hoa Vi Vi cảm thấy thật có lỗi, bởi vì chuyện của cô, lại muốn tìm nhiều người giải quyết như vậy.

Dao Dao lập tức nói tình huống của Hoa Vi Vi cho Lạc Phong.

Sau khi Lạc Phong nghe xong lập tức nói ra ý kiến của mình, “Cao Kỳ Lãng tuyệt đối không làm chuyện như vậy, anh ta lqđ yêu em, sao lại làm chuyện sẽ khiến em tổn thương chứ?”

Yêu cô? Hoa Vi Vi kinh ngạc, làm sao có thể? Nếu như người anh yêu là cô, sao không nói?

“Không thể nào! Lúc đầu anh ấy vẫn nói với em chi làm anh em, sao có thể yêu em chứ?” Hoa Vi Vi không thể tin được.

Dao Dao lại đồng ý với quan điểm của Lạc Phong, “Sao lại không được? Cậu cũng nói là lúc trước, nhưng bây giờ không giống, trước đây không phải cậu cũng đảm bảo sau khi lớn lên sẽ không thích Cao Kỳ Lãng sao? Đáng tiếc bây giờ cậu yêu rồi.”

Hoa Vi Vi cau mày, cô ấy nói vậy cũng có chút đạo lý, nhưng khẳng định vậy sao?

Lạc Phong nhìn thấu sự do dự của cô, “Bây giờ anh ta cũng không coi em là em gái, lần trước không phải tự nhận là chồng sao? Vậy không phải chứng minh quan hệ giữa hai người không giống trước?”

Là như vậy sao? Nhưng anh chưa từng chính miệng nói với cô, mới có thể gây ra hiểu lầm như vậy, không phải cô không muốn tin tưởng anh, nhưng anh thật sự không cho cô cảm giác an toàn thôi!

“Vi Vi, có lẽ chuyện này hoàn toàn cô gái Vi Vi kia làm ra.” Lạc Phong nói ra đề nghị của mình.

Dao Dao mạnh mẽ gạt đầu: “Không sai, hồ ly tinh bắt đầu ghen tỵ, nhất định sẽ làm ra chuyện như vậy, chẳng lẽ từ đầu tới cuối cậu không hoài nghi cô ta sao?”

Đương nhiên là cô hoài nghi, nhưng cô ta nói chắc như đinh đóng cột, khiến cho người ta không thể không tin, chẳng qua nếu như không phải do Cao Kỳ Lăng mà nói, toàn bộ mọi chuyện được giải thích rõ ràng, nhưng mà, thật sự là do cô ta làm sao?

Chuyện cô ta nói mang thai đứa nhỏ của Cao Kỳ Lăng, có phải thật như vậy không?

Lạc Phong nhìn cô đã không còn cực kỳ tin tưởng nói: “Em không thể xem vẻ bề ngoài, có lúc bạn bè cũng có thể bán đứng em.”

“Bây giờ nói về chuyện của em, cảnh sát đã vào cuộc, hôm nay tính đi bắt kẻ tình nghi về thẩm vấn, anh sẽ đi cùng cảnh sát, anh nghĩ nên để cảnh sát giải đáp giúp em.” Mặc dù phạm nhân còn chưa tóm được, nhưng đã lần ra thêm manh mối.

Hoa Vi Vi hơi sợ hãi, mặc dù xác định Cao Kỳ Lãng không phải là người điều khiển, nhưng còn Lâm Na? Nếu thật sự là do cô ta làm thì sao? Cô ta là bạn của cô mà! Tại sao cô ta phải làm như vậy chứ? Còn gạt cô thêm lần nữa?

“Cậu trúng kế, lại có thể chạy ra, bây giờ nhất định là Cao Kỳ Lãng bị người phụ nữ kia chiếm đoạt rồi.” Dao Dao cảm thấy người đàn bà kia thật đáng sợ, lại vì một người đàn ông mà làm ra chuyện như vậy.

Hoa Vi Vi cũng hiểu, nhưng đến lúc này lại phát hiện ra không phải rất dễ ý, chẳng qua chỉ cảm thấy, sao Lâm Na lại có lqđ thể vì Cao Kỳ Lãng mà làm ra chuyện như vậy, cô ta thật sự yêu Cao Kỳ Lãng sao?

Chỉ có điều nếu một người phụ nữ thật sự rất thích một người đàn ông, chính xác sẽ làm ra chuyện ngoài dự đoán của người khác.

“Vi Vi, em không cần suy nghĩ nhiều như vậy, em chỉ cần rõ Cao Kỳ Lãng đối xử tốt với em là được rồi, em chỉ cần biết anh ta yêu em, những chuyện khác anh sẽ xử lý giúp em.” Lạc Phong hiểu lo lắng của Hoa Vi Vi, khuyên cô không nên nghĩ nhiều như vậy.

Hoa Vi Vi cảm kích cười với Lạc Phong, “Cảm ơn, em sẽ suy nghĩ.”

-----Puck.d.đ.l.q.đ-----

Cao Kỳ Lãng đưa cha mẹ về nhà, thấy trong nhà không một bóng người, lúc ra cửa anh còn hỏi Hoa Vi Vi, có muốn đi đón cha mẹ không, nhưng cô lại nói không đi, lúc ấy còn cho rằng cô không thoải mái nên không cần cô đi, không ngờ khi trở về lại phát hiện, quần áo của cô, đồ cô thích, đã không còn.

“Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Sao không thấy Vi Vi?” Mẹ Cao tìm kiếm món đồ cô thích, ngay cả một cái cũng không còn.

Cao Kỳ Lãng sững sờ nhìn phòng của cô, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Từ khi trở về vào tối hôm qua đã là như vậy? Anh không biết bản thân làm sai điều gì, cũng coi như anh làm sai, sao không nói với anh?

“Con cãi nhau với Vi Vi? Vì chuyện gì? Chuyện hôn ước sao? Con chọc khiến con bé không vui?” Cha Cao cũng chất vấn, bởi vì địa vị của Hoa Vi Vi trong nhà rất quan trọng, ngay cả Cao Kỳ Lãng cũng không sánh được, nhưng bây giờ không thấy con bé.

Anh (CKL) cũng rất muốn biết rốt cuộc cô làm sao rồi?

“Con không biết em ấy làm sao? Sáng nay em vẫn còn ở trong phòng nói chuyện với con.” Anh cũng không hoàn toàn tin tưởng.

Đêm đó anh mới muốn cô không rời khỏi anh, nhưng mới qua một ngày, cô đã rời đi rồi.

Mặc dù lúc ấy cô không trả lời, nhưng anh cho rằng cô sẽ không rời đi, ít nhất sẽ không dễ dàng rời đi như vậy, ít ra sẽ nói cho bọn họ biết, nhưng lại không có, ai cũng không biết, đột nhiên cô rời đi, hơn nữa ngay cả một chữ cũng không để lại.

Lòng anh thật đau, anh sợ Hoa Vi Vi sẽ không quay lại nữa, anh sợ sau này mình sẽ không nhìn thấy Hoa Vi Vi nữa, ngay cả mình sai ở đâu anh cũng không biết, tình yêu tràn trề của anh còn chưa nói cho cô, sao cô lại rời đi như vậy?

Cao Kỳ Lãng lấy điện thoại ra, định gọi điện cho Hoa Vi Vi, nhưng dễ dàng nhận thấy, cô chính là không muốn để cho bọn họ tìm được, đã tắt máy từ trước, anh lại cho gọi Dao Dao, chính là trước kia anh sợ lại có một buổi tối không nhìn thấy người, nên nói cô cho số điện thoại của Dao Dao

“Này, ai vậy?” Dao Dao hỏi rất không lễ phép, dieendaanleequydonn cô biết là Cao Kỳ Lãng, nhưng cô lại cố ý giả như không biết, ai bảo anh làm đau người bạn thân của cô Hoa Vi Vi.

Hoa Vi Vi cũng biết là Cao Kỳ Lãng gọi điện thoại tới, cô làm ra vẻ như không thèm để ý ngồi trên ghế sa lon xem báo.

“Là anh, Cao Kỳ Lãng!” Cao Kỳ Lãng báo tên, rồi nói: “Xin hỏi, Vi Vi có ở chỗ của em không?”

“Vi Vi? Không có ở đây! Sao vậy?” Dao Dao cố gắng để giọng nói của mình nghe như vô tội.

Đột nhiên Dao Dao bừng tỉnh hiểu ra, “Anh nói không thấy Hoa Vi Vi? Có phải đã xảy ra chuyện không? Trước kia bạn ấy đã từng xảy ra chuyện, anh mau nói cho em biết đã xảy ra chuyện gì?”

Cao Kỳ Lãng cảm thấy kỳ quái, cái gì gọi là trước kia đã xảy ra chuyện? Hoa Vi Vi đã từng xảy ra chuyện gì?

“Như em nói là có ý gì? Vi Vi đã từng xảy ra chuyện gì?”

Dao Dao kinh ngạc, “Anh không biết sao? Thì ra Vi Vi không nói cho anh biết, vậy em nói ra không được tốt lắm.”

Cao Kỳ Lãng giận dữ, “Nói nhanh một chút! Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?”

Thiếu chút nữa Dao Dao cũng lqđ định tức giận, bây giờ cô tốt bụng nói cho anh biết, thái độ của anh là gì chứ, chỉ có điều không nói cũng cần phải nói, bằng không làm sao biết Cao Kỳ Lãng có thể lo lắng cho Hoa Vi Vi không?

“Được rồi! Vậy em nói! Tháng trước có một buổi tối Vi Vi không về nhà! Lúc đó bạn ấy ở bệnh viện, đêm hôm đó thiếu chút nữa thì bạn ấy bị người ta làm nhục, may mà Lạc Phong đi qua cứu bạn ấy, nếu không đã xảy ra chuyện lớn.”

Cái gì? Cao Kỳ Lãng trợn to mắt, không ngờ lại xảy ra chuyện như vậy, sáng hôm đó anh nhìn thấy cô có vẻ gì đó không đúng, hơn nữa toàn thân đầy vết thương, nhưng thế nào thì cô cũng không chịu nói, anh cũng không có cách nào để hỏi.

Lúc đó anh đang phỏng đoán xem có phải xảy ra chuyện gì hay không, nhưng lúc bọn họ phát sinh quan hệ, cô vẫn hoàn hảo như lúc ban đầu, nên không nghĩ tới chuyện kia, sau thấy cô không có việc gì nên anh cũng quên, chỉ có điều không ngờ cô xảy ra chuyện lớn như vậy, lại không nói với anh.

“Anh đi tìm nhanh lên! Em sẽ gọi điện cho bạn học, để bọn họ nhanh chóng tìm xem.” Dao Dao biết anh đã hiểu ra rồi, Cao Kỳ Lãng trầm mặc hồi lâu, chỉ có thể để chính cô mở miệng.

Cao Kỳ Lãng nói với Dao Dao: “Cảm ơn!”

Sau khi Dao Dao cúp điện thoại liền bị Hoa Vi Vi túm lấy: “Sao cậu lại nói với anh ấy chuyện này?” Cô không muốn cho anh biết chuyện này một chút nào.

“Vi Vi, nếu như anh ấy thật lòng, nghe thấy cậu đã xảy ra chuyện như vậy nhất định sẽ phát điên, cũng đang chứng minh sự lqđ trong sạch cho anh ấy! Chỉ có điều, anh ấy giống như thật sự không biết cậu đã xảy ra chuyện kia.” Cô làm như vậy cũng muốn tốt cho cô ấy.

Được bọn họ khuyên bảo Hoa Vi Vi đã nghĩ thông rồi, cũng tin tưởng Cao Kỳ Lãng không làm chuyện như vậy, nhưng hiện tại cô đã rời đi, chẳng

lẽ mới ra cửa không bao lâu đã quay về sao? Mặt cô hơi xỉ xuống.

Hơn nữa vừa rồi Dao Dao nói với anh chuyện này, đột nhiên cô thấy thật sợ hãi, sợ rằng Cao Kỳ Lãng sẽ không bao giờ bằng lòng gặp cô nữa, cô sợ Cao Kỳ Lãng sẽ để ý.

Hoa Vi Vi nghe xong lời Dao Dao nói liền ngồi ngây ngốc, không nói gì nữa.

Dao Dao bất đắc dĩ lắc đầu, rốt cuộc thì tới khi nào bọn họ mới không có việc gì?

Chương 10

Sau khi Cao Kỳ Lãng nghe xong lời Dao Dao nói cũng bắt đầu lo lắng, mặc kệ là bởi vì cô bỏ nhà ra đi, hay là bởi vì chuyện xảy ra trước kia của cô, anh không có cách nào ngồi chờ được, anh đến phòng Hoa Vi Vi tìm số điện thoại của bạn cô, hy vọng có thể tìm được người đang giúp đỡ cô, rốt cuộc lại để cho anh nhìn thấy một cái tên quen thuộc, là danh thiếp của Lạc Phong.

Anh lập tức gọi điện thoại cho Lạc Phong.

Sau khi Lạc Phong biết là ai gọi điện thì hơi kinh ngạc, nhưng ngay sau đó nghe thấy anh ta hỏi chuyện của Hoa Vi Vi, thì biết rõ anh ta thật sự rất sốt ruột.

Anh cười khẽ, anh còn làm như không lập tức nói ý kiến của mình cho anh ta, ngược lại có một tuồng kịch muốn để cho anh ta lqđ đến xem một chút, cho anh biết, rốt cuộc người phụ nữ anh ta yêu thương đã xảy ra chuyện gì.

“Bây giờ tôi đang chờ một vở kịch, anh có rảnh thì tới đây xem một chút.” Lạc Phong cố ý nói.

Xem diễn trò? Bây giờ còn có tâm tình gì mà xem diễn trò? Cha, mẹ cũng đang sốt ruột chờ anh.

“Tôi không đi, anh nói cho tôi biết nhanh lên, rốt cuộc là anh biết hay không biết?” Cao Kỳ Lãng tức giận rống to.

“Nếu như anh muốn biết Vi Vi ở đâu, vậy anh lập tức đến đây tìm tôi, tôi sẽ nói cho anh.” Lạc Phong nói địa chỉ của mình.

Nghe Lạc Phong nói vậy, coi như giây trước tức giận, giây sau cũng không quan tâm nữa, trực tiếp chạy đến nơi, khi anh đến nơi, xe cảnh sát cũng vừa tới, Lạc Phong đang từ trên xe cảnh sát xuống.

“Lạc Phong, anh nói cho tôi biết nhanh lên, Vi Vi đang ở đâu?” Tuy bây giờ đang ở khu dân cư, nhưng anh không tiếp nhận nổi việc Lạc Phong ngồi xe cảnh sát đến tìm Hoa Vi Vi.

Lạc Phong cố ý bảo anh đi theo, sau đó nói cho anh biết, “Bây giờ chúng tôi muốn bắt kẻ sai khiến người làm tổn thương Vi Vi vào tháng trước, nếu như anh còn để ý Vi Vi mà nói, có lẽ anh có thể thay thế cô ấy đi chứng kiến giờ phút này.”

Người sai khiến? Hoa Vi Vi dieendaanleequuydoonn thiếu chút nữa bị người khác xâm phạm không phải là hành động của kẻ vô lại trên đường, mà là có người sai khiến?

Cao Kỳ Lãng tức giận hỏi Lạc Phong, “Là ai?”

“Anh đến sẽ biết, nhất định là anh sẽ rất kinh ngạc.” Ngay từ sáng hôm nay lúc lấy khẩu cung tội phạm Lạc Phong đã biết.

Cao Kỳ Lãng âm thầm thề, nếu để cho anh biết là ai, anh nhất định sẽ làm cho kẻ đó không ra khỏi nhà ngục cả đời, nhưng mà, khi anh theo cảnh sát tiến vào phòng, thấy người ở bên trong là Lâm Na, anh lại không làm vậy, ngược lại chỉ nhớ là làm về mặt kinh ngạc.

“Lâm Na, sao lại là em?” Cao Kỳ Lãng chất vấn.

Lâm Na cũng cảm thấy rất kỳ quái, sao sau khi mở cửa lại thấy nhiều người như vậy?

“Anh Kỳ Lãng? Các anh... xảy ra chuyện gì?”

“Tôi cũng muốn biết có chuyện gì xảy ra?” Trong cơn giận dữ Cao Kỳ Lãng nhìn Lâm Na, lời Lạc Phong vừa nói, không phải nói Lâm Na là kẻ giật dây chứ?”

Một người đàn ông dẫn đầu lấy ra lqd giấy chứng nhận nói: “Tôi là cảnh sát, cô Lâm Na là kẻ tình nghi số một trong vụ án cưỡng hiếp chưa thành, mời theo chúng tôi đến đồn cảnh sát để hỗ trợ điều tra.”

Lâm Na hốt hoảng nhìn bọn họ, “Các anh đang nói gì? Sao tôi lại có quan hệ với vụ án cưỡng hiếp?” Cô không ngờ cảnh sát lại có thể tìm đến cô, không phải cô đã cho tên vô lại đó một khoản tiền để anh ta rút đi sao? Sao bây giờ lại tới tìm cô?

“Anh Kỳ Lãng? Những người này là anh mang tới phải không? Anh đang đùa giỡn gì em ở đây vậy?” Lâm Na cực kỳ hốt hoảng, hoàn toàn không dám tin.

Hơn nữa Cao Kỳ Lãng cũng xuất hiện trong hàng ngũ cảnh sát, chẳng lẽ sau khi trở về Hoa Vi Vi nói cho Cao Kỳ Lãng, sau đó Cao Kỳ Lãng tìm cảnh sát tóm cô hả? Không ngờ Hoa Vi Vi lại có thể trở về nói ra, mình quá sơ suất rồi.

“Ngày hai mươi lăm tháng trước, cô là kẻ khả nghi xúi giục anh Vương tiến hành hành động cưỡng hiếp người bị hại, mặc dù chưa thành công, nhưng cô vẫn là người có tội, cứ theo chúng tôi về đồn cảnh sát đi.” Cảnh sát dẫn đầu phân phó nhân viên bắt Lâm Na.

Lâm Na nói ngụy biện: “Tôi không có, tôi không làm vậy.” Sau đó nhìn về phía Cao Kỳ Lãng, “Anh Kỳ Lãng, cứu em, em chưa làm gì.”

“Cô không cần không thừa nhận, hôm qua lqđ chính miệng cô nói với Vi Vi quá trình gây tội của mình, mặc dù lúc đó cô giả họa chuyện này cho Cao Kỳ Lãng, nhưng chúng tôi đều tin tưởng Cao Kỳ Lãng, anh ta tuyệt đối không làm như vậy, bởi vì cô mới là người khiến chúng tôi hoài nghi, kẻ phạm tội bị bắt sáng nay cũng đã khai ra, chứng thật người giết dây đàng sau là cô.”

Lạc Phong hung dữ nhìn Lâm Na, anh không hiểu rốt cuộc là vì cái gì mà một người phụ nữ phải làm đến mức độ này?

Lâm Na vừa nghe thì khóc khổ sở, không ngờ mưu kế của mình bị vạch trần rồi.

“Không ngờ tới là cô! Tại sao cô phải làm như vậy?” Cao Kỳ Lãng rất muốn cho cô ta một cái tát, nhưng cô ta là một người phụ nữ, cho dù bây giờ cô ta là tội phạm, anh cũng không thể làm như vậy.

Lâm Na mang theo nước mắt nói: “Nếu không phải Hoa Vi Vi nói cho anh... anh sẽ biết là em làm sao? Có lẽ cô ấy đã sớm nghĩ đến điều này!”

Cao Kỳ Lãng tức giận, cho đến bây giờ cô ta vẫn không biết lỗi của mình sao, “Vi Vi không nói gì cho tôi biết, về tội của cô, tôi cũng vừa mới biết không lâu, tôi chỉ cảm thấy khổ sở thay Vi Vi, tại sao hai người rõ ràng là bạn bè, lại có thể làm tổn thương đối phương.”

Giống như đã bị vạch trần rồi, cô cũng không có cách gì giải thích được nữa, cô cười lạnh, “Bạn bè? Cho tới bây giờ tôi vẫn không coi cô ta là bạn bè của tôi, cô ta chỉ là bàn đạp để tôi trở thành kẻ có tiền mà thôi, tại sao cô ta là đứa trẻ mồ côi mà nhận được nhiều cung chiêu như vậy? Còn được tình yêu của anh, dieendaanleequuydoonn nhưng tôi không có, cô ta còn

cướp đoạt anh khỏi tôi, cô ta không cần bỏ ra nửa chiêu thức là có thể làm thiếu phu nhân nhà giàu, nhưng còn tôi? Cho dù tôi cố gắng như thế nào cũng không nhận được, tôi không phục.”

Lạc Phong ở bên cạnh hỏi một câu nữa, “Vậy chuyện cô mang thai đứa nhỏ của Cao Kỳ Lãng cũng là giả hả?”

Cái gì? Cô ta còn nói loại chuyện như vậy với Hoa Vi Vi? Cao Kỳ Lãng túm lấy cánh tay Lâm Na, “Rốt cuộc cô nói bao nhiêu lời nói dối với Vi Vi? Cô có biết vì vậy mà cô ấy rời đi, những điều này đều bởi vì cô.”

“Không sai, tôi không mang thai, nhưng mà tôi không hối hận khi lừa Hoa Vi Vi, bởi vì cô ta khiến cho tôi mất đi tất cả.” Lâm Na vẫn nói như đúng tình hợp lý, lập tức nói với Cao Kỳ Lãng: “Tôi rất cao hứng vì kế hoạch của tôi vẫn thành công, ít ra cô ta đã đi, tuy nhiên tình yêu của tôi không tới lượt anh, nhưng tôi không chiếm được gì, thì Hoa Vi Vi cũng vậy không thể chiếm được.”

“Cô...” Cao Kỳ Lãng thiếu chút nữa bị cô ta làm cho tức giận phát điên, mặt mày bà này hoàn toàn là hóa thân của ác ma.

Điều này cũng khiến cho anh thấy rõ ràng cô ta là người như thế nào, thì ra tất cả dịu dàng của cô ta đều là giả, chỉ là giả bộ, người phụ nữ như vậy thật kinh khủng.

Cảnh sát dẫn cô ta đi rất nhanh, còn Lạc Phong tốt bụng giải thích chân tướng cho Cao Kỳ Lãng, cũng nói cho anh biết, bởi vì Hoa Vi Vi hiểu lầm Cao Kỳ Lãng là kẻ sai khiến đằng sau nên mới rời nhà đi.

Cao Kỳ Lãng hỏi Lạc Phong, “Vi Vi ở đâu?”

“Anh thật sự muốn biết sao?” Lạc Phong lắc lại thừa nước đục thả câu.

“Dĩ nhiên!” Cao Kỳ Lãng khẳng định

Lạc Phong gật đầu: “Vậy bây giờ anh lấy thân phận gì để nói chuyện với tôi?”

Lạc Phong thừa nhận muốn gây khó khăn cho anh ta, nhưng hết cách rồi, muốn anh buông tha người phụ nữ mà anh thích, vậy phải để cho anh thấy tình địch của mình yêu cô ấy hơn anh, để cho anh thấy người đó hoàn toàn thật lòng bảo vệ người phụ nữ mà anh thích.

Thân phận? Cao Kỳ Lãng nhớ tới đoạn đối thoại muốn Lạc Phong không gặp lại Hoa Vi Vi nữa.

“Tôi là chồng của cô ấy, chồng tương lai, tôi nhất định phải tìm được vợ của tôi, giải thích cho cô ấy tất cả.” Cao Kỳ Lãng thật sự nghiêm túc nói với anh ta.

Lạc Phong nở nụ cười: “Được! Tôi có thể nói cho anh biết, nhưng anh có thể đảm bảo cả đời chỉ có một mình Hoa Vi Vi không? Chỉ thích một mình cô ấy không?”

Cao Kỳ Lãng cũng cười, cực kỳ kiên quyết nói: “Tôi tuyệt đối có thể làm được.”

Anh đã thích cô lâu như vậy, bây giờ lqd chỉ còn chưa thổ lộ mà thôi, còn có gì không thể làm, mặc kệ là cả đời hay mười đời, anh đều có thể làm.

“Được rồi! Bây giờ cô ấy đang ở trong nhà Dao Dao.” Lạc Phong nói cho anh biết đáp án.

Cao Kỳ Lãng sững sờ, đột nhiên anh có cảm giác bị che đậy.

“Dao Dao nói với tôi Vi Vi không ở trong nhà cô ấy.”

Lạc Phong thông cảm nói: “Anh nên biết, chị em tốt chính là giúp đỡ lẫn nhau, nếu như bây giờ anh không đi, có thể Dao Dao sẽ truyền thụ cho Vi Vi tư tưởng gì đó cũng không chừng, đến lúc đó anh liền không nhìn thấy Vi Vi...!”

Vừa nghe Lạc Phong nói như vậy, Cao Kỳ Lãng cũng lo lắng, lập tức lái ô tô chạy tới nhà Dao Dao.

Lạc Phong coi như hoàn thành nhiệm vụ, anh móc điện thoại ra, lập tức thông báo một tiếng cho Dao Dao, để cho cô chuẩn bị chuyện kế tiếp một chút.

Sau khi Dao Dao nhận được điện thoại liền nói cho Hoa Vi Vi biết, vụ án cưỡng hiếp kia thật sự do Lâm Na gây nên.

Hoa Vi Vi coi như đã chuẩn bị xong tâm lý, nhưng vẫn đau lòng, Lâm Na là bạn học chung cấp ba của cô, cũng coi như bạn của cô, nhưng là bạn mà Lâm Na lại làm chuyện như vậy với cô, đương nhiên là đau lòng.

“Vi Vi, cậu không sao chứ?” Dao Dao nhìn cô yên tĩnh như vậy, hơi lo lắng.

Hoa Vi Vi cho cô ấy một nụ cười, dĩ nhiên không có việc gì, cô chỉ nhất thời khó tiếp thu, tại sao tổn thương cô lại là bạn của cô mà thôi.

“Vậy bây giờ chứng minh Cao Kỳ Lãng không phải là người điều khiển, cậu nên vui vẻ chứ?” Dao Dao trêu chọc cô.

Đúng vậy! Chẳng qua nếu như không phải tình cảm giữa anh và Lâm Na không rõ ràng, cô cũng sẽ không hiểu lầm anh, mặc dù bản thân cũng xác

định mình không tin tưởng anh trước.

“Vui vẻ không nổi, tiếp theo lqd không biết phải làm gì đây?” Hoa Vi Vi hơi chán chường, không có khả năng cứ đợi ở nhà Dao Dao, nhưng mình có thể đi đâu?

Dao Dao suy nghĩ một chút: “Nếu hiện tại không có việc gì, vậy cậu nên trở về, nói rõ ràng với người nhà họ Cao, sau đó làm thiếu phu nhân của cậu!”

Hoa Vi Vi biết Dao Dao giấu cợt cô, chỉ trừng mắt liếc.

“Sao có thể làm như vậy, mặc kệ lúc trước bởi vì lý do gì mà tớ rời đi, nhưng mà quả thật là tui tớ muốn tách ra, lúc trước đã hẹn rồi, sau khi tốt nghiệp đại học tớ sẽ từ hôn.”

Dao Dao thật sự không chịu nổi suy nghĩ bảo thủ của cô ấy, “Không phải đã nói cho cậu biết, Cao Kỳ Lãng thật sự yêu cậu sao? Nếu yêu cậu, sao cho phép cậu từ hôn chứ? Cậu không cần suy nghĩ lung tung.”

Cô nghĩ lung tung sao? Nhưng từ nhỏ đến lớn anh vẫn phản đối, coi như anh thật sự thích cô, cũng sẽ không thật sự muốn cưới cô chứ? Huống chi, cô không tin lời bọn họ rằng Cao Kỳ Lãng yêu cô.

Lúc này chuông cửa vang lên, dieendaanleequuyddoon trong lòng Dao Dao nở nụ cười, đã có người thông báo trước là ai đến, cho nên cô nhanh chóng đi mở cửa, Hoa Vi Vi còn tưởng là Lạc Phong, cho nên vẫn ngồi yên tại chỗ tự hỏi.

Dao Dao mở cửa thấy đúng là Cao Kỳ Lãng, liền tự động cho anh vào.

Lúc Cao Kỳ Lãng thấy Hoa Vi Vi đang ngồi trên ghế sa lon, cả trái tim đều buông xuống, rốt cuộc đã tìm được cô, cô đang ngồi yên lặng, nhưng anh lại dần dần dâng lên lửa giận, người phụ nữ này lại có thể để cho anh lo lắng như vậy.

“Vi Vi!”

Hoa Vi Vi kinh ngạc ngẩng đầu, sao lại là Cao Kỳ Lãng, sao anh biết cô ở đây?

“Anh...” Hoa Vi Vi đứng lên chỉ vào anh, không biết nên nói gì.

Cao Kỳ Lãng liếc mắt nhìn sang Dao Dao đang đứng cạnh đó xem nào nhiệt, cô lập tức thức thối lui về phòng của mình, sau đó anh mới nhìn Hoa Vi Vi.

“Em còn muốn trốn sao?”

Hoa Vi Vi không trả lời vấn đề này của anh, chỉ hỏi anh, “Sao anh biết em ở đây?” Rõ ràng người biết chỉ có Dao Dao và Lạc Phong, sao anh biết?

Cô lại không biết thẹn mà nói vậy, lúc đầu xảy ra chuyện lớn như thế, cô lại có thể không nói gì cho anh biết?

“Anh vừa tận mắt thấy Lâm Na bị bắt, cũng biết em lại có thể hiểu lầm anh là kẻ giết đây.” Cao Kỳ Lãng vẫn rất lqđ tức giận, tại sao cô không tự mình hỏi anh?

Hoa Vi Vi không ngờ anh lại có thể thấy cảnh Hoa Vi Vi bị cảnh sát bắt? Sao anh biết?

“Sao em không tin anh? Tại sao em lại dễ dàng tin tưởng lời nói dối của Lâm Na mà bỏ nhà ra đi, cũng không tình nguyện tin anh?” Cao Kỳ Lãng không hiểu, rõ ràng thời gian bọn họ ở bên nhau còn dài hơn so với Lâm Na, nhưng cô lại lựa chọn tin tưởng Lâm Na.

Cô có trăm miệng cũng không thể bào chữa, cô biết mình đúng là đã không tin anh, nhưng cô làm như vậy, cũng bởi vì anh không cho cô lòng tin để có thể tin tưởng anh!

“Mặc kệ em có tin hay không, một phần cũng bởi vì do anh, nếu như anh không quan tâm quá mức đối với Lâm Na, không để cho em thấy anh đối xử với Lâm Na như vậy, em sẽ hiểu làm sao? Mà còn, cho tới bây giờ anh vẫn chưa giải thích quan hệ giữa anh và Lâm Na với em.”

Nếu không phải vì như vậy, cô có thể ngu ngốc như vậy mà tin tưởng sao? Hoa Vi Vi tức giận nói ra những lời này, thật ra thì trái tim cô cũng rất khổ sở.

Cao Kỳ Lãng cảm thấy vô cùng bất đắc dĩ, “Anh vốn không có quan hệ gì với Lâm Na, tại sao anh phải đặc biệt giải thích quan hệ giữa anh với cô ta chứ?”

Hoa Vi Vi tức giận, nếu không phải để giải thích, vậy anh tới đây làm gì? Chẳng lẽ anh cho rằng đây là trò trốn tìm hay sao? Chỉ cần tìm thấy cô, cô sẽ theo anh về sao? Vậy anh suy nghĩ nhiều quá, không cho cô câu trả lời như mong muốn, nói lời cô muốn nghe, cô sẽ không theo anh trở về.

“Nếu không phải để giải thích, lqđ vậy anh tới đây làm gì?” Cô tức giận túm lấy tạp chí trên ghế sa lon, ra sức lật.

Cao Kỳ Lãng rất ít khi thấy Hoa Vi Vi tức giận, nhưng chính bởi vì cô như vậy, anh lại cảm thấy cô đáng yêu.

Cô cũng biết Dao Dao và Lạc Phong nói đều là giả, sao anh có thể yêu thương cô, anh vốn không có tình cảm như vậy đối với cô, lúc anh vừa xuất hiện cô vẫn mong chờ, thế nhưng khi anh dùng vẻ mặt tức giận chất vấn cô, cô biết vốn không phải chuyện như thế, khiến cho cô càng thêm tức giận.

Cao Kỳ Lãng ngồi xuống bên cạnh cô, “Em thật sự không có ý định theo anh về nhà sao? Ba mẹ đang ở nhà lo lắng đấy.”

Hoa Vi Vi có cảm giác dường như mình đã làm cha Cao, mẹ Cao đau lòng, nhưng cô hết cách rồi, cửa ải trong lòng cô vẫn chưa qua được, cô không có cách nào trở lại nhà họ Cao mà giả vờ như không có chuyện gì.

Anh quay người cô lại, để cô đối mặt với anh.

“Anh thật sự không có quan hệ gì với Lâm Na cả, nếu như em để ý lời Lâm Na nói, cô ta mang thai, đó là nói láo, dieendaaneequuyddoon nhưng nếu điều đó làm cho em tin tưởng rằng anh và cô ta liên kết tạo ra lời nói dối, nếu em vẫn còn chưa tin lời anh, vậy em có thể hỏi Lạc Phong, lúc ấy vẫn là Lạc Phong hỏi vấn đề này.” Cao Kỳ Lãng nghiêm túc giải thích, chỉ hy vọng cô có thể để ý đến anh.

Hoa Vi Vi vẫn đang tức giận, thật sự là lời nói dối sao? Mặc dù có thể có, nhưng đúng là bọn họ đã gặp mặt nhau ở quán cà phê.

“Vậy lúc hai người gặp nhau ở quán cà phê đã nói những gì?”

Quán cà phê? À, anh quên, thì ra cô đã bắt gặp anh đang nói chuyện với Lâm Na trong quán, cô còn hiểu lầm chuyện này sao?

“Cô ta hỏi anh chuyện công việc, cô ta muốn vào làm việc trong công ty, nếu như em không tin tưởng lời anh nói, anh trở về tìm lý lịch của cô ta cho em.” Cao Kỳ Lãng hơi tức giận, tại sao cô không tin tưởng anh chứ?

Thật là như vậy sao? Bọn họ thật sự không ở chung một chỗ? Anh cũng không làm cho Lâm Na mang thai? Lúc Hoa Vi Vi đang suy nghĩ, cũng phát hiện, mình lại có thể dễ dàng tin lời giải thích của anh.

Được rồi! Nếu Lạc Phong cũng ở đó lúc ấy, cũng nghe lời Lâm Na nói, chuyện cô ta mang thai là giả, Cao Kỳ Lãng đã kiên quyết nói anh không liên quan gì tới Lâm Na, vậy coi như xong, cô chỉ cần biết rằng Lâm Na đang nói dối là được.

Cao Kỳ Lãng nhìn cô, anh biết cô chưa hoàn toàn tin tưởng.

“Vi Vi, em còn không biết lòng anh sao?”

Nỗi lòng của anh? Cho tới bây giờ lqđ cô vẫn không hiểu, khi còn bé nói chỉ muốn làm em gái, khi lớn lên lại nói không làm anh em, vậy rốt cuộc muốn làm cái gì?

“Nỗi lòng gì? Em không có cách nào để hiểu, rõ ràng nói muốn làm anh em, như vậy anh sẽ thương em, nhưng bây giờ anh nói không còn là anh em, coi như bây giờ không có chuyện của Lâm Na, vậy rốt cuộc anh muốn em làm cái gì?” Kiên nhẫn của Hoa Vi Vi đã bị mài mòn, chuyện này mình đã rối rắm từ lâu rồi, nhưng anh vẫn chưa bao giờ cho cô đáp án.

“Em cũng bởi vì nguyên nhân này sao?” Anh vốn định để cho cô tự nghĩ ra đáp án, không ngờ đến giờ cô vẫn chưa nghĩ ra, mà cũng bởi vì anh không trả lời vấn đề này, ăn nhiều thiệt thòi như vậy? Thiếu chút nữa đã mất cô?

Hoa Vi Vi trầm mặc cho rằng không nói là cam chịu.

“Được, bây giờ anh nói cho em biết!”

Cao Kỳ Lãng cười sáng khoái hôn môi cô, nhẹ giọng nói: “Bởi vì trong trái tim anh đã không còn đơn thuần là anh em nữa rồi, bởi vì anh đã yêu em.”

Hoa Vi Vi tròn to mắt nhìn lqđ Cao Kỳ Lãng, anh vừa mới nói anh yêu cô? Trước đây anh muốn biểu đạt ý này? Nhưng tại sao? Tại sao anh lại chuyển biến nhanh như vậy?

Cô vẫn còn đang khiếp sợ, mà Cao Kỳ Lãng lại nhìn cô nói: “Em thì sao? Tình cảm của em dành cho anh là đúng là tình anh em sao?”

Hoa Vi Vi không dám nói, cũng không biết nói thế nào, bởi vì mọi chuyện tới quá đột ngột, khiến cho cô hoàn toàn không biết nên trả lời thế nào.

Thật lâu sau mới thốt ra một câu, “Không phải anh nói chỉ là anh em thôi sao?”

Vẫn là anh em? Cô chỉ có thể nói vậy sao?

“Ừm, anh thừa nhận, nhưng đó là chuyện lúc bé rồi, giờ anh đã không phản đối, không gạt bỏ rồi.” Cao Kỳ Lãng cảm thấy có lúc mình phải nói chi tiết một chút, bởi vì dường như cô không thể tiếp nhận quá nhiều trong nhất thời.

“Anh phát hiện anh thay đổi, anh trở nên quan tâm em, muốn độc chiếm em, khi em ước hẹn cùng người đàn ông khác anh sẽ căng thẳng, anh sẽ ghen, đây không phải là biểu hiện của một người anh trai, nhưng anh vẫn luôn đối với em như vậy, hơn nữa mọi người đều biết tình cảm của anh dành cho em, cũng chỉ có hai chúng ta không biết.”

Hoa Vi Vi đột nhiên cũng hiểu, hình như là như vậy, Lạc Phong cùng Dao Dao nói anh yêu cô, nhưng cô thật sự không hiểu, cô còn tưởng đó là tình thương yêu của anh trai dành cho em gái, nhưng không ngờ, giữa bọn họ đã sớm xảy ra thay đổi.

Cao Kỳ Lãng đưa tay vuốt ve lqđ khuôn mặt cô, nhẹ nhàng nói: “Thật ra tình cảm của anh dành cho em rất sâu sắc, khiến cho anh tình nguyện hủy bỏ chuyện năm đó anh đã đồng ý với em, nhưng mà, anh không hề ăn hiếp em, anh vẫn thương em như trước.”

Hoa Vi Vi nhìn gương mặt tuấn tú của anh, cô nhìn thấy vẻ chân thành trên mặt anh.

Cô lại ngu dốt đến mức không phát hiện ra, thì ra giữa anh và cô đã sớm không còn tình anh em, nhưng mà cô vì điều này mà gây ra chuyện, cùng lúc hiểu ra, nước mắt của cô đã chảy xuống.

Cao Kỳ Lãng lau nước mắt cho cô, hỏi cô: “Bây giờ em có thể tha thứ cho anh vì đã tỏ tình trễ không?”

Dường như anh đã khiến cho cô tức giận không phải sao? Khi cô nghe xong, có phải sẽ không tức giận, nhanh chóng về nhà cùng anh không?

Thật ra thì Hoa Vi Vi vẫn không hoàn toàn tin tưởng, tình cảm của một người có thể thay đổi nhanh như vậy sao?

“Thật sự không làm anh em nữa sao?” Cô chất vấn.

Bây giờ có phải nên đổi lại thành lqđ anh tức giận không? Anh đã nói nhiều lần, không phải là anh em rồi, tại sao cô còn chưa tin? Lời anh nói không đáng làm cho cô tin tưởng sao?

Cao Kỳ Lãng dùng sức ôm lấy cô, khẽ cắn lên miệng cô, “Dĩ nhiên không còn là anh em nữa, chúng ta lăn lộn trên giường nhiều lần như vậy, bây giờ anh còn thỏ lộ, anh em sẽ làm chuyện như vậy sao? Chúng ta đã danh chánh ngôn thuận biến thành chồng vợ rồi, em đừng hỏi chuyện này nữa được không?”

Đương nhiên là cô hiểu, nhưng anh muốn phải nói ra sao? Thật ra thì cô không nghĩ sẽ nhanh chóng tha thứ cho anh nh vậy, bởi vì anh khiến cho cô quá đau lòng, tối hôm qua cô còn khóc nguyên một buổi, tại sao có thể nhanh chóng bỏ qua cho anh như vậy.

Hoa Vi Vi do dự, “Coi như không phải là anh em, chúng ta cũng không thể trở thành vợ chồng.”

Anh không hiểu, tại sao không được?

“Tại sao?”

“Bởi vì em không yêu anh.” Cô biết mình yêu anh còn sớm hơn, nhưng cô cố ý muốn chĩnh anh, ai bảo đến bây giờ anh mới nói.

Bây giờ Cao Kỳ Lãng mới hiểu được, thì ra lúc anh biết mình thích cùng yêu Hoa Vi Vi, vẫn không hỏi cô xem rốt cuộc cô có thích hay không? Rốt cuộc cô có yêu hay không? Thì ra cô thật sự chỉ coi anh là anh trai, không hề yêu.

Anh đau lòng buông Hoa Vi Vi ra, nếu như cô thật sự không yêu anh, vậy anh sẽ miễn cưỡng sao? Vẫn còn dùng đến hôn ước để giữ cô lại bên mình sao? Trong lòng của anh không muốn bởi vì một câu nói cô không yêu anh mà buông tha cô.

Hoa Vi Vi thấy được nét mặt của Cao Kỳ Lãng, dường như anh thật sự yêu cô, bằng không cũng sẽ không lộ ra nét mặt đau lòng như vậy.

Ở trong phòng Dao Dao đột nhiên vươn ra một cái đầu.

“Vi Vi, cậu không cần cậy mạnh, nói không yêu, cậu đã yêu nhiều năm rồi, hiện tại không thừa nhận thì có ích gì? Để cho anh Kỳ Lãng của cậu nói không yêu cậu, cậu liền tự mình khổ sở đi.”

“Dao Dao!” Thiếu chút nữa Hoa Vi Vi bị cô ấy làm cho tức chết, cô ấy tự nhiên lại chạy đến phá vỡ đáy lòng của cô.

Dao Dao lập tức lại núp vào, “Tớ nói sự thật!”

Hoa Vi Vi khó chịu định đi tìm Dao Dao tính sổ, lại phát hiện mình bị Cao Kỳ Lãng ôm lấy.

“Vi Vi, Dao Dao nói là sự thật?” Thì ra cô gái nhỏ này lừa anh.

Cô giả vờ như không biết lqđ nói: “Cái gì thật hay giả?”

Cao Kỳ Lãng cười khẽ, “Em đã yêu anh nhiều năm, tại sao không nói ra?”

Hoa Vi Vi đột nhiên cảm thấy mình rất uất ức.

“Tại anh nói chỉ coi em là em gái, nên em chỉ biết em vẫn là em gái.” Rõ ràng là anh khiến cho cô làm vậy, hơn nữa ngay cả khi anh quay về nước, anh vẫn nói như vậy với cha mẹ.

Trừ làm em gái cô còn có thể là cái gì?

“Anh hiểu, em nên oán trách anh, anh lại để cho em đợi lâu như vậy, đến bây giờ mới phát hiện ra tình cảm của mình, thật xin lỗi.”

Cao Kỳ Lãng đột nhiên nói xin lỗi, khiến cho cô có cảm giác mình chiếm được anh toàn bộ, anh yêu cô, cô biết.

Hoa Vi Vi nhìn anh, không nói gì, nhưng nước mắt trong mắt nói cho anh biết, anh nên yêu thương cô thêm mới đúng. Cao Kỳ Lãng lập tức ôm cô vào trong ngực, hôn lên trán cô, “Được rồi, Vi Vi, anh sẽ không nói vậy nữa, không cần lại làm em gái, anh muốn em làm vợ anh.”

“Mặc dù gần đây phát sinh nhiều chuyện, anh khiến cho em cảm thấy thất vọng, khổ sở, nhưng bây giờ anh thật sự nghĩ lại muốn cùng em đi chung, anh dùng trái tim mình đối xử với em, anh biết có lúc anh hơi dữ dội, đối xử với em có phần thô bạo, nhưng đều là bởi vì anh muốn em ở bên cạnh anh, anh không muốn em rời khỏi anh. Lúc em rời nhà ra đi, anh thật sự hiểu rõ, đau đớn này không có cách nào dùng ngôn ngữ để biểu đạt, em trốn đi khiến cho anh suy nghĩ rất nhiều, nếu như anh tìm được em, cả đời anh sẽ không buông tay.” Cao Kỳ Lãng nói rất thâm tình.

Hoa Vi Vi cắn môi dưới, kiềm chế nước mắt, không rõ vì sao anh đột nhiên nói khiến cô mũi lòng như thế?

Cô tức giận vì sao muộn như vậy anh mới biết là anh yêu cô, hơn nữa để cho cô chờ đợi lâu như vậy, nói không tức giận chắc chắn là giả, nhưng bây giờ sau khi biết anh yêu cô, lại phát hiện mình tha thứ cho anh đơn giản như vậy, cũng bởi vì một câu anh yêu cô.

Không phải cô chờ đợi câu nói này sao? Bây giờ biết rồi, cũng cảm nhận được, cô dĩ nhiên sẽ hiểu.

“Anh tốt với em, không phải bởi vì trách nhiệm sao?” Lòng cô vẫn rối rắm, bởi vì từ nhỏ cô đã ở nhà họ Cao, cũng hiểu cha mẹ Cao truyền dạy tư

tưởng cho anh, anh không muốn coi cô là vợ, cho nên gánh lấy trách nhiệm chiếu cố em gái, nếu chỉ là trách nhiệm, lại bị anh cho là yêu, cô thà rằng không muốn.

Cao Kỳ Lãng nhéo nhéo khuôn mặt cô, “Nếu thật sự là trách nhiệm, sao anh phải nói nhiều với em như vậy? Chẳng lẽ ngay cả trách nhiệm hay yêu anh cũng không phân biệt được hay sao? Anh nói cho em biết, anh yêu em!”

Hoa Vi Vi vẫn lo lắng, bây giờ anh thật sự không có ý định từ hôn sao?

“Anh cũng biết, nếu như anh yêu em, dieendaanleequuydoon anh phải đối mặt với chuyện gì, như vậy anh không thể đối kháng với những người khác trong gia tộc, anh nhất định phải lấy em.”

“Anh biết rõ.” Đương nhiên là Cao Kỳ Lãng biết.

“Biết, anh còn nói yêu em? Không phải là anh muốn giải trừ hôn ước sao?” Hoa Vi Vi không hiểu rốt cuộc trong lòng anh muốn làm gì.

Bây giờ Cao Kỳ Lãng mới phát hiện cô vợ nhỏ của anh thiếu đầu óc, không phải vừa nói cho cô biết sao?

“Ngu ngốc, anh đã yêu em, sao còn muốn giải trừ hôn ước? Trước kia anh muốn giải trừ hôn ước, là bởi vì anh không phát hiện ra anh yêu em, hôn nhân của anh nên do anh tự làm chủ, mà không phải do người khác tùy tiện an bài, nếu anh yêu Hoa Vi Vi rồi, vậy em nhất định phải gả cho anh, không cần nghĩ tới chuyện giải trừ hôn ước nữa, điều đó đã không còn quan trọng.”

Hoa Vi Vi tỉnh ngộ, thì ra anh không muốn kết hôn với cô vì anh không thích cô, nhưng bây giờ lại yêu rồi.

Cô không chắc chắn hỏi lại một câu, “Anh thật sự yêu em sao?”

Mặc dù bản thân đã có chút tin tưởng lqđ thành tâm của anh, nhưng mà đối với một người đàn ông trước kia vẫn kháng cự cô mà nói, hỏi nhiều vài lần đâu có ngại gì?

Cao Kỳ Lãng thở dài, cầm lấy khuôn mặt nhỏ nhắn của cô, “Rốt cuộc em muốn anh nói bao nhiêu lần đây? Anh yêu em! Cho dù là hiện tại hay tương lai, anh vẫn sẽ yêu em! Trước kia anh không có cách nào cho em một lời hứa hẹn, bây giờ thì có thể rồi, chỉ cần anh còn sống, anh vẫn sẽ yêu em.”

“Anh thật sự sẽ lấy em? Bởi vì yêu?”

“Dĩ nhiên, ôi trời ơi! Vi Vi, rốt cuộc em còn có bao nhiêu vấn đề? Không phải anh nói yêu, anh cưới, anh sẽ yêu em cả đời sao?” Bình thường anh không có thói quen nói nhiều như vậy, nhưng cô gái nhỏ này lại khiến cho anh nói nhiều như thế.

Hoa Vi Vi chu miệng, cô cũng chỉ muốn biết rõ ràng! Nếu như về sau anh thay lòng thì làm như thế nào?

“Nếu anh không định nói chuyện với em thì thôi.”

Biết cô lại cáu kỉnh, anh vội vã trấn an, “Được rồi! Em còn có vấn đề gì?”

Vấn đề của cô thật ra thì không nhiều, “Coi như trở thành vợ, anh sẽ yêu em hơn so với khi em làm em gái sao? Anh chắc chắn vợ tốt hơn em gái sao?”

Cao Kỳ Lãng nhăn nài không lqđ nổi nữa nắm lấy gương mặt cô, “Dĩ nhiên, anh sẽ đối tốt với em gấp ngàn lần, hơn nữa anh càng ngày càng

thương em, cũng không cần biết em có yêu anh hay không, anh vẫn sẽ yêu em.”

Hoa Vi Vi lấy được đáp án cuối cùng, rốt cuộc nở nụ cười.

Hôm nay đúng là Cao Kỳ Lãng đã lấy tất cả lời ngon tiếng ngọt mà cả đời chưa nói ra nói hết một lần! Cũng bởi vì cô.

Cao Kỳ Lãng hận không được nơi đây không phải là nhà mình, để có thể trực tiếp bỏ nhào vào cô gái nhỏ này, nghiêm khắc trừng phạt cô một phen, có thể để cho anh nói nhiều những lời chưa bao giờ nói như vậy.

Đây cũng là lần đầu tiên anh phát hiện, thì ra Hoa Vi Vi là người khó khăn như vậy, nhưng kể cả khó trị, mình cũng đã yêu rồi.

“Vi Vi, bây giờ em có thể cho anh một cơ hội, để cho chúng ta bắt đầu lại một lần nữa, từ yêu đến kết hôn, rồi sinh con, để cho chúng ta hoàn thành các bước từ yêu nhau đến kết hôn chứ?” Mặc dù trong nhà sắp xếp cho cô trở thành vợ của anh, nhưng nếu như hai người từ yêu nhau đến kết hôn, cảm giác nhất định sẽ khác.

Hoa Vi Vi trầm mặc, cô có thể xác định, cô yêu Cao Kỳ Lãng, nhưng Cao Kỳ Lãng yêu lại phải trải qua thời gian đi rèn luyện, ý nghĩ này cũng tương đối có lợi đối với cô, dù sao mình sẽ không sau khi kết hôn mới hối hận.

Cao Kỳ Lãng nhìn cô, rất nghiêm túc nhìn cô, bởi vì câu trả lời của cô rất quan trọng.

Hoa Vi Vi cũng nhìn anh, vẻ mặt nghiêm túc như vậy chỉ có lúc làm việc mới có thể thấy, nhưng bây giờ cô biết, anh đối xử rất nghiêm túc với cô, đối xử rất nghiêm túc với tương lai của bọn họ.

“Cơ hội, em có thể cho, nhưng anh nhất định phải cam đoan, nếu như không phải là yêu, anh nhất định phải nói cho em biết đầu tiên.” Trong lòng của cô vẫn không có cảm giác an toàn, coi như mình thương anh nhiều, nhưng tình yêu của anh tới quá đột ngột, cô lo lắng anh sẽ đột nhiên lấy mất tình yêu đối với cô.

Cao Kỳ Lãng biết cô không có cách nào hoàn toàn tin tưởng anh, nhưng anh có lòng tin, anh sẽ đối xử tốt với cô, đợi đến khi cô nguyện ý tin tưởng, anh sẽ là người đàn ông duy nhất, người chồng duy nhất của cô.

“Vi Vi, sẽ không có ngày đó, Cao Kỳ Lãng lqđ anh nhất định sẽ yêu em cả đời.”

Hai người đối mặt nhau cùng cười.

Cao Kỳ Lãng nhắm lấy ngay môi Hoa Vi Vi, hôn nhẹ nhàng, bảo bối thật không dễ dàng mới trở về, bây giờ tuyệt đối không thể đánh mất nữa.

Kết thúc

Editor: Puck – Diễn đàn Lê Quý Đôn

“Vi Vi, rốt cuộc thì khi nào em mới định kết hôn đây?” Ba mẹ đã gác đao trên cổ anh, buộc anh kết hôn, nhưng cô dâu chưa đồng ý, coi như anh muốn, không có cô dâu cũng cưới được sao!

Hơn nữa mấy năm nay, anh đối tốt với cô mà cô còn nhìn chưa rõ sao? Còn không biết tâm lòng của anh sao?

Hoa Vi Vi hí húi sửa lại hoa cỏ trước mặt, “Không vội, em mới hai mươi lăm, anh cũng mới ba mươi, gấp cái gì?”

Đương nhiên là cô biết mấy năm nay anh đối xử với cô rất tốt, cho dù là cái gì cũng nghe theo cô, điều này hoàn toàn khác anh ngày trước, khiến mọi người giật mình.

Nhưng cô vẫn còn bất mãn, thậm chí lqđ cố ý trừng phạt; lần nào cũng nói kết hôn, nhưng chưa từng làm hành động cầu hôn, cô thường mang cảnh cầu hôn trong ti vi ra đùa giỡn, anh xem lại không hiểu, một chút bộ dạng cầu hôn cũng không có, như vậy muốn gả thế nào?

“Cứ coi như anh không vội, nhưng ba mẹ đã nóng nảy rồi, bọn họ vẫn mong bồng cháu!” Thật ra thì chuyện cháu nội rất dễ giải quyết, chỉ cần gieo giống là được, nhưng kể từ sau khi đưa cô về từ nhà Dao Dao, cô liền hoàn toàn không cho anh đụng vào cô.

Nói bây giờ cần quan sát anh, nhưng anh tuyệt đối không gây ra bất kỳ hành động không đúng đắn nào, nhiều khi thiếu chút nữa anh không nhận được, nhưng vì Hoa Vi Vi, anh nhận.

“Anh muốn không?” Cô ngẩng đầu nhìn anh.

Chỉ thấy anh mạnh mẽ gật đầu.

“Vậy anh cứ từ từ chờ đi! Chỉ cần một ngày em chưa nói anh chưa vượt qua bài kiểm tra, thì một ngày anh không thể xuống tay với em.” Trước kia anh rất hung hăng, bây giờ đổi lại anh không dám chọc cô, thật ra thì cảm giác này rất tuyệt.

“Vậy em muốn anh làm sao thì mới được tính là vượt qua kiểm tra?” Cao Kỳ Lãng làm ra bộ dạng đáng thương hỏi cô.

Đương nhiên là Hoa Vi Vi lqđ sẽ không nhắc nhở, “Tự anh nghĩ.”

Cao Kỳ Lãng lập tức nở nụ cười, vỗ vỗ tay, ngoài cửa Lạc Phong cùng Dao Dao liền đi vào, trên tay Lạc Phong cầm một bó hoa to, trên tay Dao Dao cầm một cái hộp.

Cô nhìn hai người, “Vì sao hai người lại tới?”

Cao Kỳ Lãng nhận lấy bó hoa tươi trên tay Lạc Phong, quỳ một chân xuống.

“Tuy phương thức cầu hôn hiện tại của anh hơi cũ, nhưng vẫn tốt hơn là không có phải không?” Cao Kỳ Lãng nâng bó hoa lên nói với cô.

“Em thích hoa cỏ, hơn nữa đặc biệt thích hoa tươi có hương thơm thanh nhã, mặc dù tổ hợp bó hoa này hơi kỳ lạ, nhưng lại do chính tay anh lựa, ở đây có chín mươi chín đóa, trên mỗi đóa hoa có treo một tấm card nhỏ, trên đó viết tên chúng ta, có anh yêu em bằng tiếng của các quốc gia, còn có một vài lời anh muốn nói với em.” Anh mỉm cười nói.

Hoa Vi Vi lật xem một lượt đóa hoa, quả nhiên là mỗi một tấm đều không giống nhau, hơn nữa đều là viết tay, thế này mất bao nhiêu thời gian chứ? Thật sự có ý mới.

Cô nhận lấy bó hoa, chỉ cười, không trả lời.

Dao Dao đưa hộp lên, lqd không cần phải nói Hoa Vi Vi cũng biết trong hộp là nhẫn kim cương.

Cao Kỳ Lãng mở hộp ra, Hoa Vi Vi lập tức bị hình dáng chiếc nhẫn hấp dẫn, mặc dù là nhẫn kim cương hình trứng bồ câu, nhưng hai bên lại thiết kế hình con bướm.

“Thích không? Chiếc nhẫn này anh đã bỏ ra thời gian dài tìm người chế tác, thời gian chế tác cũng gần một năm, mà bây giờ anh dùng chiếc nhẫn tinh xảo này cầu hôn em.” Nụ cười của Cao Kỳ Lãng vẫn ở trên môi: “Vi Vi, gả cho anh được không? Anh sẽ cho em cả đời hạnh phúc, anh cũng sẽ yêu em cả đời.”

Hoa Vi Vi chu miệng hơi bất mãn, tại sao lại là hai câu này? Vẫn hơi cũ! Chỉ có điều là do chính anh nói, như vậy còn tốt hơn là không có.

Thật ra thì cô vẫn đang đợi màn cầu hôn của anh, chỉ có chân chính cầu hôn, vụ hành hạ anh mới kết thúc, xem như anh có lòng, chuẩn bị lâu như vậy, cô nên đồng ý thôi!

“Ừm! Anh vượt qua kiểm tra.” Cô gật đầu.

Mọi người cười ríu rít, nhưng Cao Kỳ Lãng còn thấy vẫn chưa đủ, “Có thể đổi thành một câu trả lời hợp lý, anh muốn nghe em nói em nguyện ý.”

Hoa Vi Vi trừng mắt liếc anh, phương thức cầu hôn như vậy, còn đòi hỏi nhiều thế sao?

“Van em, Vi Vi, dieendaanleequuyddoon vượt qua kiểm tra nghe không êm tai, nói em nguyện ý đi!” Cao Kỳ Lãng kéo tay nhỏ của cô nói.

“Anh không được yêu cầu nhiều như vậy, cẩn thận em nói anh không vượt qua kiểm tra đó!” Hoa Vi Vi uy hiếp.

Dao Dao ở một bên hỗ trợ, “Thôi đi, đã lâu như vậy rồi, Vi Vi chịu đồng ý anh, đã không tệ, anh nên biết đủ!”

Cao Kỳ Lãng nghe cô ấy (DD) nói như vậy, cũng chỉ có thể không hỏi nữa, lấy nhẫn ra đeo cho cô (VV).

“Vi Vi, nhất định trong hôn lễ của chúng ta anh sẽ cho em cảm giác được anh coi trọng em như thế nào.” Anh ôm lấy Hoa Vi Vi nói.

Hoa Vi Vi mới không thèm để ý những thứ đó, thật ra thì hôn lễ đơn giản cũng có thể, vốn không cần long trọng, nhưng thân phận nhà họ Cao không giống vậy.

“Ừm, nghe lời anh.” Hoa Vi Vi hơi dừng lại, ghé vào lỗ tai anh nhẹ nhàng nói: “Em yêu anh, cho nên em nguyện ý.”

Cao Kỳ Lãng lập tức hưng phấn ôm lấy cô, xoay vòng vòng, “Thật tốt quá, Vi Vi em thừa nhận.”

Hoa Vi Vi cũng rất vui vẻ, bọn họ đã mất hai ba năm, cũng đúng lúc nên cho anh một câu trả lời rồi.

Cao Kỳ Lãng thả cô xuống, nhìn vào trong mắt cô, bây giờ phát hiện, cho dù là trong ánh mắt hay trong lòng hai người, đều tồn tại đối phương.

-----oO-----

<http://diendanlequydon.com/>